

รายงานการปฏิบัติสหกิจศึกษา

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

โดย

นางสาวจุฑารัตน์ เจริญโชค และคณะ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

รายงานฉบับสมบูรณ์
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

โดย

นางสาวจุฑารัตน์	เจริญโภค	รหัสนักศึกษา 6340308104
นางสาวศศิวิมล	ฝ่ายกระโทก	รหัสนักศึกษา 6340308125
นายตะวัน	คงสมคิด	รหัสนักศึกษา 6340308136

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาสหกิจศึกษา รหัสวิชา 219453
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปีการศึกษา 2566

คำนำ

รายงานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลรายงาน 5 บท มีดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการประเมินโครงการ

บทที่ 4 ผลการประเมิน

บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงิน และเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาการดำเนินงานต่อไป ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น หากผิดพลาดประการใดคณะผู้วิจัยพร้อมที่จะนำข้อมูลและข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ต่อไป

คณะผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินงานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้จาก อาจารย์จันทร์เพ็ญ เกตุสำโรง ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ให้คำปรึกษาและแนะนำและข้อคิดต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวคิดในการวิจัยตลอดจนช่วยเรียบเรียงแก้ไขวิจัยเล่มนี้จนเกิดความเรียบร้อย ทั้งยังแนะนำทางวิชาเสมอมา รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ซึ่งคณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ นางรชธร พูลสิทธิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ทุกท่าน รวมทั้งผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ที่ร่วมให้ข้อมูลเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมาให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์จันทร์เพ็ญ เกตุสำโรง อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำหลักสูตรวิชาการพัฒนาสังคม ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำชี้แนะตลอดการทำโครงการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่ส่งกำลังใจ ส่งเสริม และให้โอกาสให้การศึกษาอันมีค่ารวมทั้งเพื่อนสมาชิกในคณะวิจัย และเพื่อนสมาชิกภายในหลักสูตรวิชาการพัฒนาสังคมที่ให้ความช่วยเหลือในการทำโครงการวิจัยเป็นอย่างดีเสมอมา

คณะผู้วิจัย

ชื่อวิจัย	แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ผู้วิจัย	นางสาวจุฑารัตน์ เจริญโภาค นางสาวศศิวิมล ฝ่ายกระโทก นายตะวัน คงสมคิด
หลักสูตร	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม
ปี พ.ศ.	2566
ที่ปรึกษา	อาจารย์จันทร์เพ็ญ เกตุสำโรง

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน และเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประเด็นการสัมภาษณ์ และการสรุปข้อมูลแดชบอร์ด (Dash board) ใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ด้านวิธีการและด้านข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา การวิเคราะห์โดยอุปนัย นำเสนอด้วยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย พบว่า

1) สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า (1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ส่วนใหญ่ผู้กู้มีความต้องการนำเงินไปลงทุนประกอบอาชีพในด้านค้าขาย (2) ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ สมาชิกในครอบครัวไม่ได้ประกอบอาชีพทุกคนเพราะบางรายเป็นผู้สูงอายุและมีความพิการ (3) ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต ผู้กู้มีความต้องการที่จะเพิ่มอาชีพและพัฒนาอาชีพเดิมที่ทำอยู่ แต่บางรายไม่ต้องการพัฒนาอาชีพเพิ่มเติม

แล้ว (4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาและแก้ไข ผู้กู้มีความต้องการที่จะกู้ยืมเงินเพิ่มเพื่อประกอบอาชีพและบางรายอยากลดหนี้สินที่กู้ยืมเงินจากกองทุน

2) คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอยะผิมาย จังหวัดนครราชสีมา ทั้ง 5 ด้าน พบว่า (1) ด้านสุขภาพ ผู้กู้มีการวางแผนในเรื่องสุขภาพไว้แล้ว (2) ด้านการศึกษา ผู้กู้มีการวางแผนในเรื่องค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาไว้แล้ว พอมีเงินกองทุนเข้ามาเสริมทำให้มีเงินสำรองไว้ (3) ด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่ไม่ต้องการปรับปรุงที่อยู่อาศัย (4) ด้านอาชีพและรายได้ ผู้กู้ส่วนใหญ่ต้องการกู้ยืมเงินเพิ่มเพื่อพัฒนาอาชีพ แต่บางรายต้องการลดหนี้สินที่กู้ยืมเงินกองทุน (5) ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ ผู้กู้บางรายไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิคนพิการจึงอยากให้เจ้าหน้าที่มาให้ความรู้เพิ่มเติม

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอยะผิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ได้เสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในแต่ละด้าน พบว่า (1) ด้านสุขภาพ ควรมีนักกายภาพบำบัด หน่วยแพทย์เคลื่อนที่และเครื่องช่วยความพิการอย่างเพียงพอ (2) ด้านการศึกษา ควรมีโรงเรียนเฉพาะทางและครูการศึกษาให้เด็กพิการรวมไปถึงให้สิทธิในการศึกษาแก่คนพิการอย่างเท่าเทียม (3) ด้านที่อยู่อาศัย ทุกภาคส่วนควรเข้ามาดูแลปรับปรุงที่อยู่อาศัยและควรมีการติดตามหลังการช่วยเหลือ (4) ด้านอาชีพและรายได้ ควรมีการฝึกอาชีพที่ตรงกับความต้องการของคนพิการ เน้นอาชีพที่เป็นภูมิปัญญาดั้งเดิมและมองหาตลาดรองรับให้กับคนพิการ (5) ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับสิทธิที่คนพิการควรจะได้รับและปรับให้ทันสมัยปัจจุบัน (6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอยะผิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพก่อนนำเงินไปลงทุนและปรับขั้นตอนการอนุมัติให้เร็วขึ้น (7) ปัญหาและอุปสรรค ผู้กู้บางรายไม่ได้ประกอบอาชีพตามที่กู้ยืมและควรลดขั้นตอนการกู้ยืมเงินและยื่นเอกสาร (8) ข้อเสนอแนะ ควรมีระบบที่สามารถตรวจสอบการดำเนินการกู้ยืมเงินและควรมีการเปิดศูนย์ฝึกอบรมด้านอาชีพให้คนพิการโดยเฉพาะ

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้กู้ยืมเงิน คนพิการ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

TITLE	Guideline for develop the quality life of borrower's Moneylending the Fund for Promoting and Develop the Quality of Life for Disabled Persons, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province
AUTHOR	Jutharat Charoenphok Sasiwimon Faykrathok Tawan Kongsomkid
MAJOR	Bachelor of Arts in Social Development
YEAR	2023
ADVISORS	Janpen Ketsomrong

ABSTRACT

Guidelines for develop the quality life of borrower's Moneylending the Fund for Promoting and Develop the Quality of Life for Disabled Persons, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province. The research objective were 1) to study the situation of borrowers of the Promotion and Development Fund for Disabled Persons in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province 2) to study the quality of life of borrowers of the Disability Promotion and Development Fund, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province 3) to explore the guidelines for improving the quality of life of borrowers of the Promotion and Development Fund for Disabled Persons in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province. Targeting group were 12 borrowers from the Development Fund for Promoting and Develop the Quality of Life for Disabled Persons, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province, along with 8 officials from the Office for Promotion and Support of Education. In this research, the tools used include issues of interviewing, group conversation, and data dashboard summarization. Data verification was conducted through methodological and data-oriented triangulation. Data analysis employed content analysis, inductive analysis, and presentation through analytic interpretation.

The results as follow

1) The situation of loan applicants of the fund for promoting and developing the quality of life of people with disabilities in the district of Phimai, Nakhon Ratchasima

province found that (1) the purposes of borrowing money from the fund for promoting and developing the quality of life of people with disabilities, the majority of borrowers need the money for investment in the sales profession. (2) Knowledge and skills in the profession, not all family members work, some are elderly or disabled. (3) The need for career development and income to ensure a stable life, borrowers want to increase or develop existing careers, while some do not want further career development. (4) Guidelines for improving the quality of life of family members living conditions, improvement and correction are necessary. Borrowers want to borrow more money for their professions, while some want to reduce their debts from the fund.

2) Quality of life of loan borrowers from the Fund for Promoting and Developing Quality of Life for Persons with Disabilities in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province, along five dimensions was investigated. Findings revealed that (1) in terms of health, recipients have planned health-related matters (2) regarding education, recipients have budgeted for education expenses, with additional funds from the fund resulting in savings (3) in terms of housing, most recipients do not wish to make housing adjustments (4) concerning occupation and income, the majority of recipients seek additional loans for career development, while some aim to reduce existing debt from the fund (5) in terms of accessing public services, some recipients have not received information on the rights

3) The guidelines for improving the quality of life of loan borrowers from the Fund for Promotion and Development of the Quality of Life of Persons with Disabilities in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province found that the officers of the Office for Promotion and Support of Education 4 have proposed guidelines for improving the quality of life of loan borrowers from the Fund for Promotion and Development of the Quality of Life of Persons with Disabilities in various aspects. It was found that (1) in terms of health, there should be physical therapy specialists, mobile medical units, and adequate assistive devices (2) in terms of education, there should be special schools and special education teachers for children with disabilities, as well as equal education rights for persons with disabilities (3) in terms of accommodation, all sectors should be involved in improving accommodation and there should be follow-up after assistance (4)

in terms of occupation and income, there should be vocational training tailored to the needs of persons with disabilities, focusing on indigenous skills and seeking markets that can accommodate persons with disabilities (5) in terms of access to public services, there should be public relations activities related to the rights that persons with disabilities should receive and adjustments to the current situation (6) the Fund for Promotion and Development of the Quality of Life of Persons with Disabilities in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province should be developed and improved, providing occupational guidance before investing funds and streamlining approval processes (7) problems and obstacles include some borrowers not engaging in the proposed occupations and should reduce the loan application process and documentation submission (8) recommendations include having a system to monitor loan operations and establishing vocational training centers for persons with disabilities, in particular.

Keywords : Guideline for the Development of Quality of Life, borrower's Moneylending, disabled Persons, Fund for Promoting and Develop the Quality of Life for Disabled Persons

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
สารบัญ	ช
สารบัญ (ต่อ)	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
สารบัญรูปภาพ (ต่อ)	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 กรอบแนวคิด	7
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต	9
2.2 ความหมายของผู้กู้ยืมเงิน	19
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	19
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ	28
2.5 กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิคนพิการ	49
2.6 ข้อมูลสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4	62
2.7 ข้อมูลบริบทพื้นที่	66
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	70

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	74
3.1 ขอบเขตการวิจัย	74
3.2 เครื่องมือการวิจัย	75
3.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	75
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	76
3.5 กิจกรรมวิจัย	77
บทที่ 4 ผลการวิจัย	88
4.1 สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา	88
4.2 คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา	103
4.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา	112
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	128
5.1 สรุปผลการประเมิน	128
5.2 อภิปรายผลการประเมิน	134
5.3 ข้อเสนอแนะต่อการประเมิน	139
บรรณานุกรม	141
ภาคผนวก	148
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ / แบบสอบถาม	149
ภาคผนวก ข ภาพถ่ายการดำเนินงาน	155
ประวัติผู้วิจัย	160

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 ข้อมูลการประกอบอาชีพของประชากรในเขตอำเภอพิมาย	69
ตารางที่ 2.2 ข้อมูลประชากรในเขตอำเภอพิมาย	69
ตารางที่ 2.3 ข้อมูลคนพิการในเขตอำเภอพิมาย	70

สารบัญรูปรูปภาพ

รูปภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด	7
ภาพที่ 2.1 สถิติการให้บริการเงินกู้ยืมกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	23
ภาพที่ 2.2 สถานการณ์คนพิการ ประจำปีเดือนมีนาคม 2561	43
ภาพที่ 2.3 คนพิการตามอายุและประเภทความพิการ ประจำปีเดือนมิถุนายน 2562	44
ภาพที่ 2.4 อาชีพคนพิการในวัยทำงาน ประจำปีเดือนมิถุนายน 2562	45
ภาพที่ 2.5 สถานการณ์คนพิการ ประจำปีเดือนมิถุนายน 2562	46
ภาพที่ 2.6 จำนวนคนพิการวิเคราะห์ตามประเภทความพิการ ประจำปีเดือนมิถุนายน 2562	47
ภาพที่ 3.1 ประชุมและพัฒนาโจทย์วิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	77
ภาพที่ 3.2 ประชุมทำความเข้าใจทีม ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4	78
ภาพที่ 3.3 ประชุมออกแบบเครื่องมือวิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	79
ภาพที่ 3.4 ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 1 ณ ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา	81
ภาพที่ 3.5 ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 2 ณ ตำบลดงใหญ่ ตำบล กระเบื้องใหญ่ ตำบลในเมือง และตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา	83
ภาพที่ 3.6 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยนำเสนอข้อมูลเป็นรูปแบบ แดชบอร์ด (Dashboard) ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4	84
ภาพที่ 3.7 ประชุมที่มวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลและสรุปข้อมูลสถานการณ์ คุณภาพชีวิต และแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ณ สำนักงาน ส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4	85

สารบัญรูปรูปภาพ (ต่อ)

รูปรูปภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.8 สัมภาษณ์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 1 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4	86
ภาพที่ 3.9 สัมภาษณ์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 2 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4	87
ภาพที่ 4.1 ข้อมูลแดชบอร์ด (Dashboard)	102

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ได้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการจัดตั้งกองทุน คือ เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาสมรรถภาพคนพิการ การศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมและการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ อันเป็นการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น (สิทธิพันธ์ จันนาวัน และคณะ, 2565) แต่การดำเนินงานกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พบว่า การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้กู้ยืมเงินกองทุนในปัจจุบัน โดยข้อมูล ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2567 มีผู้ได้รับเงินกู้ยืมไปแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 – พ.ศ. 2567 รวมทั้งสิ้น 281,997 ราย คิดเป็นจำนวนวงเงินให้กู้ยืม 10,360,7633,276 ล้านบาท (กรมส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2567) แต่ไม่สามารถยืนยันได้ว่ากองทุน ฯ นั้นให้กู้ยืมถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาและมีความต้องการที่จะกู้ยืมเงินกองทุนได้อย่างแท้จริงและครอบคลุมอย่างทั่วถึงหรือไม่

คนพิการเป็นผู้ด้อยโอกาส ซึ่งต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุนให้เข้าถึงสิทธิ สวัสดิการและบริการที่ภาครัฐจัดให้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ดีขึ้น ซึ่งจากข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทยของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปี 2566 มีจำนวนคนพิการในประเทศไทย 2,240,537 คน คิดเป็น 3.39 % ของประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในเขตภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ซึ่งได้มีการแบ่งประเภทความพิการออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ 1) ความพิการทางการมองเห็น 2) ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย 3) ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย 4) ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม 5) ความพิการทางสติปัญญา 6) ความพิการทางการเรียนรู้ และ 7) ความพิการทางออทิสติกที่เป็นอุปสรรคต่อการร่วมกิจกรรมของคนพิการ รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างตรงเป้าประสงค์และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป (ทับทิมศรีวิไล และคณะ, 2565) แต่ในขณะที่โครงสร้างด้านประชากรของประเทศไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากอัตราการเกิดลดต่ำลงอย่างมาก คนมีอายุยืนยาวมากขึ้น ส่งผลให้สังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้มีโอกาเสี่ยงต่อความพิการที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คนพิการเป็นบุคคลที่มีการทำงาน

ร่างกายผิดไปจากปกติทั่วไป ทั้งมิติของร่างกาย จิตใจและสังคม ส่งผลให้คุณภาพชีวิตลดลง ดังนั้น ความพิการสร้างความลำบากแก่ตนเองและผู้ที่อยู่รอบข้างและเป็นตัวแปรสำคัญของการกำหนด บทบาทและแบ่งชนชั้น รวมถึงความไม่เสมอภาคทางสังคม จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า คนพิการมากกว่าร้อยละ 64 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท และอัตราการมีงานทำน้อย เมื่อเทียบกับกลุ่มคนทั่วไปที่มีงานทำ โดยคนพิการที่อยู่ในเขตชนบทมีโอกาสทำงานมากกว่าคนพิการ ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ซึ่งอาชีพที่คนพิการที่มีงานทำส่วนใหญ่เป็นงานส่วนตัวและเกษตรกร มีความ เป็นอยู่ตามอัตภาพ (ทิพย์สลินพร สังข์ด้วง และคณะ, 2563)

สิทธิและสวัสดิการของคนพิการที่พึงจะได้รับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 และประกอบกับได้มีอนุสัญญา ว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 กำหนดสาระสำคัญ แห่งสิทธิของคนพิการ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองและได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีส่วนร่วม ในชุมชน มีโอกาสเลือกสถานที่อยู่อาศัยโดยเสมอภาคกับผู้อื่น สามารถเข้าถึงบริการระดับต่าง ๆ ในชุมชน รวมถึงความช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตการป้องกันการถูกทอดทิ้งและให้คนพิการมีสภาพ ความเป็นอยู่ที่ดีและมีระบบการคุ้มครองทางสังคมปราศจากการเลือกปฏิบัติ รวมทั้งการให้คนพิการและ ครอบครัวที่มีฐานะยากจนได้เข้าถึงความช่วยเหลือจากภาครัฐในเรื่องค่าใช้จ่ายที่จำเป็น การฝึกอบรม การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือการเงินและการดูแลเพื่อบรรเทาปัญหาได้ ซึ่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ตราขึ้นโดยมีเจตนารมณ์ในการกำหนดแนวทางและปรับปรุง วิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและกำหนดบทบัญญัติ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองคนพิการ เพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุ ทางร่างกายหรือสุขภาพ รวมทั้งให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะและ ความช่วยเหลือจากรัฐ ตลอดจนกำหนดให้รัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ (สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์, 2563)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้จัดตั้งกองทุนตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 มาตรา 23 เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ” ภายใต้วิสัยทัศน์ “การบริหารจัดการเงินทุนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริม พลังคนพิการ มุ่งส่งเสริมสังคมแห่งความเท่าเทียม” ซึ่งมีพันธกิจ “สร้างการเข้าถึงโอกาสที่เท่าเทียม ผ่านนวัตกรรมและความร่วมมือของทุกภาคส่วน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลด้วยใจบริการโดยยึดคนพิการ เป็นศูนย์กลาง” และรูปแบบการให้บริการ ดังนี้ 1) การให้บริการกู้ยืมเงินเป็นการบริการคนพิการและ

ผู้ดูแลคนพิการ เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพหรือขยายกิจการ รายบุคคลรายละไม่เกิน 60,000 บาท รายกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 1 ล้านบาท ผ่อนชำระภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย ทั้งนี้ หากมีผู้ประสงค์จะกู้ยืมเงินเกินกว่าวงเงินที่กำหนด ให้มีการพิจารณาเป็นราย ๆ ไป โดยไม่เกิน 120,000 บาท 2) การสนับสนุนโครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เป็นตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2552 3) ส่งเสริมการจ้างงานคนพิการเพื่อเป็นการส่งเสริมให้คนพิการมีงานทำ มีรายได้เพียงพอสำหรับการดำรงชีพ ลดภาระของสังคมและพัฒนาให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ซึ่งกองทุนนี้ช่วยให้เกิดคุณภาพและยกระดับความมั่นคงในชีวิตของประชาชนได้ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน โดยมีหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาดูแลและช่วยประสานงานจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2563)

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 เป็นหน่วยงานภาครัฐที่สำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัดนครราชสีมา ภายใต้วิสัยทัศน์ “สสว. มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ พัฒนาสังคมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ศรีโสธร” (สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4, 2567) หนึ่งในภารกิจในการให้บริการที่สำคัญ คือ การจัดทำบัตรประจำตัวคนพิการ และการให้บริการรับเรื่องส่งต่อการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งผู้ที่เดินทางมาติดต่อขอทำบัตรประจำตัวคนพิการ หรือผู้ที่มาติดต่อขอกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอพิมายและพื้นที่ใกล้เคียง เนื่องจากสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 เป็นหน่วยงานที่ทำงานร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอพิมายและพื้นที่ใกล้เคียงมีความสะดวกในการเดินทางและการเข้ามาใช้บริการ จากรายงานสรุปผลการดำเนินงานสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ในปี พ.ศ. 2563 – 2566 พบว่า คนพิการและผู้ดูแลคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมายและเขตพื้นที่ใกล้เคียง จังหวัดนครราชสีมา มีผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จำนวนทั้งสิ้น 12 คน คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 780,000 บาท และปี 2566 มีคนพิการที่มาทำบัตรประจำตัวคนพิการ ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา รวมจำนวน 1,037 คน ซึ่งสามารถแยกเป็นคนพิการที่ทำบัตรประจำตัวคนพิการอาศัยอยู่ในเขตอำเภอพิมาย จำนวน 373 คน โดยในการดำเนินงานที่ผ่านมายังไม่ได้มีการติดตามคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุน ดังนั้นผู้วิจัยได้ลงความเห็นร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 ว่าควรมีการติดตามและ

ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนคนพิการ คณะผู้วิจัยจึงได้จัดโครงการแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้วางแผนพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นรวมทั้งนำไปพัฒนาปรับปรุงควบคู่ให้สอดคล้องกับงานในด้านคนพิการและงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร

1.2.2 คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นอย่างไร

1.2.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีแนวทางอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.3.2 เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.3.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน และเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 8 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

เขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

2) คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือน มกราคม 2567 - เมษายน 2567

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้ทราบสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.5.2 ได้ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.5.3 ได้แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการพัฒนา หมายถึง ข้อเสนอที่มาจากการวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงาน จุดมุ่งหมาย และปัญหาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนา ส่งเสริม ปรับปรุงการปฏิบัติงานตามแบบแผนและเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

คุณภาพชีวิต หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบคุณภาพชีวิตทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ผู้กู้ยืมเงิน หมายถึง ประชาชนที่กู้ยืมเงินจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

คนพิการ หมายถึง พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 กำหนดให้ “คนพิการ” หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แบ่งประเภทของความพิการออกเป็น 7 ประเภทตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เรื่องประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ ได้แก่

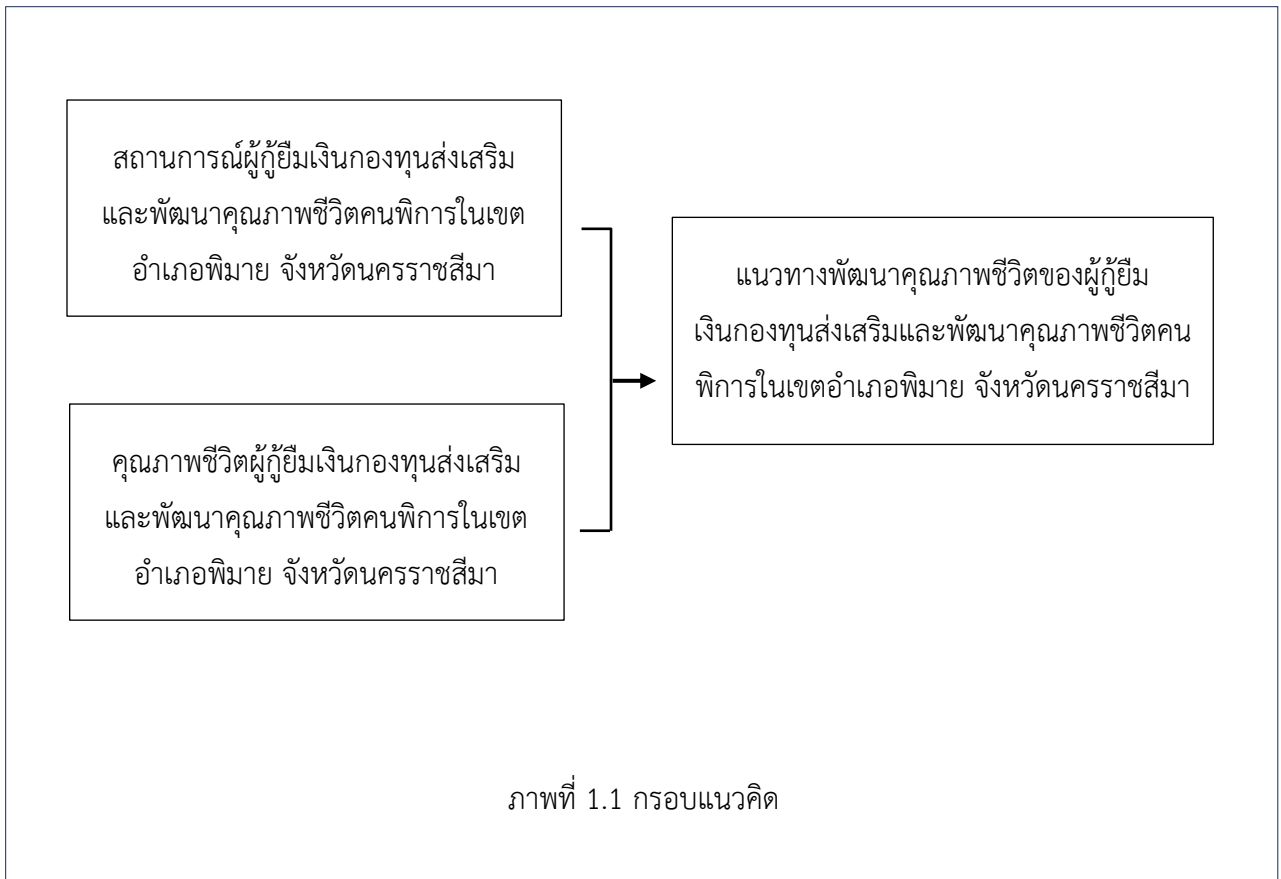
1. ความพิการทางการเห็น
2. ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
3. ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย
4. ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
5. ความพิการทางสติปัญญา
6. ความพิการทางการเรียนรู้
7. ความพิการทางออทิสติก

กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หมายถึง กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาสมรรถภาพคนพิการ และองค์กรคนพิการด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ สนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และ

มีประสิทธิภาพภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

1.7 กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา สามารถอธิบายให้เห็นการดำเนินงานได้ ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้เริ่มต้นด้วยการศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ศึกษาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสรุปหาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ดังที่ภาพ 1.1

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

- 2.1.1 ความหมายของคุณภาพชีวิต
- 2.1.2 ความสำคัญของคุณภาพชีวิต
- 2.1.3 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต
- 2.1.4 ลักษณะของคุณภาพชีวิต
- 2.1.5 แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

2.2 ความหมายของผู้กู้ยืมเงิน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

- 2.3.1 ความหมายของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- 2.3.2 การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- 2.3.3 สถานะปัจจุบันของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- 2.3.4 หลักเกณฑ์การให้กู้ยืมกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ

- 2.4.1 ความหมายของคนพิการ
- 2.4.2 ประเภทของคนพิการ
- 2.4.3 สิทธิและสวัสดิการของคนพิการที่พึงจะได้รับ
- 2.4.4 แนวทางการดูแลคนพิการเบื้องต้น
- 2.4.5 สถานการณ์คนพิการในจังหวัดนครราชสีมาและในเขตอำเภอพิมาย

2.5 กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิคนพิการ

- 2.5.1 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
- 2.5.2 กฎหมายไทยที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
- 2.5.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550
- 2.5.4 สิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

2.5.5 สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554

2.5.6 ทิศทางยุทธศาสตร์แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560 – 2564

2.6 ข้อมูลสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

2.7 ข้อมูลบริบทพื้นที่

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย ความหมายของคุณภาพชีวิต ความสำคัญของคุณภาพชีวิต องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ลักษณะของคุณภาพชีวิต แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

2.1.1 ความหมายของคุณภาพชีวิต

อนรรฆ อีสเฮาะ (2562) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต ไว้ว่า คือ การรับรู้ความพึงพอใจและการรับรู้สภาวะทางด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคมและสภาพแวดล้อม ได้แก่ การมีสุขภาพดี ไม่มีที่เจ็บป่วยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต การได้รับการผ่อนคลายด้านจิตใจ การพึงพอใจในรายได้และการสนับสนุนตลอดจนการรับรู้และพึงพอใจในสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต

ดุขฎี อายวัฒน์ (2548) ได้ให้ความหมายของความหมายของคุณภาพชีวิต ไว้ว่า คุณภาพในด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง และศาสนา ซึ่งเป็นค่าเทียบเคียง ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวแน่นอน ทุกคนหรือทุกประเทศจะกำหนดมาตรฐานในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันตามความต้องการ ซึ่งทำให้คุณภาพชีวิตเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาและสภาวะต่าง ๆ ด้วย

ลีปนันท เกตุทัต (2538) ได้ให้ความหมายของความหมายของคุณภาพชีวิต ไว้ว่า คือ ชีวิตที่มีคุณภาพ คือ ชีวิตที่มีความสุข ชีวิตที่สามารถปรับตนเองให้เข้ากับธรรมชาติ ทั้งธรรมชาติทางกายภาพและธรรมชาติทางสังคม และสามารถปรับธรรมชาติให้เข้ากับตนเองโดยไม่เบียดเบียนสังคมและผู้อื่น

มดิชนออนไลน์ (2567) สรุปว่า ความหมายของคุณภาพชีวิต คือ การดำรงชีวิตของมนุษย์ในระดับที่เหมาะสมตามความจำเป็นพื้นฐานในสังคมหนึ่ง ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ องค์ประกอบของความเป็นพื้นฐานที่เหมาะสม อย่างน้อยก็น่าจะมีอาหารที่เพียงพอ มีเครื่องนุ่งห่ม มีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม มีสุขภาพ

กายและจิตใจดี ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งได้รับการบริการพื้นฐานที่จำเป็น ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประกอบการดำรงชีพอย่างยุติธรรม

จากความหมายของคุณภาพชีวิต ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีความสุข มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมที่ตนอยู่ได้อย่างดี ขณะเดียวกันก็สามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้ศักยภาพส่วนบุคคลสร้างสรรค์พัฒนาตนเองและสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

2.1.2 ความสำคัญของคุณภาพชีวิต

อนรรฆ อีสเฮาะ (2562) การพัฒนาคุณภาพชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้ประชาชนสามารถพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา ทั้งในส่วนบุคคลครอบครัว ชุมชน จึงต้องมีการพัฒนาในด้านร่างกายและจิตใจเพื่อให้มีแนวคิดเจตคติที่ดีรู้จักการบริหารตนเอง การเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น มีชีพและรายได้ที่พอเพียงต่อการดำรงชีวิต มีคุณธรรม ศีลธรรม ถ้าหากปฏิบัติได้เช่นนี้เท่ากับเป็นการยกระดับทั้งตนเองและสังคม ทำให้มีคุณค่า มีความเจริญงอกงาม ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมลดน้อยลง เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะพิษ เป็นต้น ประเทศต่าง ๆ จึงพยายามอย่างเต็มที่ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มี 2 คุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น เพื่อช่วยให้สมาชิกทุกคนในสังคมกินดีอยู่ดี มีความสุขสมบูรณ์ ประโยชน์ของการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีดังนี้

1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตช่วยทำให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโดยมีแนวทางในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้สังคมมีความสงบสุขไปด้วย

2) การพัฒนาคุณภาพชีวิต กระตุ้นให้บุคคลและสังคมเกิดความกระตือรือร้นคิดที่จะปรับปรุงตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้บุคคลรู้จักใช้ปัญญา มีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม หลักการบริหาร เพื่อมาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม

4) การพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้บุคคลและสังคมอยู่ร่วมกันด้วยความสมานฉันท์ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งและปัญหาสังคม

5) การพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้บุคคลและสังคมที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขเกิดความร่วมมือร่วมใจในการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยมที่ดีงามให้เกิดขึ้นในสังคม ดังจะเห็นได้ว่าหากคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีคุณภาพที่ดีย่อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุดหน้าก้าวไกลขึ้น

พัชรี หล้าแหล่ง (2556 : 8 - 9) กล่าวถึงความสำคัญของคุณภาพชีวิตไว้ ดังนี้

1) ความสำคัญของคุณภาพชีวิตระดับตนเองและครอบครัว คือ การมีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสุขภาพพลานามัยที่ดี ไม่เจ็บป่วย ทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายส่วนตน และสามารถประกอบอาชีพ การงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดี มีครอบครัวที่อบอุ่นไร้ซึ่งปัญหา

2) ความสำคัญของคุณภาพชีวิตระดับสังคมและประเทศชาติ เมื่อประชากรในสังคม มีคุณภาพชีวิตที่ดีย่อมทำให้คุณภาพชีวิตในสังคมและประเทศชาติดีขึ้นไปด้วย แต่ทั้งนี้รัฐบาลจะต้อง มีนโยบายที่จะเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร เช่น สภาพแวดล้อม การศึกษา การประกอบ อาชีพ และรายได้ของประชากร เป็นต้น

นฐพงศ์ เทพจารี (2539 : 40) กล่าวถึงคุณภาพชีวิตว่า เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามีความสำคัญ และจำเป็นต่อบุคคลและสังคมเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกำหนดการสร้างเกณฑ์มาตรฐานเพื่อให้ระดับ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้และเพื่อการทำให้การพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนาบุคคล แต่ละคนแต่ละครอบครัวจึงมีการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษามีแนวคิดและเจตคติที่ดี การรู้จัก บริหารตนเองการมีความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่นการมีอาชีพมีรายได้มีคุณธรรมและศีลธรรม ฯลฯ หากทุกคนในสังคมสามารถปฏิบัติได้ เช่นนี้ ก็เท่ากับว่าสามารถช่วยยกระดับทั้งของตนเองและสังคม ให้มีคุณค่ามีความเจริญงอกงามพัฒนาไปสู่สังคมอุดมคติ ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมจะลดลงหรือหมดไป เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาโสเภณี ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ จึงใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการที่จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้สูงขึ้นจนถึงระดับมาตรฐานที่สังคมต้องการ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้สมาชิกในสังคมทุกคนมีความกินดีอยู่ดี มีความสุขสมบูรณ์

จากความหมายของความสำคัญของคุณภาพชีวิต ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของคุณภาพชีวิต หมายถึง คุณภาพชีวิตมีความสำคัญและจำเป็นต่อบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่า และสังคมเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกำหนดการสร้างเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้ และเพื่อทำให้การพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนาบุคคลแต่ละคน และแต่ละครอบครัวจึงมีการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา การมีแนวคิดและเจตคติที่ดี การรู้จักบริหาร ตนเอง การมีความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น การมีอาชีพ มีรายได้ มีคุณธรรมและศีลธรรม ฯลฯ ถ้าคน ในสังคมสามารถปฏิบัติได้ดังที่กล่าวมาข้างต้นก็จะสามารถช่วยยกระดับทั้งของตนเองและสังคมให้มีคุณค่า มีความเจริญงอกงาม พัฒนาไปสู่สังคมอุดมคติ ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมจะลดลงได้

2.1.3 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

ชุมพร ฉ่ำแสง และคณะ (2555) อ้างถึง Power, Bullinger and WHOOL Group (2002) ในเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOOL - BRET - THAI) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต ด้วยการทบทวนแนวคิดของคุณภาพชีวิต และศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อกำหนดองค์ประกอบคุณภาพชีวิต ซึ่งเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต WHOOL-BRET-THAI ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ชนิดคือ แบบภาวะวิสัย (Perceived objective) และอัตวิสัย (self-report subjective) จะประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านสุขภาพ (physical domain) คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึก สุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงผลกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่ต้องพึ่งพายาต่าง ๆ หรือการรักษาทางการแพทย์อื่น ๆ เป็นต้น

2) ด้านจิตใจ (psychological domain) คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิการตัดสินใจ และความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเครียดหรือกังวล การรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ ของตนที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ถึงความเชื่อด้านวิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่น ๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (social relationships) คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์

4) ด้านสิ่งแวดล้อม (environment) คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดีปราศจากมลพิษต่าง ๆ การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสาร ผักผลไม้ต่าง ๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมสันทนาการ และมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

องค์การสหประชาชาติ มีแนวความคิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต 9 องค์ประกอบ คือ (ชูลีพรรณ ศรีสุนทร, 2554)

- 1) ด้านสุขภาพ
- 2) ด้านการบริโภค
- 3) ด้านการศึกษา
- 4) ด้านอาชีพและสภาพของที่ทำงาน
- 5) ด้านบ้านเรือนที่อยู่อาศัย
- 6) ด้านหลักประกันทางสังคม
- 7) ด้านเครื่องนุ่งห่ม
- 8) ด้านสถานที่พักผ่อนและเวลาพักผ่อน
- 9) ด้านสิทธิมนุษยชน

จุฑาภรณ์ ฤงทรัพย์ (2554) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบหรือลักษณะของการมีคุณภาพชีวิต ตลอดจนลักษณะสังคมที่ก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีได้ และเสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ไว้ดังนี้

องค์ประกอบหรือลักษณะของการมีคุณภาพชีวิต 13 ด้าน ได้แก่

- 1) อาหารที่มีคุณค่า มีกินและกินเป็น
- 2) ที่อยู่อาศัยและที่ทำงานที่สะอาด สะดวก สบาย
- 3) ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว
- 4) สุขภาพดี มีพลานามัย
- 5) การศึกษาและมีโอกาสที่จะเรียนรู้
- 6) เป็นผู้ผลิตและบริโภคเป็น
- 7) อาชีพสุจริต - รายได้ที่มั่นคง
- 8) คุณธรรม และจริยธรรม
- 9) รู้จักหาความรู้ แก้ปัญหาและคลายทุกข์ด้วยกุศโลบาย
- 10) รู้จักตัดสินใจ
- 11) ผูกมิตรและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
- 12) ขวนขวายทำใจที่มีประโยชน์
- 13) มีเวลาว่าง และใช้เวลาว่างพัฒนาตนเอง

องค์ประกอบของการมีคุณภาพชีวิต 5 ด้าน มีดังต่อไปนี้

- 1) ด้านประชากร (ขนาด ความหนาแน่น สุขภาพอนามัย สุขภาพจิต)
- 2) ด้านสังคม (สภาพสังคม การปกครอง วัฒนธรรมประเพณี)
- 3) ด้านเศรษฐกิจ (ปริมาณทรัพยากร อาชีพ รายได้)
- 4) ด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ
- 5) ด้านสภาพแวดล้อม (ที่อยู่อาศัย)
- 6) ด้านเทคโนโลยีและการศึกษา (เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ)

เมื่อพิจารณาปัจจัยทางด้านสังคมคุณภาพชีวิตจะเกิดขึ้นได้สังคมต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- 1) สังคมมีระเบียบวินัย มีกฎหมายที่เป็นธรรม
- 2) สังคมมีบริการดี ให้สวัสดิการ
- 3) ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย อบายมุข
- 4) ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเกื้อกูล

แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค ไว้ดังนี้

- 1) มาตรฐานการครองชีพ ประกอบด้วย ที่อยู่อาศัย อาหารหรือโภชนาการ สุขภาพ การศึกษา การมีงานทำ รายได้ประชาชาติ และการบริการทางสังคม
- 2) ภาวะประชากร ประกอบด้วย ขนาดประชากร อัตราเกิด - อัตราตาย การย้ายถิ่น และความหนาแน่นของประชากร
- 3) สังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วย ระบบการเมืองการปกครอง ระบบสังคม และค่านิยมทางวัฒนธรรม
- 4) กระบวนการพัฒนา ประกอบด้วย ลำดับความสำคัญของการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการค้า
- 5) ทรัพยากร ประกอบด้วย มนุษย์ ธรรมชาติ ทุน เทคโนโลยี

อนรรฆ อีสเฮาะ (2562) ได้จำแนกองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ไว้ดังนี้

- 1) ความสมบูรณ์ด้านร่างกายละสติปัญญา หมายถึง การที่มนุษย์จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้นั้น จะต้องมีความเป็นปกติของร่างกายและสติปัญญาเป็นพื้นฐาน ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง มีพลังกำลังที่สามารถทำกิจการงานได้ดีเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ สามารถศึกษาเล่าเรียน คิดไตร่ตรอง หาเหตุผลต่าง ๆ รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

2) ความสมบูรณ์ด้านจิตใจและอารมณ์ หมายถึง การเป็นผู้มีจิตใจที่ดี มีอารมณ์ แจ่มใส มั่นคง ไม่แปรปรวน หงุดหงิด โมโหง่าย มีคุณธรรม มองโลกในแง่ดี โอบอ้อมอารีช่วยเหลือผู้อื่น การมีพื้นฐานจิตใจที่ดีจะช่วยให้คุณเกิดความสุขและสงบในการดำรงชีวิต

3) ความสมบูรณ์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจากคนทั่วไป อันเนื่องมาจากมนุษยสัมพันธ์อันดี มีความสามารถในการปรับตัว ยอมรับความสามารถและความสำคัญของผู้อื่น ดังนั้น จึงเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าของบุคคลและสิ่งแวดล้อม และการมีความคิดที่จะปรับปรุงพัฒนาให้สิ่งแวดล้อมเหล่านั้นคงคุณค่าและประโยชน์ตลอดไป การมีความสมบูรณ์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้คุณมีชีวิตที่เหมาะสมกลมกลืน และเข้ากันได้ดีกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสมบูรณ์ด้านปัจจัยการดำรงชีพ หมายถึง ความสามารถที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างดีตามฐานะของตนเอง ตลอดจนสภาพของสังคม เศรษฐกิจและยุคสมัย ปัจจัยจำเป็นเหล่านี้ ได้แก่ ปัจจัย 4 อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การพักผ่อนบุคคลจะต้องจัดหาให้มีความจำเป็นในสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมของตน การมีปัจจัยจำเป็นในการดำรงชีวิตที่พอเพียงย่อมช่วยให้คุณมีความสุขสบายไม่ลำบาก และย่อมนำไปสู่ความสุขและความพอใจในชีวิต

ดังนั้น จากการศึกษาองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตซึ่งมีหลายองค์ประกอบ ในวิจัยนี้จะเลือกองค์ประกอบที่จะนำไปศึกษา 5 ด้าน ดังนี้ องค์ประกอบด้านสุขภาพ องค์ประกอบด้านการศึกษา องค์ประกอบด้านที่อยู่อาศัย องค์ประกอบด้านอาชีพ องค์ประกอบด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ เพราะมีความครอบคลุมมิติการใช้ชีวิตและสอดคล้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรได้รับอย่างทั่วถึง ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี ความพอใจตามมาตรฐานเพื่อสร้างความสุขในการดำรงชีวิต

2.1.4 ลักษณะของคุณภาพชีวิต

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2544) อธิบายว่า ลักษณะของคุณภาพชีวิตมีเนื้อหาค่อนข้างกว้างขวางมาก แต่พอสรุปคุณภาพชีวิตของประชาชนตามแนวคิดของ OECD คุณภาพชีวิตจะครอบคลุมหลายมิติ คือ

- 1) คุณภาพทางด้านอนามัยและสาธารณสุข
- 2) พัฒนาการบุคคลโดยผ่านการศึกษาฝึกอบรม
- 3) การทำงานและคุณภาพชีวิตการทำงาน
- 4) เวลาว่างที่สร้างสรรค์
- 5) ความสุขสมบูรณ์ทางด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ
- 6) คุณภาพสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

- 7) สิ่งแวดล้อมทางสังคม
- 8) โอกาสทางสังคมและการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกัน
- 9) ความมั่นคงในการดำรงชีวิต
- 10) สิทธิเสรีภาพทางการเมือง

จากลักษณะของคุณภาพชีวิตที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะของคุณภาพชีวิตครอบคลุมหลายมิติ ดังนี้ สุขภาพอนามัยที่ดี การทำงาน สิทธิเสรีภาพ เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

2.1.5 แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2544) ได้กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่มีนักวิชาการด้านต่าง ๆ ได้อธิบายไว้ ดังต่อไปนี้

1) แนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์ เชื่อว่าสภาวะการกินดีอยู่ดีโดยการพัฒนาทางเศรษฐกิจจะสามารถนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาทางเศรษฐกิจมีผลทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจ มีการเพิ่มสะสมทุน และพัฒนาแรงงานของมนุษย์นำไปสู่การเพิ่มผลผลิต เมื่อมนุษย์มีทรัพย์สินเหลืออยู่มากหลังจากใช้จ่ายแล้วจะมีเวลาและโอกาสที่จะหาความรื่นรมย์ให้แก่ชีวิต และมีทางเลือกต่าง ๆ ในวิถีชีวิตมากขึ้น (ชีวิตจะมีคุณภาพดีขึ้น) โดยตัวบ่งชี้ที่บอกถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจในทรรศนะนี้ ก็คือรายได้ประชาชาติ แต่อย่างไรก็ตามการเน้นพัฒนาทางเศรษฐกิจเพื่อบรรลุสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีนั้นได้รับการไม่เห็นด้วยอย่างมากในช่วงหลัง เพราะการมีคุณภาพชีวิตที่ดีนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ที่มีใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจอีกมาก

2) แนวความคิดของนักสังคมวิทยา เห็นว่าดัชนีทางด้านสังคมมีคุณค่าที่จะวัดและอธิบายระดับของคุณภาพชีวิตได้ ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รายได้ความยากจน อาชญากรรม ความปลอดภัย สถานที่อยู่อาศัย การจ้างงาน ผลิตภาพ สถานภาพของบุคคล ความเสมอภาค การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความผูกพันเป็นอันเดียวกันในสังคมและวงจรชีวิตในครอบครัว เป็นต้น แต่ก็มีผู้กล่าวว่าบุคคลแต่ละกลุ่มต่างมีแบบแผนการดำเนินชีวิตแตกต่างกันไป ตัวแปรข้างต้นจะถูกโต้แย้งว่าไม่สามารถวัดระดับคุณภาพชีวิตได้ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ หนุ่มสาว และผู้ที่มีวัฒนธรรมต่างกัน

3) แนวความคิดของนักสิ่งแวดล้อม เชื่อว่าคุณภาพชีวิตกับสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน การพัฒนาคุณภาพชีวิตจำเป็นต้องทำให้เกิดความสมดุลระหว่างธรรมชาติกับมนุษย์ถ้าขาดความสมดุลคุณภาพชีวิตจะเกิดขึ้นไม่ได้ ดังเช่น คิมเบล CL. Kimbale) ซึ่งว่าดัชนีทางสิ่งแวดล้อม เช่น อาหาร น้ำ คน ป่า สัตว์ป่า แร่ธาตุ ที่ว่างเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิต

4) แนวความคิดของนักจิตวิทยา อธิบายว่า คุณภาพชีวิตเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจ ในการทำชีวิตให้สมบูรณ์นั้นมนุษย์ต้องมีการสนองความต้องการของตนเองให้มากขึ้นตามลำดับ เช่น มาสโลว์ (Maslow) จำแนกออกได้เป็น 5 ระดับจากความต้องการขั้นต่ำสุดไปหาขั้นสูงสุด มนุษย์ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี คือ ผู้ที่สามารถสนองความต้องการของตนได้ในทุกระดับ

(1) ความต้องการระดับที่ 1 ความต้องการด้านสรีระร่างกาย (psychological needs) ได้แก่ ความหิวกระหาย การหายใจ การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

(2) ความต้องการระดับที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เช่น การแสวงหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความมั่นคงในการทำงาน ความมั่นคงทางจิตใจ เป็นต้น

(3) ความต้องการระดับที่ 3 ความต้องการความรัก / ความเป็นเจ้าของ (love & belonging needs) เป็นความต้องการด้านจิตใจ เช่น ต้องการให้เป็นที่รักของคนในบ้านเป็นที่รักใคร่แก่เพื่อนร่วมงาน อยากมีบ้าน อยากมีทรัพย์สินเงินทอง เป็นต้น

(4) ความต้องการระดับที่ 4 ความต้องการให้ผู้อื่นชื่นชม (Self-esteem needs) เป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์ โดยบุคคลนั้นจะพยายามทำในสิ่งต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อผู้อื่นจนทำให้ผู้อื่นยอมรับนับถือ และตนเองรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จในงานหรือผลการกระทำของตน จึงเกิดความเชื่อมั่นภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าแห่งตนเอง คนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีส่วนใหญ่มักได้รับการพัฒนาตนเองขึ้นมาจนถึงระดับนี้

(5) ความต้องการระดับที่ 5 ความต้องการมีสำนึกการแห่งคน (Self actualization need) เป็นความต้องการสูงสุดของมนุษย์ กล่าวคือ ต้องการทำประโยชน์แก่ผู้อื่น เพราะตนเองเห็นว่ามีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อบุคคลอื่น เพราะเป็นอุดมคติที่ตนเองได้ตั้งมั่นไว้โดยไม่คำนึงว่าจะได้รับคำยกย่องหรือมีบุคคลใดมารู้ถึงการกระทำนั้นหรือไม่ ความต้องการระดับนี้เป็นการตอบสนองศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

จากแนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของชีวิตที่สมดุลกันทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจการเมือง สิ่งแวดล้อม ตลอดทั้งศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมในสังคมที่ทำให้สมาชิกในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2.1.6 การประเมินคุณภาพชีวิต

ชุมพร ฉ่ำแสง และคณะ (2555) ได้กล่าวถึง การประเมินคุณภาพชีวิต ไว้ว่า ประเมินคุณภาพชีวิตเป็นเรื่องที่ได้แย้งกันมากกว่าควรประเมินอย่างไร เนื่องจากยังไม่มีข้อตกลงที่ชัดเจนเกี่ยวกับแนวคิดคุณภาพชีวิต จึงมีผลทำให้ไม่มีเครื่องมือวัดหรือประเมินคุณภาพชีวิตที่จัดว่ามีความเที่ยงตรง

และเชื่อมั่นที่ดีที่สุด ดังนั้น การประเมินคุณภาพชีวิตของบุคคลจึงแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดและวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยหรือผู้นำไปใช้ ซึ่งสามารถประเมินได้หลายแนวทาง ดังนี้

1) การประเมินคุณภาพชีวิตแบบข้อมูลเชิงปริมาณ จากการใช้มาตรวัดแบบวัตถุวิสัย (objective scale yielding quantitative data) เป็นการประเมินโดยผู้อื่น และให้ค่าออกมาเป็นคะแนน

2) การประเมินคุณภาพชีวิตแบบข้อมูลเชิงปริมาณ จากการใช้มาตรวัดแบบจิตวิสัย (objective scale yielding quantitative data) เป็นการประเมินโดยตนเองตามความหมาย หรือประสบการณ์ในชีวิตของแต่ละคน เช่น ความพึงพอใจ ความสุขในชีวิต โดยการประเมินเป็นค่าคะแนนตามความคิดเห็นของแต่ละคน

3) การประเมินคุณภาพชีวิตแบบข้อมูลเชิงคุณภาพทางจิตวิสัย (subjective scale yielding quantitative data) เป็นการประเมินโดยตนเองในลักษณะการบรรยายและบอกเล่าถึงสภาพที่เป็นอยู่ หรือความคิดเห็นและการรับรู้ของแต่ละบุคคล

ศิริณี ปันคำ (2542) แบ่งการประเมินคุณภาพชีวิต และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่ควรเป็นผู้ตัดสินคุณภาพชีวิต ไว้ดังนี้

การประเมินคุณภาพชีวิต แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1) ด้านวัตถุวิสัย (objective) เป็นการประเมินปัจจัยสภาพแวดล้อมของบุคคลที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ชีวิต แต่อย่างไรก็ตามสภาพเหล่านี้ไม่ใช่การประเมินโดยตรงจากประสบการณ์ ได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม การปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน เป็นต้น

2) ด้านจิตวิสัย (subjective) เป็นการประเมินโดยตรงต่อสิ่งที่บุคคลรับรู้ ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับความสุข และระดับความสามารถของบุคคลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในประสบการณ์

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่ควรเป็นผู้ตัดสินคุณภาพชีวิต

1) คุณภาพชีวิตเป็นการรับรู้ความรู้สึกส่วนบุคคลที่จะต้องตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่มีใครที่จะสามารถตัดสินใจแทนได้ ได้แก่ ความเจ็บปวด ระดับความสุข

2) คุณภาพชีวิตเป็นกระบวนการของการเปรียบเทียบ เพื่อตัดสินคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยบุคคลอื่น

3) คุณภาพชีวิตมีความสัมพันธ์กับประเด็นด้านวิชาชีพ โดยเฉพาะบุคลากรด้านสุขภาพ จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินคุณภาพชีวิตของผู้รับบริการ

สรุป การประเมินคุณภาพชีวิตของบุคคลมีความหลากหลายแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการศึกษานั้น ๆ การประเมินคุณภาพชีวิตโดยอาศัยตัวบ่งชี้มี 2 ชนิด คือ 1) ตัวบ่งชี้เชิงจิตวิสัย (Subjective indicator) ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพชีวิตโดยใช้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

และสังคม ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประเมินจากความคิดเห็นของตนเองเช่น รายได้ การศึกษา อาชีพ ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล เป็นต้น และ 2) ตัวบ่งชี้เชิงวัตถุวิสัย (objective indicators) เป็นการประเมินคุณภาพชีวิตโดยใช้แบบวัดทางด้านจิตวิทยาประเมินโดยการสอบถามความรู้สึกและเจตคติที่มีต่อประสบการณ์ชีวิต การรับรู้ หรือความรู้สึกอารมณ์และจิตใจของบุคคล ต่อสภาพความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิตและสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตความพึงพอใจในชีวิต ความผาสุก ความรู้สึกเป็นสุขความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง ตลอดจนการตัดสินใจหรือการรับรู้ต่อคุณค่าและความหมายในชีวิตของบุคคล

2.2 ความหมายของผู้กู้ยืมเงิน

กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (2557) ให้ความหมายของผู้กู้ยืมเงิน ไว้ว่า ฝ่ายหนึ่งเรียกว่า “ผู้กู้” ตกลงกู้ยืมเงินจากอีกฝ่ายเรียกว่า “ผู้ให้กู้” โดยโอนกรรมสิทธิ์ในเงินนั้นให้แก่ผู้กู้ และผู้กู้ตกลงจะชดใช้เงินที่มีมูลค่าเท่าเทียมกันให้แก่ผู้ให้กู้สำหรับการตอบแทนการให้กู้ยืมเงินหรือเรียกว่า “ดอกเบี้ย” นั้น ไม่ใช่สาระสำคัญของการกู้ยืมเงิน ผู้กู้และผู้ให้กู้อาจตกลงกันคิดดอกเบี้ย หรือไม่ก็ได้ แต่หากมีการคิดดอกเบี้ยต่อกันต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

นายสุพรรณ ประกิระโส (2557) ให้ความหมายของผู้กู้ยืมเงิน ไว้ว่า การกู้ยืมเงินและสัญญาอย่างหนึ่งนั้นซึ่งเกิดจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า “ผู้กู้” มีความต้องการจะใช้เงินแต่ตนเองมีเงินไม่พอหรือมีเงินไปขอกู้ยืมจากบุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า “ผู้ให้กู้” และผู้กู้ตกลงจะใช้คืนภายในกำหนดเวลาใดเวลาหนึ่งการกู้ยืมจะมีผลสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการส่งมอบเงินที่ยืมให้แก่ผู้ที่ยืมในการกู้ยืมนี้ ผู้ให้กู้จะคิดดอกเบี้ยหรือไม่ก็ได้

จากความหมายของผู้กู้ยืมเงิน ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้กู้ยืมเงิน หมายถึง บุคคลที่เป็น “ผู้กู้” ตกลงยืมเงินจาก “ผู้ให้กู้” และผู้กู้ตกลงจะใช้คืนภายในเวลาที่กำหนดให้แก่ผู้ให้กู้หรือที่เรียกว่า “ดอกเบี้ย” แต่อีกกรณีผู้ให้กู้จะคิดดอกเบี้ยกับผู้กู้หรือไม่ก็ได้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประกอบด้วย ความหมายของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สถานะปัจจุบันของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

2.3.1 ความหมายของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

วิชาญ ทราญอ่อน (2565) ได้ให้ความหมายว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คือ กองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาสมรรถภาพคนพิการ และองค์กรคนพิการด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ สนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ชนกชนม์ เมฆเจริญลาภ (2562) ได้ให้ความหมายว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คือ กองทุนที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชน ที่มีกิจกรรมในการดำเนินงานในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดโครงการของหน่วยงานรัฐ หรือกิจกรรมที่ดำเนินการขององค์กรภาคเอกชน

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (2558) ได้ให้ความหมายว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 23 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การส่งเสริมและการดำเนินงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

2.3.2 การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การส่งเสริมและการดำเนินงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง (วิลาสินี สิทธิโสภณ, 2557)

กองทุนประกอบด้วย

1) ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ในกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534

2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทั้งนี้ ให้รัฐบาลจัดสรรให้เพียงพอแก่การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

3) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับบริจาค เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของกองทุน

4) เงินรายได้จากการออกสลากหรือที่ได้มาจากการจัดกิจกรรม

5) เงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 34

6) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

7) รายได้จากการขาย การลงทุน หรือการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน

8) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน หรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือนิติกรรม

9) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็นสาเหตุแห่งความพิการตามที่

กฎหมายกำหนด

10) รายได้อื่น

เงินและทรัพย์สินของกองทุน ไม่ต้องส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดิน การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเข้ากองทุน ให้ผู้บริจาคมำไปหักลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีได้ตามที่กฎหมายกำหนด

ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง จำนวน 9 คน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์การคนพิการอย่างน้อย 7 คน เป็นอนุกรรมการและให้ผู้อำนวยการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

2) พิจารณานุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงินและรายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามที่คณะอนุกรรมการตามประเภทความพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการประจำจังหวัดหรือคณะอนุกรรมการอื่นเสนอ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

3) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้สมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์การคนพิการแต่ละประเภทได้รับเงินสนับสนุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการจากกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้องค์กรเอกชนมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับเงินที่ได้รับการอุดหนุนจากกองทุนตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการเงิน การประเมินผล และการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผล จำนวน 2 คน และคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการ ตามมาตรา 19 อย่างน้อย 1 คน เป็นกรรมการโดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการต้องไม่เป็นผู้แทนขององค์กรที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนนี้

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- 2) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

2.3.3 สถิติการให้บริการเงินกู้ยืมกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

สถิติการให้บริการเงินกู้ยืมกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ณ วันที่ 26 มกราคม 2567 มีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 2.1 สถิติการให้บริการเงินกู้ยืมกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2567

2.3.3 สถานะปัจจุบันของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

สถานะปัจจุบันกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ณ วันที่ 30 เมษายน 2564 มีเงินทั้งสิ้น 6,476.72 ล้านบาท โดยเป็นเงินฝากคลัง 4,637.19 ล้านบาท และเป็นเงินหมุนเวียน 1,839.53 ล้านบาท โดยรายรับหลักของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มาจากสถานประกอบการที่ไม่จ้างงานคนพิการตามมาตรา 34 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ว่าด้วยเรื่องการส่งเงินเข้ากองทุนกรณีที่นายจ้างหรือสถานประกอบการมีได้รับคนพิการเข้าทำงาน ซึ่ง พ.ศ. 2564 รายรับประมาณ 1,441 ล้านบาท ลดลงกว่าปี พ.ศ. 2563 ประมาณ 400 ล้านบาท ทั้งนี้ เงินคงเหลือของกองทุน ฯ เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะเหลือสุทธิประมาณ 4,367 ล้านบาท ในขณะที่ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนคนพิการที่อายุ 18 - 59 ปีประมาณ 830,000 คน หากรวมคน

พิการที่อายุต่ำกว่า 18 และอายุเกิน 60 ปีด้วย รวมทั้งหมดประมาณ 2,092,000 คน (วิชาญ ทราวยอ่อน, 2565)

2.3.4 หลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

การให้บริการกู้ยืมเงินเป็นการบริการคนพิการ และผู้ดูแลคนพิการ เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพหรือขยายกิจการ รายบุคคลรายละไม่เกิน 60,000 บาท รายกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 1 ล้านบาท ผ่อนชำระภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย ทั้งนี้ หากมีผู้ประสงค์จะกู้ยืมเงินเกินกว่าวงเงินที่กำหนด ให้มีการพิจารณาเป็นราย ๆ ไป โดยไม่เกิน 120,000 บาท (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2556)

1) การกู้ยืมเงินรายบุคคล

(1) คนพิการกู้ยืมเงินกองทุน ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1.1) มีบัตรประจำตัวคนพิการ
- (1.2) มีความจำเป็นในการขอรับการสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพ
ในท้องที่ที่ยื่นคำขอ
- (1.3) มีความสามารถในการประกอบอาชีพในเรื่องที่ขอรับการสนับสนุน
- (1.4) บรรลุนิติภาวะ
- (1.5) มีชื่อในทะเบียนบ้านหรือถิ่นที่อยู่ถาวรในท้องที่ที่ยื่นคำขอกู้ ไม่น้อยกว่า 19 วัน
- (1.6) ไม่มีประวัติเสียหายในการกู้ยืมเงินจากกองทุน เว้นแต่ได้ดำเนินการแก้ไข
มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี

(1.7) กรณีมีหนี้สินอยู่กับกองทุนต้องได้ชำระหนี้มาแล้ว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของวงเงินกู้ยืมทั้งหมด และเมื่อได้การอนุมัติแล้วต้องชำระหนี้สินที่มีอยู่เดิมทั้งหมด

(1.8) ความสามารถชำระคืนเงินกู้ยืมได้และมีบุคคลที่น่าเชื่อถือได้เป็นผู้ค้ำประกัน

(2) ผู้ดูแลคนพิการกู้ยืมเงินกองทุน ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (2.1) มีความจำเป็นในการขอรับการสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพ
ในท้องที่ที่ยื่นคำขอ
- (2.2) มีความสามารถในการประกอบอาชีพในเรื่องที่ขอรับการสนับสนุน
- (2.3) บรรลุนิติภาวะ
- (2.4) มีชื่อในทะเบียนบ้านหรือถิ่นที่อยู่ถาวรในท้องที่ที่ยื่นคำขอกู้ ไม่น้อยกว่า 90 วัน
- (2.5) ไม่มีประวัติเสียหายในการกู้ยืมเงินจากกองทุน เว้นแต่ได้ดำเนินการแก้ไข
มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี

(2.6) กรณีมีหนี้สินอยู่กับกองทุนต้องได้ชำระหนี้มาแล้ว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของวงเงินกู้ยืมทั้งหมด และเมื่อได้การอนุมัติแล้วต้องชำระหนี้สินที่มีอยู่เดิมทั้งหมด

(2.7) ความสามารถชำระคืนเงินกู้ยืมได้และมีบุคคลที่น่าเชื่อถือได้เป็นผู้ค้ำประกัน

(2.8) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(2.9) ได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากผู้แทนองค์กรด้านคนพิการ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา ข้าราชการระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีหลักฐานเชื่อได้ว่าเป็นผู้ประกอบการเลี้ยงดูคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ ซึ่งมีได้มีหนี้สิน จากกองทุน

(3) เอกสารประกอบการยื่นกู้ยืมเงินกองทุน

(3.1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาบัตรประจำตัวคนพิการ

(3.2) สำเนาทะเบียนบ้าน

(3.3) แผนผังที่อยู่อาศัย แผนผังสถานที่ประกอบอาชีพ

(3.4) สำเนาหนังสือสัญญาเช่าบ้าน (ในกรณีที่ผู้กู้เช่าบ้านอยู่)

(3.5) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ค้ำประกัน

(3.6) หนังสือรับรองเงินเดือนของผู้ค้ำประกัน (เว้นแต่เป็นเกษตรกร)

(3.7) หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ประกอบการคนพิการ (ในกรณีเป็นผู้ดูแลคนพิการ)

(3.8) ประमाणการค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพที่ขอกู้

(3.9) ใบรับรองแพทย์ (กรณีคนพิการมีสภาพความพิการร้ายแรง และผู้ดูแลคนพิการเป็นผู้ขอู้แทนคนพิการ)

(3.10) รูปถ่ายเต็มตัวผู้กู้

(3.11) สำเนาสมุดเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทยเท่านั้น

2) การกู้ยืมเงินรายกลุ่ม

(1) คนพิการกู้ยืมเงินกองทุน ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1.1) มีบัตรประจำตัวคนพิการ

(1.2) มีความจำเป็นในการขอรับการสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพ ในท้องที่ที่ยื่นคำขอ

(1.3) มีความสามารถในการประกอบอาชีพในเรื่องที่ขอรับการสนับสนุน

(1.4) บรรลุนิติภาวะ

(1.5) มีชื่อในทะเบียนบ้านหรือถิ่นที่อยู่ถาวรในท้องที่ที่ยื่นคำขอกู้ ไม่น้อยกว่า 90 วัน

(1.6) ไม่มีประวัติเสียหายในการกู้ยืมเงินจากกองทุน เว้นแต่ได้ดำเนินการแก้ไขมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี

(1.7) กรณีมีหนี้สินอยู่กับกองทุนต้องได้ชำระหนี้มาแล้ว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของวงเงินกู้ยืมทั้งหมด และเมื่อได้การอนุมัติแล้วต้องชำระหนี้สินที่มีอยู่เดิมทั้งหมด

(1.8) ความสามารถชำระคืนเงินกู้ยืมได้และมีบุคคลที่น่าเชื่อถือได้เป็นผู้ค้ำประกัน

(1.9) เป็นกลุ่มคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการที่ที่รวมตัวกัน โดยมีผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือหรือสนับสนุนกัน หรือทำกิจกรรมอันชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรมร่วมกัน หรือดำเนินการอื่นอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และมีระบบบริหารจัดการและการแสดงเจตนาแทนกลุ่มได้ ทั้งนี้ ต้องมีสมาชิกกลุ่ม ไม่น้อยกว่า 2 คน

(1.10) มีหลักฐานจากสถาบันการเงินเกี่ยวกับการออมเงินของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 เดือน

(1.11) ดำเนินกิจการของกลุ่มในท้องที่จังหวัดที่ยื่นคำขอต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 เดือน

(1.12) ได้รับการรับรองเป็นหนังสือรับรองจากองค์กรด้านคนพิการที่เป็นนิติบุคคลหรือหน่วยงานภาครัฐว่าเป็นกลุ่มที่มีผลงานน่าเชื่อถือจริง

(1.13) มีแผนงานหรือโครงการของกลุ่มที่จะดำเนินการต่อไปอย่างชัดเจน

(2) ผู้ดูแลคนพิการกู้ยืมเงินกองทุน ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

(2.1) มีความจำเป็นในการขอรับการสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพในท้องที่ที่ยื่นคำขอ

(2.2) มีความสามารถในการประกอบอาชีพในเรื่องที่ขอรับการสนับสนุน

(2.3) บรรลุนิติภาวะ

(2.4) มีชื่อในทะเบียนบ้านหรือถิ่นที่อยู่ถาวรในท้องที่ที่ยื่นคำขอกู้ ไม่น้อยกว่า 90 วัน

(2.5) ไม่มีประวัติเสียหายในการกู้ยืมเงินจากกองทุน เว้นแต่ได้ดำเนินการแก้ไขมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี

(2.6) กรณีมีหนี้สินอยู่กับกองทุนต้องได้ชำระหนี้มาแล้ว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของวงเงินกู้ยืมทั้งหมด และเมื่อได้การอนุมัติแล้วต้องชำระหนี้สินที่มีอยู่เดิมทั้งหมด

(2.7) ความสามารถชำระคืนเงินกู้ยืมได้และมีบุคคลที่น่าเชื่อถือได้เป็นผู้ค้ำประกัน

(2.8) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(2.9) ได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากผู้แทนองค์กรด้านคนพิการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา ชำราชากระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีหลักฐานเชื่อได้ว่าเป็นผู้ประกอบการเลี้ยงดูคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ ซึ่งมีได้มีหนังสือจาก กองทุน

(2.10) เป็นกลุ่มคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการที่ที่รวมตัวกัน โดยมีผลประโยชน์และ วัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือหรือสนับสนุนกัน หรือทำกิจกรรมอันชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรม ร่วมกัน หรือดำเนินการอื่นอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและมีระบบ บริหารจัดการและการแสดงเจตนาแทนกลุ่มได้ ทั้งนี้ ต้องมีสมาชิกกลุ่ม ไม่น้อยกว่า 2 คน

(2.11) มีหลักฐานจากสถาบันการเงินเกี่ยวกับการออมเงินของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 เดือน

(2.12) ดำเนินกิจการของกลุ่มในท้องที่จังหวัดที่ยื่นคำขอต่อเนื่องจนถึงวันยื่น คำขอแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 เดือน

(2.13) ได้รับการรับรองเป็นหนังสือรับรองจากองค์กรด้านคนพิการที่เป็นนิติ บุคคลหรือหน่วยงานภาครัฐว่าเป็นกลุ่มที่มีผลงานน่าเชื่อถือจริง

(2.14) มีแผนงานหรือโครงการของกลุ่มที่จะดำเนินการต่อไปอย่างชัดเจน

(3) เอกสารประกอบการยื่นกู้ยืมเงินกองทุน

(3.1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวคนพิการ

(3.2) สำเนาทะเบียนบ้าน

(3.3) แผนผังที่อยู่อาศัยของผู้กู้และผู้ค้ำประกัน แผนผังสถานที่ประกอบอาชีพของผู้กู้

(3.4) โครงการประกอบอาชีพของกลุ่ม

(3.5) หนังสือสัญญาเช่าบ้าน (ในกรณีที่ผู้กู้เช่าบ้านอยู่)

(3.6) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ค้ำประกัน

(3.7) หนังสือรับรองเงินเดือนของผู้ค้ำประกัน

(3.8) หนังสือรับรองขององค์กรคนพิการหรือองค์กรเพื่อคนพิการ

(3.9) หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ประกอบการคนพิการ (ในกรณีเป็นผู้ดูแลคนพิการ)

(3.10) ใบรับรองแพทย์ (กรณีคนพิการมีสภาพความพิการรุนแรง และผู้ดูแล

คนพิการเป็นผู้ขอผู้แทนคนพิการ)

(3.11) รูปถ่ายเต็มตัวผู้กู้

(3.12) สำเนาสมุดเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทยเท่านั้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ

แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ ประกอบด้วย ความหมายของคนพิการ ประเภทของคนพิการ สิทธิ และสวัสดิการของคนพิการที่พึงจะได้รับ แนวทางการดูแลคนพิการเบื้องต้น สถานการณ์คนพิการ ในจังหวัดนครราชสีมาและในเขตอำเภอพิมาย

2.4.1 ความหมายของคนพิการ

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (2559) ให้ความหมายคนพิการ ไว้ว่า เป็นคนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ หรือกล่าวอีก ลักษณะหนึ่ง คือการเน้นไปที่ ความพิการของความเป็นบุคคลและพยายามแก้ไขปัญหาที่แตกต่างของแต่ละคน โดยลดความพิการหรือลดเซยความพิการด้วยวิธีการแพทย์ กายอุปกรณ์หรือการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งทำให้คนพิการไม่ได้ถูกมองข้ามและถูกกีดกันจากสังคม การให้คนพิการเข้าถึงสิทธิ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจะเป็นการเปิดโลกทัศน์และสร้างการเรียนรู้ เพื่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกตามที่รัฐได้จัดไว้ให้

เพิร์สพิลีโอ (2559) ให้ความหมายคนพิการ ไว้ว่า คนที่มีความผิดปกติ หรือบกพร่องทางร่างกายทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ

ศรีธญา เชื้อหอม (2548) ให้ความหมายคนพิการ ไว้ว่า เป็นผู้ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย สมอง และจิตใจ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับคนปกติได้

อโนชา ทศนาธนชัย (2554) ให้ความหมายคนพิการ ไว้ว่า เป็นผู้ที่ไม่สามารถใช้ชีวิตได้ เยี่ยงคนปกติธรรมดาหรือใช้ชีวิตในสังคมปกติได้ โดยที่ไม่มีสิ่งช่วยเหลือพิเศษ ซึ่งอาจเกิดจากความบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญาหรือทางจิตใจตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่ว่าจะ เป็นแต่กำเนิดหรือไม่ก็ตาม

จากความหมายของคนพิการ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คนพิการ หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ซึ่งอาจเป็นมาโดยกำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลัง ที่ทำให้เป็นบุคคลที่ด้อยโอกาสทางสังคม รวมไปถึงการดำรงชีวิตในสังคมแวดล้อมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตประจำวันเยี่ยงคนปกติได้

2.4.2 ประเภทของคนพิการ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี (2565) ได้แบ่งประเภทของความพิการออกเป็น 7 ประเภทตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ ได้แก่

1) ความพิการทางการเห็น ได้แก่

(1) ตาบอด หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตารธรรมตาแล้วอยู่ในระดับต่ำกว่า 3 ส่วน 60 เมตร (3 / 60) หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต (20 / 400) ลงมา จนกระทั่งมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง หรือมีลานสายตาแคบกว่า 10 องศา

(2) ตาเห็นเลือนราง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็นเมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่า เมื่อใช้แว่นสายตารธรรมตาแล้วอยู่ในระดับตั้งแต่ 3 ส่วน 60 เมตร (3 / 60) หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต (20 / 400) ไปจนถึงต่ำกว่า 6 ส่วน 18 เมตร (6 / 18) หรือ 20 ส่วน 70 ฟุต (20 / 70) หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2) ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ได้แก่

(1) หูหนวก หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยินโดยใช้คลื่นความถี่ที่ 500 เฮิร์ตซ์ 1,000 เฮิร์ตซ์ และ 2,000 เฮิร์ตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง 90 เดซิเบลขึ้นไป

(2) หูตึง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือ การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยิน เมื่อตรวจวัด การได้ยินโดยใช้คลื่นความถี่ที่ 500 เฮิร์ตซ์ 1000 เฮิร์ตซ์ และ 2,000 เฮิร์ตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่า จะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียงน้อยกว่า 90 เดซิเบล ลงมาจนถึง 40 เดซิเบล

(3) ความพิการทางการสื่อความหมาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติ กิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความ บกพร่องทางการสื่อความหมาย เช่น พูดไม่ได้ พูดหรือฟังแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ เป็นต้น

3) ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ได้แก่

(1) ความพิการทางการเคลื่อนไหว หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติ กิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความ บกพร่องหรือการสูญเสียความสามารถของอวัยวะในการเคลื่อนไหว ได้แก่ มือ เท้า แขน ขา อาจมาจาก สาเหตุอัมพาต แขน ขา อ่อนแรงแขน ขาขาด หรือภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังจนมีผลกระทบต่อการทำงานมือ เท้า แขน ขา

(2) ความพิการทางร่างกาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องหรือความผิดปกติของศีรษะใบหน้า ลำตัว และภาพลักษณ์ภายนอกของร่างกายที่เห็นได้อย่างชัดเจน

(3) ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ได้แก่ การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องหรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้ อารมณ์ หรือความคิด

(4) ความพิการทางสติปัญญา ได้แก่ การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีพัฒนาการช้ากว่าปกติ หรือมีระดับเข่าปัญญาต่ำกว่าบุคคลทั่วไป โดยความผิดปกตินั้นแสดงก่อนอายุ 18 ปี

(5) ความพิการทางการเรียนรู้ ได้แก่ การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมโดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางสมองทำให้เกิดความบกพร่องในด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ หรือกระบวนการเรียนรู้พื้นฐานอื่นในระดับความสามารถที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตามช่วงอายุและระดับสติปัญญา

(6) ความพิการทางออทิสติก ได้แก่ การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคมภาษาและการสื่อความหมาย พฤติกรรมและอารมณ์ โดยมีสาเหตุมาจากความผิดปกติของสมองและความผิดปกติที่แสดงก่อนอายุ 2 ปีครึ่ง ทั้งนี้ ให้รวมถึงการวินิจฉัยกลุ่มออทิสติกสเปกตรัมอื่น ๆ

จากประเภทของความพิการ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คนพิการแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้ ความพิการทางการเห็น ความพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ความพิการทางสติปัญญา ความพิการทางการเรียนรู้ และความพิการทางออทิสติก

2.4.3 สิทธิและสวัสดิการของคนพิการที่พึงจะได้รับ

สาระสำคัญของสิทธิของคนพิการ ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 กำหนดสิทธิคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสิทธิสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ โดยมีรายละเอียดและสาระสำคัญของสิทธิคนพิการตามกฎหมายในเรื่องต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

1) สิทธิการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพองค์กรให้เข้มแข็ง โดยการกำหนดรูปแบบให้คนพิการ และองค์กรของคนพิการรวมทั้งองค์กรเพื่อคนพิการได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และมีสิทธิได้รับการพัฒนาอย่างเข้มแข็งโดยส่งเสริมให้คนพิการและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของคณะกรรมการ / คณะอนุกรรมการที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกฎหมายการร่วมตัดสินใจ เชนนโยบายและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนให้คนพิการได้รับการยอมรับและมีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่ การรับ จัดแจ้งองค์การคนพิการแต่ละประเภทที่กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การสนับสนุนงบประมาณ จากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแก่องค์กรคนพิการในการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ แก่คนพิการ การสนับสนุนสมาคมคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยตามมาตรา 27 ในด้านค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ จากกองทุนเพื่อให้องค์กรผู้แทนของคนพิการทุกประเภทได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถดำเนินการได้อย่างเข้มแข็ง การรับรองมาตรฐานองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเพื่อกำหนดคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และให้เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักในการส่งเสริม สนับสนุน รับรอง ติดตามประเมินผลและประกันคุณภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นที่ให้บริการแก่คนพิการเหมาะสมยิ่งขึ้น

2) สิทธิการเข้าถึงสวัสดิการสังคม ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดไว้ในมาตรา 20 (5) (7) (9) และ (10) และมาตรา 20 วรรคสาม และวรรคสี่ กำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิคนพิการด้านสวัสดิการสังคมเป็นไปอย่างทั่วถึงในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(1) สิทธิที่จะได้รับการบริการล่ามภาษามือ โดยกำหนดให้คนพิการทางการได้ยิน มีสิทธิยื่นคำขอเพื่อขอรับบริการล่ามภาษามือในกรณีต่าง ๆ ได้แก่ การใช้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข การสมัครงานหรือการติดต่อประสานงานด้านการประกอบอาชีพ การร้องทุกข์ การกล่าวโทษหรือเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น การเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรือฝึกอบรม รวมทั้งเป็นผู้บรรยาย โดยหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนเป็นผู้จัด ซึ่งคนพิการทางการได้ยินเข้าร่วมด้วย และบริการอื่นใดตามที่คณะอนุกรรมการประกาศกำหนด

(2) สิทธิที่จะได้รับเงินสวัสดิการเบี้ยความพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับความช่วยเหลือและเอื้ออำนวยให้คนพิการมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดี เนื่องจากคนพิการมีค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมมากกว่าบุคคลทั่วไป ตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2553 และระเบียบกระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร

หรือเมืองพัทยาที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเบี้ยความพิการให้แก่คนพิการที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจ่ายเบี้ยความพิการให้แก่คนพิการที่มีคุณสมบัติครบทุกคน สำหรับอัตรา การจ่ายเงินเบี้ยความพิการตามระเบียบนี้ให้จ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละ 800 บาท โดยเริ่มจ่ายที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นตามทะเบียนบ้านของคนพิการตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2558 เป็นต้นไป

(3) สิทธิที่จะได้รับการจัดให้มีผู้ช่วยคนพิการ โดยกำหนดการจัดให้มีผู้ช่วยคนพิการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือคนพิการเฉพาะบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญ ในการดำรงชีวิต เช่น การปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมของคนพิการซึ่งมี ความจำเป็นมากต่อการดำรงชีวิตประจำวันหรืออยู่ร่วมกับบุคคลทั่วไปในสังคมได้ภายในระยะเวลาหนึ่ง ตามความจำเป็น ซึ่งต้องจัดให้มีการรับจดทะเบียนผู้ช่วยคนพิการหรือประสานการดำเนินงานกับสำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โดยคนพิการที่ยื่นคำขอให้เป็นผู้ช่วยคนพิการต้องมี บัตรประจำตัวคนพิการ มีความจำเป็นต้องมีผู้ช่วยคนพิการ เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญในการ ดำรงชีวิตได้และไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นหรือได้รับแต่เพียงพอ โดยหลักการพิจารณาให้ คนพิการต้องมีผู้ช่วยคนพิการจะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคลนั้นมีสภาพความพิการมากจนไม่สามารถ ปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญในการดำรงชีวิตได้ด้วยตนเอง หากไม่ได้ปฏิบัติกิจวัตรเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อ อย่างสำคัญและเด่นชัดต่อการดำรงชีวิต สุขภาพ อนามัยภาวะจิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สภาพความ เป็นอยู่และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และกรณีคนพิการมีฐานะยากจนมากให้พิจารณาให้บริการผู้ช่วย คนพิการเป็นลำดับแรก

(4) สิทธิที่จะได้รับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้แก่คนพิการ โดยการเพิ่มเติม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือตัดแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วนหรือทั้งหมดของที่อยู่อาศัยโดยอาศัย การ ออกแบบ การซ่อมแซมการก่อสร้าง การใช้เทคโนโลยีหรือวิธีการอื่นใดเพื่อขจัดอุปสรรคหรือจัดให้ คนพิการ สามารถดำรงชีวิตในที่อยู่อาศัยนั้นได้โดยสะดวกและเหมาะสมกับสภาพความพิการ รวมถึงเพื่อ ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการให้ความช่วยเหลือให้ค้ำถึงความลำบาก ความมั่นคงปลอดภัยใน การปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันและสิทธิของคนพิการจะต้องเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ จากที่อยู่อาศัยดังกล่าวและกรณีคนพิการมีฐานะยากจนมากให้พิจารณาให้บริการเป็นลำดับแรก สำหรับ อัตราการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เป็นไปตามความจำเป็นและเหมาะสมหรือตามอัตราทางราชการประกาศ กำหนดและเป็นการดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ซ้ำซ้อนกับงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ เว้นแต่งบประมาณจากรัฐไม่เพียงพอกับความจำเป็นของคนพิการรายนั้นให้ตั้งงบประมาณสมทบได้

(5) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือเนื่องจากเป็นคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อให้คนพิการที่ไม่มีบิดามารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลในครอบครัวที่รับ

คนพิการไว้ดูแลหรืออุปการะเลี้ยงดูได้รับสวัสดิการในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การช่วยเหลือเป็นเงินหรือสิ่งของ การจัดหาครอบครัว การส่งเข้าอุปการะในสถานสงเคราะห์การจัดให้มีผู้ช่วยคนพิการ การช่วยเหลือเรื่องอื่น ๆ สำหรับคนพิการที่จะได้รับสิทธิในเรื่องนี้ต้องมีบัตรประจำตัวคนพิการ ไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือมีแต่ไม่สามารถเลี้ยงดูได้ ไม่มีที่อยู่อาศัย เป็นหลักแหล่งหรือที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงหรือไม่เหมาะสม ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ และไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอรวมทั้งการสนับสนุนสถานสงเคราะห์เอกชนที่รับอุปการะคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐด้วย

(6) สิทธิผู้ดูแลคนพิการ คำว่า “ผู้ดูแลคนพิการ” ตามกฎหมายหมายถึง บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรืออุปการะคนพิการ โดยผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การบริการให้คำปรึกษา แนะนำฝึกอบรมทักษะการเลี้ยงดูคนพิการให้ได้มาตรฐานตามหลักและวิชาชีพการจัดการศึกษา โดยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะเพื่อการพัฒนาคุณภาพ การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ การทำงานในสถานประกอบการการฝึกอาชีพ การสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ การมีงานทำ การให้สัมปทานหรือสถานที่จำหน่ายสินค้า การจัดจ้างแบบเหมืองงานและการให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมทั้งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 37) พ.ศ. 2552 บัญญัติว่า ให้เพิ่มเติมความต่อไปนี้เป็น (ฎ) ของ (1) ในมาตรา 47 แห่งประมวลรัษฎากร (ฎ) ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา สามีหรือภรรยา บุตร ชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ บิดามารดาหรือบุตร ชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้หรือบุคคลอื่นที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้ดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการคนละหกหมื่นบาทโดยบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูต้องเป็นคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการหรือเป็นคนทุพพลภาพ มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพและอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งจำนวนคนพิการและคนทุพพลภาพในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ที่อธิบดีประกาศกำหนดวรรคสองบัญญัติว่าการหักลดหย่อนบุตรบุญธรรม ให้หักได้ในฐานะบุตรบุญธรรม เพียงฐานะเดียวโดยให้หักลดหย่อนสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. 2559 ที่จะต้องยื่นแบบรายการในปี พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป

(7) สิทธิการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีและการสื่อสารของคนพิการ ตาม มาตรา 20 กำหนดให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ในเรื่องการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลลัพธ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การเข้าถึง

ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารบริการ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารจากระยะไกลจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง การมีสิทธิที่จะมีสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทางและการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียมและค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมือ อุปกรณ์หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว การกำหนดให้เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่งหรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการตามข้างต้น มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี เป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดลักษณะหรือการจัดให้มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่นให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งในกรณีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในอาคารให้เป็นไปตามกฎกระทรวง พ.ศ. 2548 รวมทั้งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2552 เห็นชอบให้หน่วยราชการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนเข้าถึงได้ โดยให้โรงพยาบาลจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามกฎกระทรวง พ.ศ. 2548 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หน่วยราชการประกอบไปด้วย ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ / สำนักงานเขต ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา และสถานีดำรงทั่วประเทศ จัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ทางลาด หอมน้ำ ที่จอดรถ ป้าย และสัญลักษณ์ และบริการข้อมูลให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2554

3) สิทธิที่จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์ ตามมาตรา 20 (1) กำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐในเรื่องการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการและสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญาการเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศ เรื่อง การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการและสื่อส่งเสริมพัฒนาการสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 เพื่อกำหนดสิทธิและแนวทางการให้บริการเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว โดยมีศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ เป็นหน่วย

ประสานงานและสนับสนุนงานด้านวิชาการเทคนิควิธีการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ การวิจัย พัฒนานวัตกรรม รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์เครื่องช่วยเหลือความพิการที่มีมูลค่าสูง เฉพาะกรณีที่เหมาะสมและระเบียบของหน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดไว้

(1) สิทธิทางการศึกษา ตามมาตรา 20 (2) กำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐในเรื่องการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไปหรือการศึกษาทางเลือกหรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้การสนับสนุนตามความจำเป็น และเหมาะสมอย่างทั่วถึง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจะเป็นเจ้าภาพหลักในการประสานการขับเคลื่อนงานดังกล่าว โดยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2556 เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะมาตรา 8 ได้กำหนดว่า สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ทำให้กฎหมายนี้เกิดความเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้วย

(2) สิทธิที่จะได้รับการส่งเสริมอาชีพและการกำหนดสัดส่วนการจ้างงาน ตามมาตรา 20 (3) กำหนดให้การคุ้มครองแรงงานมาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระและบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพคนพิการจากภาระทางเศรษฐกิจที่ต้องอยู่ในความอุปการะของผู้ดูแลคนพิการหรือความช่วยเหลือจากรัฐเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งมาตรา 33 กำหนดให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐต้องรับคนพิการเข้าทำงานตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งนี้เพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำของคนพิการลดภาระการอุปการะเลี้ยงดูจากครอบครัวและสังคม ตามมาตรา 34 กำหนดว่าให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีได้รับคนพิการเข้าทำงานตามจำนวนที่กำหนดให้ส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ามิได้ส่งค่าเช่า หรือส่งเงินไม่ครบถ้วนให้เสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของจำนวนเงินที่ยังมิได้ส่งเข้ากองทุน ซึ่งนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการเข้าทำงานหรือส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการหรือเงินที่ส่งเข้ากองทุนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมาตรา 35 กำหนดแนวทางในการให้สัมปทานจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือ

บริการจัดจ้างเหมาช่วงงานฝึกงานหรือให้การช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการแทนการจ้างงานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด นอกจากนี้ มาตรา 36 ยังให้อำนาจแก่อธิบดีออกคำสั่งเป็นหนังสือให้อายัดทรัพย์สินของนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งไม่ส่งเงินที่จะต้องส่งแก่กองทุนด้วยมาตรา 39 ยังกำหนดให้กรมมีอำนาจออกประกาศโฆษณาข้อมูลการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามต่อสาธารณะอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อให้เกิดมาตรการลงโทษทางสังคม (Social sanctions) ซึ่งในต่างประเทศจะได้ผลมากที่สุด อย่างไรก็ตาม กฎหมายยังได้กำหนดมาตรการเชิงบวกเพื่อให้สิทธิประโยชน์ในกรณีปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น นายจ้างหรือพิจารณาด้วยเจ้าของสถานประกอบการที่จ้างคนพิการเข้าทำงานมากกว่าร้อยละหกสิบของลูกจ้างในสถานประกอบการ เวลาจ้างเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใดมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในปีนั้น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด การรับคนพิการเข้าทำงานหรือส่งเงินเข้ากองทุนมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการหรือเงินที่ส่งเข้ากองทุนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนดและในกรณีที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐจะพิจารณาให้สัมปทาน การส่งเสริมการลงทุนการประกาศเกียรติคุณ สินเชื่อ รางวัล เครื่องราชอิสริยาภรณ์ สิทธิประโยชน์อื่นใดแก่นายจ้างหรือสถานประกอบการใดซึ่งเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายมาประกอบการพิจารณาด้วย

(3) สิทธิที่จะได้รับการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ ตามมาตรา 6 กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติโดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ มีอำนาจกำหนดวินิจฉัยและมีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ โดยคำสั่งของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด ต่อมาคณะกรรมการได้มีระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการร้องขอและการวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ พ.ศ. 2552 โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการเพื่อทำหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แนวทางและมาตรการเกี่ยวกับการจัดการเลือกปฏิบัติ เสริมสร้างความตระหนักรู้ถึงสิทธิต่าง ๆ ที่คนพิการพึงได้รับอย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตามกฎหมายใกล้เคียงกรณีพิพาทก่อนมีการวินิจฉัยการร้องขอ รวบรวมข้อเท็จจริงและจัดทำกรณียุติการวินิจฉัยในกรณีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรเอกชนหรือบุคคลใดกระทำการซึ่งมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติแล้วเสนอการวินิจฉัยนั้นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยและมีคำสั่งชี้ขาดในกรณีพิพาทนั้น และระเบียบยังได้กำหนดวิธีการร้องขอโดยให้คนพิการที่ได้รับความเสียหายหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำที่มีลักษณะการเลือกปฏิบัติหรือผู้ดูแลคนพิการในกรณีคนพิการเป็นผู้เยาว์ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถหรือในกรณีที่คนพิการมีสภาพความพิการถึงขั้นไม่สามารถไปร้องขอ

ด้วยตนเองได้ หรือองค์กรด้านคนพิการหรือบุคคลที่รับมอบอำนาจจากคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการให้ดำเนินการร้องขอแทน โดยร้องขอเป็นหนังสือหรือส่งทางไปรษณีย์หรือด้วยวาจาหรือด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อให้คณะกรรมการ ดำเนินการวินิจฉัยและมีคำสั่งสำหรับสถานที่ยื่นคำขอ โดยในกรุงเทพมหานคร ให้ร้องขอต่อกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือหน่วยงานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ส่วนจังหวัดอื่นให้ร้องขอต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด

(4) สิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิตามกฎหมาย ทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง คดีแรงงาน และคดีทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งคนพิการจะได้รับความช่วยเหลือในด้านการให้คำปรึกษาหารือทางกฎหมาย การให้ความรู้ทางกฎหมาย การจัดทำนิติกรรมสัญญา การไกล่เกลี่ยหรือการประนีประนอมยอมความ การจัดหาทนายความ การให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ ในทางคดี

จากสิทธิและสวัสดิการของคนพิการ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คนพิการควรจะได้รับสิทธิและสวัสดิการ ดังนี้ สิทธิการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพองค์กรให้เข้มแข็ง สิทธิการเข้าถึงสวัสดิการสังคม สิทธิที่จะได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์

2.4.4 แนวทางการดูแลคนพิการเบื้องต้น

ในปัจจุบัน ทุกคนมีโอกาสใช้ชีวิตประจำวันร่วมกันกับคนพิการมากขึ้น เนื่องจากมุมมองต่อคนพิการนั้นเปลี่ยนไป อีกทั้งสิ่งแวดล้อมยังออกแบบให้เอื้อต่อกายภาพของคนมากขึ้น ดังนั้น การปฏิบัติตัวต่อคนพิการซึ่งอาจเป็นเรื่องไม่คุ้นเคยสำหรับใครหลายคนจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้

โรงเรียนบ้านเด็กรามอินทรา (2560) ได้เสนอแนวทางการดูแลคนพิการทางการเห็นในเบื้องต้น ดังนี้

1) การให้ความช่วยเหลือคนพิการทางการเห็นในการข้ามถนน

ให้คนพิการจับเหนือข้อศอก โดยหัวแม่มือจะอยู่ด้านนอก อีก 4 นิ้วอยู่ด้านในแขน ผู้จูงต้องเดินนำหน้า อย่าดันคนตาบอดให้เดินนำเด็ดขาด ตำแหน่งที่ถูกต้อง คือ คนพิการทางสายตาคือ จะต้องอยู่เยื้องไปทางด้านหลังของผู้จูงประมาณครึ่งก้าว ควรรักษาระดับความเร็วในการเดินอย่างสม่ำเสมอ หากหยุดกะทันหันจะต้องบอกล่วงหน้าไม่อย่างนั้นคนพิการทางสายตาอาจชนกับผู้จูงได้ การก้าวขึ้นและลงจะต้องหยุดก่อนขึ้นหรือลงแล้วบอกคนพิการทางสายตาว่ากำลังจะขึ้นหรือลง

2) ไม่ควรเปิดประตูค้างไว้ในสถานที่ที่มีคนตาบอดอยู่ แต่ควรปิดหรือเปิดกว้างจนขีดฝ่าผนังไปเลย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้เขาเดินชน

3) ไม่ต้องไหว้ แต่ทักทายด้วยการสัมผัสมือ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความเป็นมิตร ไม่ว่าจะเป็นการพบหรืออำลากัน เมื่อจะจากไปควรบอกให้คนตาบอดทราบ มิฉะนั้น คนตาบอดอาจรู้สึกเก้อเขินที่ต้องพุดอยู่คนเดียว

4) กรุณาปฏิบัติต่อคนตาบอดให้เหมือนกับบุคคลทั่วไป ถึงแม้ว่าเขาจะมองไม่เห็น ซึ่งเป็นแต่แค่เพียงความพิการทางร่างกายเท่านั้น แต่ส่วนลึกแล้วคนตาบอดเองก็มีความรู้สึกนึกคิด ยังมีความสนใจอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นและอยากแสดงความคิดเห็นเหมือนกับบุคคลอื่น ๆ กรุณาอย่าสงสารหรือแสดงความเห็นอกเห็นใจในความตาบอดจนเกินกว่าเหตุ

สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ (2558) ได้เสนอแนวทางการดูแลคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในเบื้องต้น ดังนี้

1) การฝึกกระยะแรกควรเป็น คำนาม เรียกชื่อสิ่งของที่ผู้ป่วยใช้บ่อย ๆ ควรพูดกับผู้ป่วยซ้ำ ๆ ใช้คำศัพท์ที่ง่าย ๆ พุดคำสั้น ๆ ฟังเข้าใจง่าย

2) ควรฝึกในห้องที่เงียบ ไม่มีเสียงรบกวน ให้ผู้ป่วยหยุดพักเป็นระยะในช่วงการฝึก

3) อย่าปฏิบัติตนเหมือนเขาเป็นเด็ก ให้โอกาสผู้ป่วยช่วยเหลือตนเองบ้าง ไม่ควรแสดงความกังวลใจเมื่อผู้ป่วยทำไม่ได้

รักษมอ เมติคอล (2566) ได้เสนอแนวทางการดูแลคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายในเบื้องต้น ดังนี้

1) ควรปรับเปลี่ยนท่าให้กับคนพิการในทุก 2 ชั่วโมง ควรมีผ้าขนหนูให้กำจัดอาการเกร็งจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดแผลกดทับในคนพิการทางเคลื่อนไหวได้

2) ไม่เคลื่อนย้ายสิ่งของของของคนพิการ โดยเฉพาะอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ หากจำเป็นต้องเคลื่อนย้าย ให้ถามก่อนเสมอว่าจะให้เคลื่อนย้ายหรือนำไปวางที่ใด

3) คนพิการที่ใช้ไม้ค้ำยันหรือไม้เท้า ส่วนใหญ่สามารถเดินได้ด้วยตนเอง ยกเว้นถ้าทางเดินขรุขระหรือลื่น ผู้ดูแลควรเดินตามหลังใกล้ ๆ เพื่อคอยระวังและเข้าช่วยทันทีหากคนพิการเดินไม่มั่นคง นอกจากนี้ เมื่อต้องขึ้นบันได คนพิการบางคนสะดวกในการจับราวบันไดเดินขึ้นไปเอง ดังนั้นผู้ดูแลควรช่วยรับไม้ค้ำยันหรือไม้เท้ามาถือและเดินตามไปส่งไม้เท้าหรือไม้ค้ำยันให้เมื่อขึ้นบันไดเรียบร้อยแล้ว

4) วิธีเคลื่อนย้ายคนพิการ ต้องยกคนพิการและเคลื่อนย้ายตามวิธีที่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการแนะนำเท่านั้น เนื่องจากการเคลื่อนย้ายคนพิการอย่างไม่ถูกวิธี อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ทั้งนี้การเคลื่อนย้ายอาจใช้คนเพียง 2 คน โดยยกเก้าอี้เข็นที่ด้านหน้าและด้านหลังด้านละ 1 คน

สันติ แซ่ลี (2560) ได้เสนอแนวทางการดูแลคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรมในเบื้องต้น ดังนี้

- 1) ให้คนพิการเลือกทำงานที่อิสระ ทำได้ด้วยตนเอง ไม่ซับซ้อน เช่น ซักผ้า รดน้ำต้นไม้ ล้างรถ
- 2) เมื่อคนพิการทำได้สำเร็จ ควรชื่นชมหรือให้กำลังใจจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ถ้าไม่ทำหรือทำไม่สำเร็จควรกระตุ้นด้วยคำพูดที่อ่อนโยน ไม่ดูต่ำหรือข่มขู่
- 3) เปิดโอกาสให้ไปร่วมงานกับญาติหรือเพื่อนบ้านเพื่อฝึกทักษะทางสังคม หลีกเลี่ยงงานที่แข่งขันเพราะจะทำให้คับข้องใจมากขึ้น
- 4) เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเรื่องงานบ้านหรือเรื่องทั่วไป
- 5) ไม่ควรคาดหวังเกินความสามารถที่คนพิการจะทำได้ ช่วยให้คนพิการให้ค่อย ๆ ปรับตัวเท่าที่ทำได้ ถ้าคนพิการอารมณ์ไม่ดี หรือหงุดหงิด ซึ่งอาจเกิดจากอาการทางจิตหรือความคิดไม่ตรงกัน ไม่ควรโต้เถียงหรือต่อว่า ให้หลีกเลี่ยงไปก่อนรอให้อารมณ์สงบแล้วค่อยพูดกัน

นพ.ทวิศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2564) ได้เสนอแนวทางการดูแลคนพิการทางสติปัญญา ในเบื้องต้น ดังนี้

- 1) การส่งเสริมศักยภาพครอบครัว

ครอบครัวควรมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการดูแล เห็นความสำคัญของการฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง ให้คำปรึกษาสำหรับครอบครัวเพื่อลดความเครียด ให้ข้อมูลและทางเลือกต่าง ในการตัดสินใจ และให้กำลังใจ
- 2) การส่งเสริมพัฒนาการ

ควรจัดโปรแกรมการฝึกทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่พัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย เด็กที่ได้รับการฝึกแต่เยาว์วัยจะสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าการฝึกเมื่อโตแล้ว
- 3) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์

มีแนวทางช่วยเหลือเฉพาะทาง ในพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังนี้

 - (1) กายภาพบำบัด (Physical Therapy) เน้นพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ การเคลื่อนไหว แก้ไขการเดิน และลดการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ
 - (2) กิจกรรมบำบัด (Occupational Therapy) เน้นพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก การหยิบจับ สมาธิ และการรับรู้สัมผัส
 - (3) แก้ไขการพูด (Speech Therapy) เน้นพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสาร

นพ.ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2564) ได้เสนอแนวทางการดูแลคนพิการทางการเรียนรู้
ในเบื้องต้น ดังนี้

1) การช่วยเหลือด้านครอบครัว

บุคคลในครอบครัวควรเข้าใจว่าเด็กกำลังมีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือ ไม่ใช่
เด็กเป็นคนสร้างปัญหา เด็กต้องการความช่วยเหลือมากกว่าคำตำหนิติเตียน ควรให้ความรู้เบื้องต้น
สำหรับผู้ปกครอง และแนะนำให้ค้นคว้าหาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในข้อจำกัด
ของเด็ก และมีทักษะเบื้องต้นในการช่วยเหลือด้านการเรียนรู้สำหรับเด็ก คอยประคับประคองเสริมสร้าง
กำลังใจ ค้นหาจุดเด่นในด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาชดเชยในจุดที่บกพร่อง และเข้าใจจุดมุ่งหมายของการรักษา
เพื่อให้เด็กมีโอกาสในการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพที่มี

2) การช่วยเหลือด้านจิตใจ

เปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกฝน และแสดงความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น
เล่นกีฬา วาดรูป ร้องเพลง เต้น เล่นดนตรี ทำขนม ทำอาหาร แก้ปัญหาเขาวัว ฯลฯ โดยเริ่มต้นตาม
ความสนใจของเด็กก่อน ฝึกให้เด็กทำกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ จนสำเร็จได้ด้วยตนเอง ชื่นชมและให้
คำชมเชยเป็นระยะในความสามารถด้านที่เด็กมีการพัฒนาขึ้น และที่สำคัญคือพ่อแม่ต้องมีความภูมิใจและ
เห็นคุณค่าในตัวเด็กด้วย

3) การช่วยเหลือด้านการเรียน

สิ่งที่จำเป็นอันดับแรก คือ การสอนเสริมพิเศษแบบตัวต่อตัวหรือกลุ่มเล็ก ๆ ในทักษะ
การเรียนด้านที่เด็กบกพร่อง มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลความเป็นไปของเด็กระหว่างคุณพ่อคุณแม่
และคุณครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เข้าใจสภาพของปัญหาและร่วมมือกันแก้ไข ถ้าไม่มีเวลาหรือโอกาส
พบปะกันโดยตรงอาจใช้การเขียนในสมุดการบ้านของเด็กเพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบหรือมีสมุดไว้เขียน
สื่อสารระหว่างกัน

4) การใช้สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก

อุปกรณ์ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ควรเน้นให้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5
และมีการทบทวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการใหม่ ๆ แทนการทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน
อาจใช้เครื่องอัดเสียงช่วย ปัญหาด้านการเขียนอาจใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หรือแท็บเล็ตพิมพ์ ปัญหาด้าน
คำนวณอาจใช้เครื่องคิดเลขช่วย

วสันต์ วรรณรัตน์ (2565) ได้เสนอแนวทางการดูแลคนพิการทางออกทิสติกในเบื้องต้น ดังนี้

1) ยอมรับ เข้าใจ และให้ความร่วมมือ

เบื้องต้นผู้ปกครองต้องยอมรับว่าบุตรหลานเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเชื่ออยู่เสมอว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ เมื่อท่านยอมรับแล้ว ท่านจะเกิดความเข้าใจในส่วนนี้ทุกคนในบ้านจะต้องยอมรับ และมีความเข้าใจในตัวเด็กร่วมกัน สุดท้ายต้องให้ความร่วมมือ มองเห็นภาพในการพัฒนาเด็กไปในทิศทางเดียวกัน

2) หาความรู้เพิ่มเติม

ในปัจจุบันแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีเพิ่มมากขึ้น และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลก็สามารถทำได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลแบบออนไลน์ ผู้ปกครองสามารถเข้าไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้มีความเข้าใจในโรค ภาวะต่าง ๆ หรือพฤติกรรมของบุตรหลาน การค้นคว้าความรู้ที่หลากหลายจะช่วยให้พบข้อมูลที่จำเป็นต่อการนำมาประยุกต์ใช้ แนะนำผู้ปกครองให้ท่านบันทึกเนื้อหาที่ท่านพบเป็นหัวข้อย่อย ๆ และนำเอาข้อมูลที่บันทึกนั้นมาสังเคราะห์ (สรุปประเด็น) ท่านจะได้ข้อมูลใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยหลากหลายที่พร้อมให้ท่านได้ศึกษา นำมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ได้

3) จัดตารางกิจกรรม

ตารางกิจกรรม ควรประกอบด้วย ช่วงเวลาและกิจกรรม ถ้าเป็นเด็กเล็กควรใช้สีตัวการ์ตูน หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนกิจกรรมที่จะทำติดลงบนตารางกิจกรรม จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ง่ายว่าถึงเวลาต้องทำกิจกรรมอะไร ถ้าเป็นเด็กโตสามารถทำเป็นตารางปกติที่มีตัวหนังสือแสดงกิจกรรมและช่วงเวลาได้ ในกรณีที่เด็กโตแต่ยังไม่เข้าใจเรื่องภาษาสามารถใช้สัญลักษณ์แทนได้ และจะเป็นการฝึกให้เด็กมีวินัย เข้าใจ ยอมรับการทำกิจกรรม เพราะถือเป็นช่วงเวลาที่ได้แจ่มแจ้งแล้ว เด็กจะต่อต้านน้อย แต่อย่างไรก็ตามการจัดตารางก็ควรมีความยืดหยุ่น และมีช่วงเวลาที่เหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป

4) จัดกิจกรรมเสริมง่าย ๆ

กิจกรรมที่นำมาใช้เสริมนี้ควรเป็นกิจกรรมง่าย ๆ ที่เด็กชอบและควรเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายซึ่งจะช่วยให้มีพัฒนาการที่ดี กิจกรรมที่มีเป้าหมาย เช่น บินดินตำมันเป็นรูปสัตว์บก 5 ตัว ร้อยลูกปัด 3 เส้นแล้วเอามาทำโมบาย เป็นต้น ถึงแม้ท่านผู้ปกครองจะสามารถนำกิจกรรมต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ได้ แต่ในบางกิจกรรมที่ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญนั้น ไม่แนะนำให้ท่านนำมาฝึกเอง เพราะอาจเกิดความผิดพลาดและเกิดความรุนแรงต่อเด็กได้

5) ใช้การเสริมแรง

การใช้การเสริมแรงที่ง่ายที่สุดคือ การให้คำชม การสัมผัสเบา ๆ หรือการแสดงท่าทาง เพื่อบอกว่าเราพอใจ เช่น เมื่อลูกปั้นดินน้ำมันสัตว์บกได้ ผู้ปกครองชมเด็กว่า “เก่งมากเลยลูก” พร้อมทั้ง ทำยกนิ้วโป้งเป็นสัญลักษณ์ว่าทำได้ดี เป็นต้น หรือผู้ปกครองจะให้สิ่งของเป็นรางวัล หรือใช้การสะสมแต้ม ก็สามารถทำได้โดยทำการตกลงกับเด็กให้เรียบร้อย และเมื่อเด็กทำได้ตามที่ตกลงกันแล้ว ผู้ปกครองต้อง ให้รางวัลนั้นทันที และไม่ควรเปลี่ยนข้อตกลงหรือรางวัลหลังการทำกิจกรรมของเด็กเสร็จแล้ว เพราะใน ครั้งต่อไปเด็กจะไม่ให้ความร่วมมือกลัวว่าตนจะถูกเอาเปรียบและไม่ได้รางวัลเหมือนครั้งก่อน ทั้งนี้การ เสริมแรงต้องจัดให้เหมาะสมไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป และถ้าเป็นสิ่งที่เด็กชอบเด็กจะต้องการ และพยายามทำกิจกรรมมากขึ้น

6) ให้กำลังใจ

สิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ดีขึ้นหรือมีพัฒนาการที่เห็นชัด คือ การให้กำลังใจกันและกัน ดังนั้น อย่าท้อ อย่ามองว่าด้อยคุณค่า อย่ามองว่าเป็นสิ่งประหลาด คนในครอบครัวต้องการกำลังใจ เด็กต้องการกำลังใจ ผู้ปกครองที่ดูแลเด็กก็ต้องการกำลังใจ

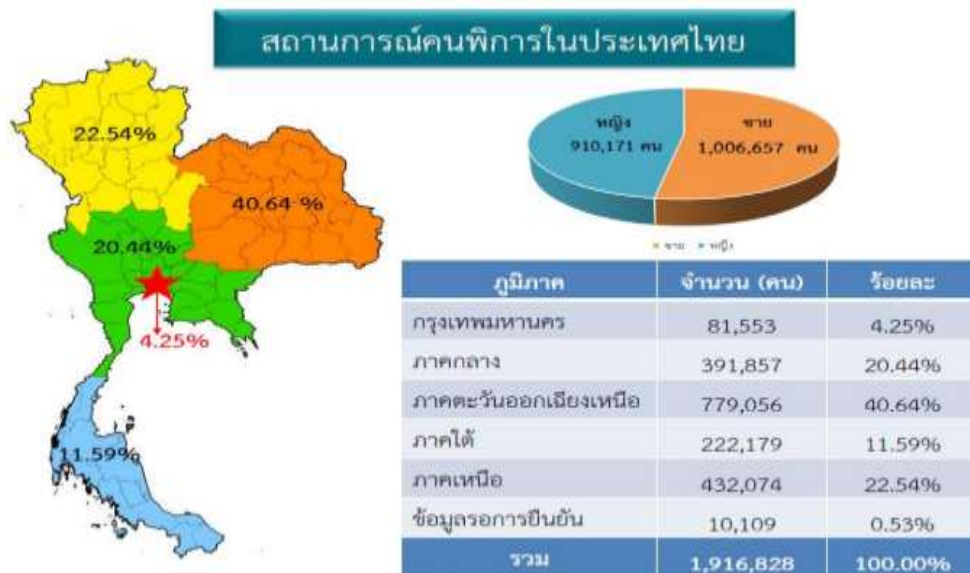
ดังนั้น จากการศึกษาแนวทางการดูแลคนพิการเบื้องต้น สรุปได้ว่า แนวทางการดูแล คนพิการทางการมองเห็นเบื้องต้น ควรปฏิบัติต่อคนตาบอดเหมือนคนทั่วไป ให้ความช่วยเหลือในบางเรื่อง ที่พอทำได้ ไม่แสดงความเห็นอกเห็นใจจนเกินไป แนวทางการดูแลคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ ความหมาย ในระยะแรกควรพูดกับผู้ป่วยช้า ๆ ใช้คำศัพท์ที่สั้นและเข้าใจง่าย แนวทางการดูแลคนพิการ ทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ควรปรับเปลี่ยนท่าคนพิการเพื่อผ่อนคลาย หากจำเป็นต้องย้าย อุปกรณ์ต้องถามก่อนเสมอ แนวทางการดูแลคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ให้คนพิการเลือกกิจกรรม อย่างอิสระ ชื่นชมและให้กำลังใจเสมอ แนวทางการดูแลคนพิการทางสติปัญญา ควรมีการส่งเสริม ด้านครอบครัว ด้านพัฒนาการและด้านการฟื้นฟู แนวทางการดูแลคนพิการทางการเรียนรู้ ควรมีการดูแล ที่ครอบคลุมทั้งหมดทั้งด้านครอบครัว จิตใจ การเรียนรู้ และสื่อ อุปกรณ์ อำนวยประโยชน์ และสุดท้าย แนวทางการดูแลคนพิการทางออทิสติก ต้องมีการยอมรับและเข้าใจ มีการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เรียนรู้ รวมทั้งให้กำลังใจกันทั้งเด็กและผู้ปกครอง

2.4.5 สถานการณ์คนพิการในประเทศไทย

ประเทศไทยมีคนพิการที่ยังขาดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ การเข้าถึงสวัสดิการ สิทธิ ประโยชน์ ตลอดจนการช่วยเหลืออื่นจากรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการจัดการศึกษา การบริการทางฟื้นฟู และสมรรถภาพ การมีงานทำ รายได้และบริการทางสังคม จากรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการ ในประเทศไทยของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความ

มั่นคงของมนุษย์ พบว่า คนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการ ณ เดือนมีนาคม 2561 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,916.828 คน โดยส่วนใหญ่เป็นคนพิการที่อยู่ในวัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 53.82 รองลงมา คือ คนพิการที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15 - 60 ปี) คิดเป็นร้อยละ 42.29 ในจำนวนนี้เป็นคนพิการที่ประกอบอาชีพและมีงานทำ ร้อยละ 38.16 คนพิการที่สามารถประกอบอาชีพได้ แต่ยังคงไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 36.20 และคนพิการที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ (เนื่องจากพิการมากและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ร้อยละ 25.64 สำหรับคนพิการที่อยู่ในวัยเด็กและวัยศึกษา (แรกเกิด - 15ปี) มีร้อยละ 3.89

เมื่อพิจารณาการกระจายตัวของประชากรที่เป็นคนพิการ พบว่า คนพิการอาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 40.64) รองลงมา ได้แก่ ภาคเหนือ (ร้อยละ 22.54) ภาคกลาง (ร้อยละ 20.44) ภาคใต้ (ร้อยละ 11.59) และกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 4.2) ตามลำดับ ดังภาพที่ 2.2 (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2561)

ภาพที่ 2.2 สถานการณ์คนพิการ ประจำเดือนมีนาคม 2561

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2561

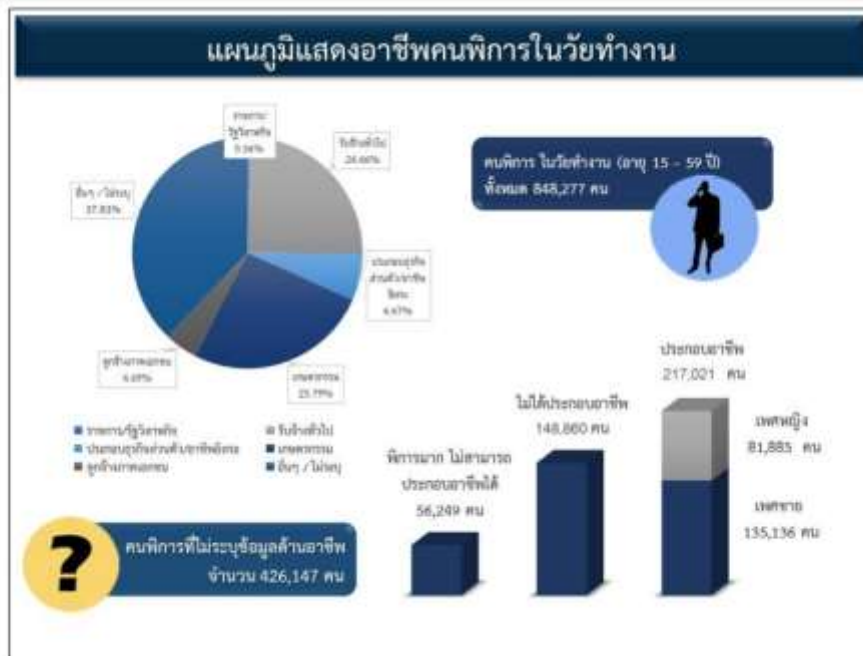
เมื่อพิจารณาจำนวนคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการ ณ เดือนมิถุนายน 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,038,929 คน เพิ่มขึ้นจากเดือนมีนาคม 2561 ประมาณ 120,000 คน โดยส่วนใหญ่เป็นคนพิการที่อยู่ในวัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 54.35 รองลงมา คือ คนพิการที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15 - 59 ปี) คิดเป็นร้อยละ 41.60 เมื่อพิจารณาตามประเภทความพิการนั้น พบว่า ทั้งคนพิการที่อยู่ในวัยสูงอายุและคนพิการที่อยู่ในวัยทำงานเป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.61 และ ร้อยละ 44.66 ตามลำดับ ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 คนพิการตามอายุและประเภทความพิการ ประจำเดือนมิถุนายน 2562

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2562

ในจำนวนคนพิการในวัยทำงาน (อายุ 15-59 ปี) นั้น ส่วนใหญ่เป็นคนพิการที่ประกอบอาชีพและมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 25.58 รองลงมา คือ คนพิการที่สามารถประกอบอาชีพได้ แต่ยังคงไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 17.55 และคนพิการที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ (เนื่องจากพิการมากและช่วยเหลือตนเองไม่ได้) ร้อยละ 6.63 ตามลำดับ ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 อาชีพคนพิการในวัยทำงาน ประจำเดือนมิถุนายน 2562

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2562

ในช่วงเดือนมิถุนายน 2562 ยังคงมีประชากรที่เป็นคนพิการยังคงอาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.46 รองลงมา ได้แก่ ภาคเหนือ (ร้อยละ 22.27) ภาคกลาง (ร้อยละ 20.59) ภาคใต้ (ร้อยละ 1.83 และกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 4.46) ตามลำดับ ดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 สถานการณ์คนพิการ ประจำเดือนมิถุนายน 2562
ที่มา: กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2562

เมื่อจำแนกคนพิการตามประเภทความพิการ พบว่า จำนวนคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการ ณ เดือนมิถุนายน 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,038,929 คน เป็นความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.65 รองลงมา คือ คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย (ร้อยละ 18.65) คนพิการทางการเห็น (ร้อยละ 9.73) คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม (ร้อยละ 7.57) คนพิการทางสติปัญญา (ร้อยละ 6.70) คนพิการทางออทิสติก (ร้อยละ 0.66) และคนพิการทางการเรียนรู้ (ร้อยละ 0.53) ตามลำดับ ส่วนคนที่พิการมากกว่า 1 ประเภทความพิการ มีร้อยละ 6.18 ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 จำนวนคนพิการวิเคราะห์ตามประเภทความพิการ ประจำเดือนมิถุนายน 2562

ที่มา: กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2562

จากสถานการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า จำนวนคนพิการในสังคมไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปีพ.ศ. 2561 จำนวนคนพิการคิดเป็นร้อยละ 2.8 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ ซึ่งมีจำนวน 66,413,979 คน และในปี พ.ศ. 2562 จำนวนคนพิการเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ ซึ่งมีจำนวน 66,374,000 คน (ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2562) ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐจึงจำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยจัดให้การดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยหนึ่งในหน่วยงานหลัก คือ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งได้มีการดำเนินโครงการ “เมืองที่เป็นมิตรสำหรับคนพิการและคนทั้งมวล (SMILE City)” เพื่อขับเคลื่อนนโยบายเมืองที่เป็นมิตรสำหรับทุกคนและคนทั้งมวล ตามยุทธศาสตร์ AAA (Accessibility For All Act) ในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการสร้างพื้นที่ต้นแบบให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระและเท่าเทียม ภายใต้แนวคิด “SMILE” อันได้แก่ Social services (บริการที่คุ้มครองสิทธิและสวัสดิการ) Management information (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ) Infrastructure (การเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานสำหรับทุกคน) Logistics and transportation

(ระบบคมนาคมขนส่งที่เป็นมิตร) และ Empowerment (การมีส่วนร่วมทางสังคม / การเสริมพลัง) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญที่จะช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของคนพิการให้ดีขึ้นในทุกมิติ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2562)

ข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย โดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (วันที่ 30 กันยายน 2565) พบว่า มีคนพิการจำนวน 2,138,155 คน หรือ 3.23 % ของประชากรทั้งประเทศ (เพศชาย 52.24 % เพศหญิง 47.76 % พักอาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 39.48 % ภาคเหนือ 22.24 % ภาคกลางและตะวันออก 21.01 % ภาคใต้ 12.56 % และกรุงเทพมหานคร 4.71 % หากวิเคราะห์ตามประเภทความพิการ พบว่าเป็นความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย 50.64 % ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย 18.56 % ทางการเห็น 8.56 %

โดยในความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย พบว่า เป็นเพศชายและหญิงในสัดส่วนใกล้เคียงกันและมีอายุ มากกว่า 60 ปี ขึ้นไปถึง 63.85 % จากการวิเคราะห์สาเหตุของความพิการ พบว่า แพทย์ไม่ระบุสาเหตุความพิการ 44.78 % ไม่ทราบสาเหตุ 25.438 การเจ็บป่วย / โรคอื่น ๆ 21.14 % นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ด้านการทำงาน พบว่า คนพิการที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ (เนื่องจากพิการมากจนช่วยเหลือตนเองไม่ได้) มีจำนวน 6.10 % ไม่ประสงค์ให้ข้อมูลและไม่ระบุข้อมูลอาชีพ 49.30 %

จากข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย พ.ศ. 2565 สรุปได้ว่า คนพิการส่วนใหญ่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด (โดยเฉพาะนอกเขตเทศบาล) มีปัญหาในด้านการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย แพทย์ไม่ระบุสาเหตุความพิการ 44.78% ไม่ทราบสาเหตุ 25.43 % การเจ็บป่วย / โรคอื่น ๆ 21.14 % หมายความว่า ยังไม่อาจสรุปได้อย่างแน่นอนถึงสาเหตุที่แท้จริง แม้ว่าความเสี่ยงในการพิการหรือทุพพลภาพจะมีโอกาสเกิดขึ้นได้ต่ำ เมื่อเทียบกับสัดส่วนของประชากรไทยในปัจจุบัน แต่พบว่าความรุนแรงของผลกระทบจากการการและการทุพพลภาพมีอัตราที่สูงมาก เฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพและเศรษฐกิจจรั่มเร็ว (กัปตันวีระพันธุ์ มีวรรณสุขกุล, 2565)

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทยในไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนคนพิการทั่วประเทศ 2,204,207 คน คิดเป็นเพศหญิง 1,053,353 คน เพศชาย 1,147,854 คน เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า คนพิการที่อยู่ในช่วงปฐมวัย (0 - 6 ปี) คนพิการในวัยเรียน (6 - 14 ปี) คนพิการที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น (16 - 21 ปี) มีความพิการด้านสติปัญญาสูงที่สุด ส่วนคนพิการวัยทำงาน (15 - 59 ปี) มีความพิการทางด้านการเคลื่อนไหวหรือทาร่างกาย ส่วนผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) จะพบกับปัญหาทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายเช่นเดียวกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบจำนวนแล้ว พบว่า ผู้สูงอายุเป็นวัยที่ต้อง

เผชิญกับภาวะพิการมากที่สุดถึง 55.6 % และมีคนพิการที่อยู่ในวัยทำงานกว่า 859,555 คน ซึ่งบางคนต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงตัวเองและครอบครัว

จากข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย พ.ศ. 2566 สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์กับปี พ.ศ. 2565 พบว่า คนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการในปีที่แล้วมี 2,116,751 คน จึงนับได้ว่ามีจำนวนคนพิการมากขึ้นเกือบ 90,000 คน ภายในระยะเวลาเพียง 1 ปี สถิติคนพิการในประเทศไทยมีความพิการทางร่างกายและการเคลื่อนไหวกว่าร้อยละ 50 หรืออยู่ที่ 1,130,067 คน รองลงมาคือการพิการทางการได้ยิน และการพิการทางการมองเห็น (โพสต์ทูเดย์นิวส์, 2566).

2.5 กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิคนพิการ

กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิคนพิการ ประกอบด้วย อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ กฎหมายไทยที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 สิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554 ทิศทางยุทธศาสตร์แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560 – 2564

2.5.1 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2551 ทำให้ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการอย่างทั่วถึง รวมทั้งจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการทุกรูปแบบ หลักการทั่วไปของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการประกอบด้วย การเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนพิการ การได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับบุคคลปกติ การมีส่วนร่วมทำในกิจกรรมต่าง ๆ การได้รับความเสมอภาคของโอกาส การเข้าถึงและใช้ประโยชน์อาคารสถานที่บริการสาธารณะ และบริการข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับคนปกติ (กรมส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2559)

ทั้งนี้คนพิการทุกเพศทุกวัยควรที่จะได้รับโอกาสและการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียม และการเคารพในความสามารถของเด็กพิการตามลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน รวมถึงในด้านอาชีพ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า คนพิการต้องได้รับโอกาสในการทำงาน การแนะแนวอาชีพ การฝึกอาชีพการจ้างงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพการงาน มีความรู้สึกปลอดภัยในการทำงาน ได้รับค่าตอบแทนในการทำงานที่เท่าเทียมกันมีสิทธิด้านแรงงานและสภาพแรงงาน ต้องได้รับการส่งเสริมให้มีอาชีพอิสระการเริ่มธุรกิจ การทำงานในหน่วยงานของรัฐ เอกชน

ได้รับความช่วยเหลือที่สมเหตุสมผลในสถานที่ทำงานได้รับการส่งเสริมให้มีประสบการณ์ในตลาดแรงงาน เปิด และได้รับการปกป้องจากการเป็นแรงงานถูกบังคับ ดังนั้น อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการมีแนวคิดเกี่ยวกับคนพิการที่มีความครอบคลุมและมุ่งเน้นประโยชน์ของคนพิการเป็นหลักสำคัญ กฎหมายไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนเพื่อความสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีหลายฉบับ อาทิเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พรบ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2559, พรบ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2550, พรบ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2556, พรบ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และพรบ.การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 เป็นต้น

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการให้ความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

- 1) การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแต่กำเนิดการอยู่ได้ด้วยตนเองเสรีภาพในการตัดสินใจด้วยตนเอง และความเป็นอิสระของบุคคล
- 2) ไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ
- 3) การมีส่วนร่วม การเข้าร่วมของคนพิการได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพในสังคม
- 4) การเคารพความแตกต่างยอมรับคนพิการว่าเป็นส่วนหนึ่งของความแตกต่างของมนุษยชาติ และความเป็นมนุษย์
- 5) ความเท่าเทียมของโอกาสที่คนพิการได้รับอย่างเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ
- 6) การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้
- 7) ความเสมอภาคระหว่างชายกับหญิง
- 8) การเคารพขีดความสามารถของเด็กพิการที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและการเคารพสิทธิของเด็กพิการเพื่อสงวนรักษาอัตลักษณ์แห่งตน

จากปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิคนพิการขององค์การสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิคนพิการไทย และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการได้ระบุสิทธิของคนพิการไว้อย่างครอบคลุมในทุกด้านไว้อย่างเด่นชัดเพื่อให้คนพิการมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และมีสิทธิต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ภายใต้ปฏิญญาและอนุสัญญาฉบับต่าง ๆ ดังกล่าวโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ

2.5.2 กฎหมายไทยที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 (2550 : 8-16) หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

- 1) ความเสมอภาค ในมาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล

เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย สถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น

2) ส่วนที่ 8 ว่าด้วย สิทธิและเสรีภาพในการศึกษาในมาตรา 49 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ

3) ส่วนที่ 9 สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ มาตรา 54 บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

4) หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 4 แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบาย ด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ (1) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนสนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุผู้ยากไร้ คนพิการ หรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้

2.5.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

มาตรา 20 ได้กำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550) ดังต่อไปนี้

1) การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

2) การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ หรือแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะ หรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

3) การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการ เพื่อการมีงานทำตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

4) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมเศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

5) การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบายแผนงานโครงการกิจกรรมการพัฒนาและบริการ อันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตการช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหา ทุนความว่าความแตกต่างคดีให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

6) ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง

7) บริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

8) สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะ หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับ สัตว์ เครื่องมืออุปกรณ์หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

9) การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการตามหลักเกณฑ์วิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2553 โดยจ่ายให้ เดือนละ 500 บาท ทุกคนที่จดทะเบียนคนพิการและมีบัตรคนพิการ

10) การปรับสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ในระเบียบผู้ช่วยคนพิการให้มีสิทธิได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด คนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล

คนพิการมีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูจากหน่วยงานรัฐ ในกรณีที่มีสถานสงเคราะห์เอกชนจัดที่อยู่อาศัยและสวัสดิการให้แล้ว รัฐต้องจัดเงินอุดหนุนให้แก่สถานสงเคราะห์เอกชนนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ในระเบียบผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษาแนะนำฝึกอบรมทักษะการเลี้ยงดู การจัดการศึกษา การส่งเสริมอาชีพ และการมีงานทำ ตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อให้พึ่งตนเองได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ คนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีตามที่กฎหมายกำหนด องค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๓๖ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ ได้กำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

2.5.4 สิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 คนพิการจะต้องได้รับสิทธิในสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือจากรัฐ ตลอดจนให้รัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ มาตรา 20 กำหนดว่า คนพิการมีสิทธิเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการ และความช่วยเหลือจากรัฐ ดังนี้ (กรมส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2559)

1) การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

2) การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ หรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะ หรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบโดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทำการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

3) การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อการทำงาน และประกอบอาชีพของคนพิการ

4) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

5) การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนาและบริการ อันเป็นสาธารณะ ผลลัพธ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหา ทรัพยากรความว่าต่างแก่ต่างคดีให้เป็น

6) ข้อมูลข่าวสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทุกประเภทตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง

7) สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะ หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการ

8) การจัดสวัสดิการเบี่ยงความพิการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

9) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

10) คนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ มีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูจากหน่วยงานของรัฐ

11) ผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะการเลี้ยงดู การจัดการศึกษาการส่งเสริมอาชีพ และการมีงานทำตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อให้พึ่งตนเองได้

12) คนพิการ และผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีและองค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ดูแลคนพิการให้มีสิทธิได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะ การเลี้ยงดู การจัดการศึกษา การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อให้พึ่งตนเองได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบคนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี ตามที่กฎหมายกำหนด

องค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา นี้ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายที่ร่างขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ดีขึ้น และสามารถพึ่งตนเองได้ โดยมีการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และการให้ความคุ้มครองคนพิการ เพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ซึ่งแตกต่างกับพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ที่ให้ความสำคัญเพื่อการคุ้มครอง สงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพเท่านั้น

2.5.5 สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554 ได้มีบทบัญญัติในการคุ้มครองสิทธิของคนพิการไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการรวมพลังกันขององค์กรคนพิการในระหว่างการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญด้วยรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง อาทิ การรณรงค์ให้มีการบรรจุสิทธิของคนพิการครั้งสำคัญเกิดขึ้นในการสมมนาเรื่อง “บทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ” จัดโดยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2550 รวมทั้งมีข้อเสนอในการร่างรัฐธรรมนูญจากการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยกับคณะอนุกรรมการด้านคนพิการ ในคณะกรรมการภารกิจการศึกษาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีประเด็นที่น่าเสนอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ 10 ประเด็น ดังนี้ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2559)

1) คนพิการไม่ใช่คนป่วย คนพิการเห็นว่า ความพิการนั้นเป็นผลจากความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ / ความบกพร่องของบุคคลกับสภาพแวดล้อม (Social Model) คนพิการไม่ได้อยู่ในกลุ่มสภาพทางกายหรือสุขภาพบกพร่อง ซึ่งเป็นการมองความพิการในมิติทางการแพทย์ (Medical Model) ที่มองคนพิการเป็นคนป่วย คนที่ผิดปกติ และต้องการการดูแล

2) คนพิการไม่ใช่เป็นพลเมืองชั้น 3 ต้องให้ความเสมอภาค และสิทธิของกลุ่มคนพิการต้องมีความชัดเจน และจริงจังมากขึ้น โดยขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการโดยเฉพาะกลุ่มคนพิการที่หลีกเลี่ยงไม่กำหนดหรือละเว้นการให้ความช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผล (Reasonable Accommodation) ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

3) สังคมมีส่วนเสริมพลังให้คนพิการ การคุ้มครองสิทธิคนพิการไม่ควรถูกชี้หน้าให้มองตัวคนพิการเพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและสังคมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความพิการ

4) คนพิการให้หมายความถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในบริการสาธารณะได้ (Accessibility) ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ สิ่งของ วัตถุ สภาพแวดล้อม แผนงานโครงการ และกิจกรรมด้านการพัฒนาทุกรูปแบบ บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสวัสดิการ และพิการทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการมีสิทธิในการเดินทาง ดังนั้น รัฐต้องคุ้มครองเสรีภาพในการเดินทางของคนพิการ โดยปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัด เช่น ถนน ยานพาหนะ ระบบขนส่งสาธารณะ ดังนั้น การที่ภาครัฐไม่สามารถอำนวยความสะดวกในเรื่องนี้ ถือเป็นการจำกัดเสรีภาพของคนพิการ รวมถึงการมีเสรีภาพในการติดต่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รัฐต้องคุ้มครองเสรีภาพในการเข้าถึงและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของคนพิการแต่ละประเภท ซึ่งต้องการสื่อหรือรูปแบบการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน เช่น คนตาบอดต้องอ่านเอกสารอักษรเบรลล์ คนหูหนวกต้องสื่อสารด้วยภาษามือ เป็นต้น ทั้งนี้การไม่อำนวยความสะดวกในเรื่องนี้ถือเป็นการจำกัดเสรีภาพ

5) หมดยุคสงเคราะห์คนพิการ - ต้องใช้คำว่า “สวัสดิการ” แทนคำว่า “สงเคราะห์” เพราะการสงเคราะห์นำไปสู่ความเข้าใจว่าการให้ตามความสมัครใจและตามความพร้อมซึ่งไม่สามารถนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้

6) การช่วยเหลือในท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมและการสนับสนุนอย่างจริงจังในการทำหน้าที่คุ้มครอง ส่งเสริมและพัฒนาคนพิการรวมทั้งผู้ปกครองหรือครอบครัว รัฐต้องจัดสวัสดิการดูแลเด็ก / คนพิการที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ให้มีชีวิตพอเพียงและดูแลตัวเองได้

7) มีหลักประกันในการทำงานและการมีงานทำของคนพิการ พร้อมทั้งกำหนดอัตราจ้างและการจัดสวัสดิการอย่างเท่าเทียมเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและครอบครัว

8) ดูแลครอบครัวตั้งแต่แรกเกิดถึงเชิงตะกอนของคนพิการ มีการคุ้มครองส่งเสริม และพัฒนาผู้ปกครองหรือครอบครัวของเด็ก / คนพิการเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและครอบครัว

9) ความพิการไม่จำกัดทั้งเพศและอายุ การจัดการดูแลบุคคลทุกกลุ่ม เช่น เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ต้องหมายรวมถึงการดูแลคนพิการซึ่งรวมอยู่ในกลุ่มบุคคลนั้น ๆ ด้วย

10) รัฐต้องคุ้มครองการกระทำรุนแรงต่อคนพิการ โดยเฉพาะเด็กพิการ สตรีพิการ และผู้สูงอายุพิการ

2.5.6 ทิศทางยุทธศาสตร์แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560 – 2564

1) วิสัยทัศน์

คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน

2) พันธกิจ

(1) เสริมพลังให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิทธิ สวัสดิการ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพ ความเข้มแข็ง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน

(2) ปฏิรูประบบบริหารจัดการให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง รวมถึงส่งเสริมคุ้มครองสิทธิของคนพิการและจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการทุกรูปแบบ

(3) สื่อสารสังคม สร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้มีเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการเพื่อนำไปสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

(4) สร้างสภาพแวดล้อม การเดินทาง บริการสาธารณะ และพัฒนาเทคโนโลยี ที่คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(5) ส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายทุกภาคส่วนโดยสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

3) เป้าประสงค์

(1) คนพิการและผู้ดูแลคนพิการ เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิทธิ สวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก การเดินทาง บริการสาธารณะ และข้อมูลข่าวสาร รวมถึงส่งเสริม คุ้มครองสิทธิคนพิการ และจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ

(2) องค์กรด้านคนพิการ ผู้นำคนพิการ และเครือข่ายทุกระดับมีศักยภาพและความเข้มแข็ง สามารถส่งเสริมคุ้มครองสิทธิของคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ระบบบริหารจัดการด้านคนพิการ มีการปฏิรูปนโยบาย กฎหมายและกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสากลและทันสมัย

(4) สังคมมีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการ ปราศจากการเลือกปฏิบัติ ลดความเหลื่อมล้ำ สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน

(5) คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเดินทาง บริการสาธารณะ การเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และการช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล

(6) เครือข่ายและหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง บูรณาการนโยบาย แผนงานการดำเนินงาน และทรัพยากรในการขับเคลื่อนงานพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ยุทธศาสตร์แห่งความเท่าเทียม = EQUAL

(1) เสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง (Empowerment)

(2) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ จัดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิ ได้จริง (Quality Management)

(3) เสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ (Understanding)

(4) สร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (Accessibility)

(5) ส่งเสริมการบูรณาการเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการอย่างยั่งยืน (Linkage)

5) แนวทางและมาตรการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง (Empowerment)

แนวทางที่ ๑ เสริมพลังและพัฒนาศักยภาพคนพิการในทุกช่วงวัย ตั้งแต่แรกเกิดหรือ แรกพบความพิการ รวมถึงบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น เฉพาะบุคคล

แนวทางที่ ๒ เสริมพลังและพัฒนาศักยภาพสตรีพิการและเด็กหญิงพิการ เพื่อให้เข้าถึง โอกาสอันเท่าเทียมในการพัฒนาสังคมกระแสหลัก

แนวทางที่ ๓ เสริมพลังและพัฒนาศักยภาพผู้นำคนพิการและแกนนำเครือข่ายให้ สามารถส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

แนวทางที่ ๔ พัฒนาศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการ ผู้ดูแล คนพิการ ครอบครัวและเครือข่ายในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

แนวทางที่ ๕ สนับสนุนการรวมกลุ่ม การจัดตั้ง การสร้างความเข้มแข็ง รวมไปถึง หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการขององค์กรด้านคนพิการในทุกระดับ

แนวทางที่ ๖ เสริมพลังให้องค์กรด้านคนพิการทุกระดับ สามารถส่งเสริมคุ้มครองสิทธิคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการนโยบายสาธารณะด้านคนพิการและที่เกี่ยวข้อง

แนวทางที่ ๗ สนับสนุนทรัพยากร องค์ความรู้ และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ แก่องค์กรด้านคนพิการในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ขจัดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง (Quality Management)

แนวทางที่ ๑ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่คนพิการ

แนวทางที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดูแลสุขภาพคนพิการ การรักษาพยาบาล ป้องกันความพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพ อุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบทุกระดับการศึกษา รวมทั้งการเรียนรวม โรงเรียนเฉพาะความพิการ การศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการของภาครัฐและเอกชน เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ทางการศึกษา

แนวทางที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบคุ้มครองทางสังคม ระบบสนับสนุนทางสังคม ระบบสวัสดิการ การจัดบริการสังคม และความช่วยเหลืออื่นตามความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคลแก่คนพิการในทุกช่วงวัย

แนวทางที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบและกลไก ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพของคนพิการให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ มีงานทำและมีรายได้มากขึ้น

แนวทางที่ ๖ จัดระบบสนับสนุนการท่องเที่ยว กีฬา นันทนาการ วัฒนธรรมและบันเทิง สำหรับคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๗ พัฒนากฎหมาย นโยบาย ยุทธศาสตร์ ตลอดจนกลไกการดำเนินงานด้านคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ รวมถึงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการตามอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์อินซอน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและพันธกรณีระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวทางและมาตรการ

แนวทางที่ ๘ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ บ้านพิทักษ์สิทธิคนพิการให้สามารถจัดบริการคนพิการในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๙ เพิ่มประสิทธิภาพและปรับปรุงระบบข้อมูลด้านคนพิการของประเทศไทยให้สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและการจัดบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๑๐ พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติ การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและการฟื้นฟูหลังจากการเกิดภัยพิบัติสำหรับคนพิการ รวมถึงการจัดระบบการประกันภัย สำหรับคนพิการที่เท่าเทียม

แนวทางที่ ๑๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐ มีการผนวกรวมประเด็นเรื่องความพิการไว้ด้วย เพื่อให้สามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและการจัดบริการให้คนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๑๒ พัฒนาบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีสมรรถนะและองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๑๓ ยกกระตือรือร้นการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานเพื่อให้คนพิการ ผู้ดูแลคนพิการ องค์กรด้านคนพิการ ได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

แนวทางที่ ๑๔ พัฒนาระบบการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิ และขจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ ผู้ดูแลคนพิการ ครอบครัวคนพิการในทุกรูปแบบ รวมถึงเร่งรัดการแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ (Understanding)

แนวทางที่ ๑ สนับสนุนและพัฒนาองค์ความรู้ และงานวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกในทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหารนโยบายในทุกระดับ เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีด้านคนพิการ

แนวทางที่ ๓ สื่อสารสังคม สร้างการรับรู้และความเข้าใจผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ออนไลน์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่อทางเลือกให้คนในสังคมมีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีและสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ

แนวทางที่ ๔ มีการร่วมส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ให้จัดกิจกรรมที่เป็นการสร้างเสริมเจตคติที่ดีต่อคนพิการ รวมถึงให้เกิดความรู้และ

ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้านคนพิการ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ยุทธศาสตร์อินชอน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และพันธกรณีระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางที่ ๕ สร้างโอกาส สนับสนุนให้มีคนพิการต้นแบบ และเปิดพื้นที่ให้คนพิการ ได้แสดงศักยภาพอย่างเต็ม ความสามารถในทุกรูปแบบในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีช่องทางของสื่อทางเลือก เพื่อผลิตและเผยแพร่ เนื้อหาสาระด้านคนพิการในทุกมิติ

แนวทางที่ ๗ ผลักดันการบรรจุประเด็นเรื่องคนพิการเข้าในหลักสูตรการเรียนการสอน ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ : Accessibility

แนวทางที่ ๑ เร่งรัด สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จัดสภาพแวดล้อม การเดินทาง และบริการสาธารณะที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียม รวมถึงผลักดันให้มีการออกกฎหมายว่าด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (Accessibility for all Act)

แนวทางที่ ๒ เร่งรัดดำเนินการจัดทำมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกของสภาพแวดล้อมและมาตรฐานการให้บริการ เกณฑ์การประเมินคุณภาพ และมีการตรวจสอบติดตามการจัดสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

แนวทางที่ ๓ เร่งรัดดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง ดำเนินการจัดทำและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการ และทุกคนในสังคมสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสาธารณะทุกรูปแบบให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตของคนพิการและทุกคนในสังคม

แนวทางที่ ๕ เร่งรัดการจัดทำบัญชีแห่งชาติด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดบริการที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นเฉพาะบุคคล รวมถึงพัฒนาระบบการประเมินความต้องการจำเป็นและประสิทธิภาพของการใช้งาน

แนวทางที่ ๖ ผลักดันให้มีการออกแบบเพื่อทุกคน การพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก การช่วยเหลือที่สมเหตุสมผลในบริการข้อมูลข่าวสาร โทรคมนาคม ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ

สังคม และสื่อสาธารณะ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลข่าวสารอย่างเท่าเทียมกับบุคคลอื่น

แนวทางที่ ๗ ผลักดันให้มีการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องด้านการออกแบบสภาพแวดล้อมสาธารณะ และบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการบูรณาการเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน : Linkage

แนวทางที่ ๑ บูรณาการเครือข่ายด้านคนพิการและสร้างการมีส่วนร่วมทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในรูปแบบกลไกประชารัฐ และรูปแบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนเชื่อมโยงการให้บริการด้านคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการบูรณาการประเด็นด้านคนพิการเข้ากับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ปี นโยบายโครงการ แผนงาน และงบประมาณแบบบูรณาการของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

แนวทางที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งและพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายการดำเนินงานด้านคนพิการ และประเภทความพิการ รวมถึงเครือข่ายข้ามประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านคนพิการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๔ สนับสนุนให้เกิดวิสาหกิจเพื่อสังคมเพื่อคนพิการ และประชารัฐเพื่อสังคมด้านคนพิการ และส่งเสริมให้มีการบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คนพิการ ผู้ดูแลคนพิการ และองค์กรด้านคนพิการพึ่งตนเองได้

แนวทางที่ ๕ บูรณาการและพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่าย การดำเนินงานด้านคนพิการในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

2.6 ข้อมูลสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

ข้อมูลสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ประกอบด้วย ประวัติความเป็นมา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นการพัฒนา ค่านิยมองค์กร บทบาทหน้าที่ที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 บทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทั่วไป บทบาทหน้าที่ของกลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์ บทบาทหน้าที่ของกลุ่มการวิจัยและการพัฒนาระบบเครือข่าย

2.6.1 ประวัติความเป็นมา

เดิมสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 เป็นชื่อ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5 (สสว.5) จัดตั้งขึ้นตามกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2545 มีฐานะเทียบเท่ากองหรือสำนัก มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 12 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ

เมื่อปี พ.ศ. 2558 มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2558 ให้ สสว. ทั้ง 12 แห่ง ไปสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปี พ.ศ. 2563 มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เปลี่ยนชื่อสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 1 – 12 เป็น สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 1 – 11 โดย สสว.5 เปลี่ยนชื่อเป็น สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่นิคมสร้างตนเองพิมาย เลขที่ 211 หมู่ 1 ถนนพิมาย - หินดาด ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่รับผิดชอบ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และยโสธร ซึ่งเป็นพื้นที่ในเขตตรวจราชการที่ 13 และ 14 มีพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

สสว.1 (ปทุมธานี) รับผิดชอบ 8 จังหวัด กรุงเทพมหานคร นนทบุรี นครนายก ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ สระบุรี อ่างทอง

สสว.2 (ชลบุรี) รับผิดชอบ 7 จังหวัด จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี ระยอง สระแก้ว

สสว.3 (นครปฐม) รับผิดชอบ 8 จังหวัด กาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร

สสว.4 (นครราชสีมา) รับผิดชอบ 6 จังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ยโสธร

สสว.5 (ขอนแก่น) รับผิดชอบ 7 จังหวัด ขอนแก่น อุดรธานี หนองบัวลำภู หนองคาย เลย มหาสารคาม ร้อยเอ็ด

สสว.6 (กาฬสินธุ์) รับผิดชอบ 7 จังหวัด กาฬสินธุ์ มุกดาหาร นครพนม สกลนคร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี บึงกาฬ

สสว.7 (ลพบุรี) รับผิดชอบ 6 จังหวัด อุทัยธานี นครสวรรค์ ลพบุรี พิจิตร ชัยนาท สิงห์บุรี

สสว.8 (อุตรดิตถ์) รับผิดชอบ 6 จังหวัด กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย ตาก

สสว.9 (เชียงใหม่) รับผิดชอบ 8 จังหวัด เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน พะเยา ลำพูน ลำปาง

สสว.10 (สุราษฎร์ธานี) รับผิดชอบ 7 จังหวัด สุราษฎร์ธานี ชุมพร ระนอง พังงา กระบี่
ภูเก็ต นครศรีธรรมราช

สสว.11 (สงขลา) รับผิดชอบ 7 จังหวัด ตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา สตูล

2.6.2 วิสัยทัศน์

"สสว. มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการพัฒนาสังคมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายในพื้นที่
กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนครศรีไสร์"

2.6.3 พันธกิจ

- 1) พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ วิชาการ วิจัย และนวัตกรรมทางสังคม
- 2) บูรณาการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมในระดับพื้นที่
- 3) เฝ้าระวังสถานการณ์ทางสังคมในระดับพื้นที่
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนการนิเทศงานด้านการพัฒนาสังคมในพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
การบริการทางสังคม

2.6.4 ประเด็นการพัฒนา

- 1) พัฒนาองค์ความรู้ วิชาการ วิจัยและนวัตกรรมทางสังคม
- 2) ขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ พม. สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่
- 3) เพิ่มขีดความสามารถในการเฝ้าระวังสถานการณ์ทางสังคมในระดับพื้นที่
- 4) เพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศงาน ติดตาม และประเมินผล

2.6.5 ค่านิยมองค์กร

อุทิศตน อาสางาน เอื้ออาทร อำนวยประโยชน์สุข

2.6.6 บทบาทหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

- 1) พัฒนางานด้านวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้
สอดคล้องกับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านวิชาการ องค์ความรู้ ข้อมูลสารสนเทศ ให้คำปรึกษา
แนะนำแก่หน่วยงานบริการทุกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ให้บริการ ในความรับผิดชอบของกระทรวง ฯ รวมทั้ง
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์กร ภาคเอกชน และประชาชน
- 3) ศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์
ทางสังคมและผลกระทบรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาสังคมและจัดทำยุทธศาสตร์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
- 4) สนับสนุนนิเทศงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานเชิงวิชาการตามนโยบายและ
ภารกิจของกระทรวง ฯ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.6.7 บทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทั่วไป

1) งานบริหารทั่วไป งานสารบรรณ งานช่วยอำนวยความสะดวก การบริหารงบประมาณ งานการเงินและบัญชี งานพัสดุ อาคาร สถานที่ ยานพาหนะ และการบริหารงานบุคคล

2) ดำเนินการด้านงานประชาสัมพันธ์

3) ประสานการดำเนินงานระหว่างราชการ บริหารงานกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น

4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.6.8 บทบาทหน้าที่ของกลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์

1) กำหนดทิศทางการพัฒนาสังคมในภาพรวมระดับกลุ่มจังหวัด

2) ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนยุทธศาสตร์ และบูรณาการ (Strategy Planning & Integration Network) เพื่อการจัดทำแผนทางสังคมให้สอดคล้องกับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในระดับกลุ่มจังหวัด

3) การแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์จากส่วนกลางไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่รับผิดชอบ และเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ระหว่างส่วนกลางและภูมิภาค

4) ศึกษา วิเคราะห์ สถานการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมและผลกระทบ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาสังคมในระดับกลุ่มจังหวัด

5) วิเคราะห์ สังเคราะห์ และบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านสังคมในระดับกลุ่มจังหวัด

6) สนับสนุนการนิเทศงานติดตามการประเมินผลการดำเนินงานเชิงวิชาการตามนโยบายและภารกิจของกระทรวงในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

7) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดมาตรฐานการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับพื้นที่

8) ให้คำปรึกษา วางระบบ และสร้างเครือข่ายการให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและทันต่อเหตุการณ์

9) สนับสนุนการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

10) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.6.9 บทบาทหน้าที่ของกลุ่มการวิจัยและการพัฒนาระบบเครือข่าย

- 1) ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อให้ได้องค์ความรู้การพัฒนาสังคม ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมรูปแบบ แนวทางการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในสภาวะวิกฤติและเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- 2) จัดทำแผนแม่บทวิจัยการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในมิติพื้นที่
- 3) ผลิตและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้แก่หน่วยงานในพื้นที่องค์กรปกครองท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์กรเอกชน / ประชาชน และภาคีเครือข่ายในระดับประเทศและต่างประเทศ
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดนักวิจัย และเครือข่ายทางวิชาการด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เชิงประเด็น เชิงกลุ่มเป้าหมายในมิติพื้นที่
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการนำผลงานวิชาการไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่
- 6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายด้านวิชา การการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด
- 7) เป็นศูนย์กลางการให้บริการและถ่ายทอดความรู้ด้านพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แก่หน่วยงานในพื้นที่องค์กรปกครองท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์กรเอกชนและประชาชน
- 8) เป็นศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสังคมและจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด
- 9) พัฒนาศักยภาพบุคลากรของหน่วยงาน องค์กรปกครองท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในพื้นที่เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 10) ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.7 ข้อมูลบริบทพื้นที่

ข้อมูลบริบทพื้นที่ ประกอบด้วย ประวัติความเป็นมาอำเภอพิมาย ที่ตั้งอำเภอ อาณาเขตขนาดพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศและลักษณะทางภูมิอากาศ การปกครอง ลักษณะด้านเศรษฐกิจในเขตอำเภอพิมาย ประชากรในเขตอำเภอพิมาย คนพิการในเขตอำเภอพิมาย

2.7.1 ประวัติความเป็นมาอำเภอพิมาย

อำเภอพิมาย เป็นอำเภอที่มีขนาดใหญ่อำเภอหนึ่ง เดิมมีชื่อเรียกว่า “อำเภอเมืองพิมาย” ซึ่งมีฐานะเป็นอำเภอเมื่อปี พ.ศ. 2443 โดยมีขุนขจิตสารกรรม ตำแหน่งนายอำเภอคนแรก เมื่อปี พ.ศ.

2454 สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ 5 หรือสมเด็จพระพันปีหลวงได้เสด็จประพาสเมืองพิจิตรและได้เสด็จพักผ่อนที่ไทรงาม คณะกรรมการเมืองพิจิตรได้พร้อมกันรับเสด็จ โดยจัดสถานที่ประทับที่ลำน้ำตลาด ซึ่งเรียกว่า “วังเก่า” และได้ปรับปรุงถนนสายต่าง ๆ ในบริเวณที่ตั้งอำเภอให้สะอาดสวยงามเป็นจำนวนทั้งสิ้น 6 สาย และได้ตั้งชื่อถนนเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ คือ ถนนจอมสุธาเสด็จ ถนนวนปรางค์ ถนนอนันท์จินดา ถนนบุชาขันต์ ถนนราชชนนี และถนนจวนเก่า ปี พ.ศ. 2457 ได้สร้างที่ว่าการอำเภอพิจิตรบริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือด้านใต้ของปราสาทหินพิจิตร และทางราชการได้ตัดคำว่า “เมือง” ออกเมื่อปี พ.ศ. 2483 และให้เรียกว่า “อำเภอพิจิตร” จนถึงปัจจุบัน

2.7.2 ที่ตั้งอำเภอ อาณาเขต ขนาดพื้นที่

อำเภอพิจิตรมีพื้นที่ทั้งหมด 896,871 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดนครราชสีมา มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอโนนแดง และอำเภอประทาย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอชุมพวง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอห้วยแถลง และอำเภอจักราช
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอโนนสูง และอำเภอคง

2.7.3 ลักษณะภูมิประเทศและลักษณะทางภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอพิจิตร โดยทั่วไปพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทางตอนเหนือมีความสูงจากระดับน้ำทะเลน้อยกว่า 200 เมตร มีลักษณะเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้น และบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่การเกษตร มีสภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย บริเวณที่เป็นที่ราบลุ่มทางตอนเหนือของอำเภอจึงนิยมใช้เป็นพื้นที่ทำนา ส่วนทางตอนใต้มีลักษณะพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืชไร่ เช่น อ้อย มันสำปะหลัง เป็นต้น

สภาพอากาศตลอดทั้งปี มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน - กันยายน และฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม - มกราคม

2.7.4 การปกครอง

อำเภอพิจิตรแบ่งเขตการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 12 ตำบล 182 หมู่บ้าน จำนวน 32,028 หลังคาเรือน และการปกครองส่วนท้องถิ่นมีเทศบาลตำบล 1 แห่ง ดังนี้

- 1) เทศบาลตำบลพิจิตร
- 2) ในเมือง (นอกเขตพิจิตร)
- 3) ตำบลสัมฤทธิ์
- 4) ตำบลโบสถ์

- 5) ตำบลกระเบื้องใหญ่
- 6) ตำบลท่าหลวง
- 7) ตำบลรังกาใหญ่
- 8) ตำบลชีวาน
- 9) ตำบลนิคมสร้างตนเอง
- 10) ตำบลกระซอน
- 11) ตำบลดงใหญ่
- 12) ตำบลธารละหลอด
- 13) ตำบลหนองระเวียง

2.7.5 ลักษณะด้านเศรษฐกิจในเขตอำเภอพิมาย

ข้อมูล จปฐ. อำเภอพิมาย พ.ศ. 2565 พบว่า ประชากรในเขตอำเภอพิมายโดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา คือ การเกษตร - ทำนา ดังนี้

อาชีพ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
กำลังศึกษา	8,732	8,735	17,464
ไม่มีอาชีพ	1,817	2,960	4,777
เกษตร - ทำนา	8,779	10,096	18,875
เกษตร - ทำไร่	1,547	1,533	3,080
เกษตร - สวน	405	424	829
เกษตร - ประมง	9	4	13
เกษตร - ปศุสัตว์	256	193	449
พนักงาน - รับราชการ	1,029	1,418	2,447
พนักงาน - รัฐวิสาหกิจ	183	245	428
พนักงานบริษัท	2,186	2,168	4,354
รับจ้างทั่วไป	14,395	12,631	27,026
ค้าขาย	1,952	3,987	6,337
ธุรกิจส่วนตัว	803	766	1,569
อาชีพอื่น ๆ	1,403	2,380	3,783
รวม	43,496	47,540	91,431

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลการประกอบอาชีพของประชากรในเขตอำเภอพิมาย

2.7.6 ประชากรในเขตอำเภอพิมาย

ข้อมูล จปฐ. อำเภอพิมาย พ.ศ. 2565 พบว่า มีประชากรในเขตอำเภอพิมายทั้งสิ้น 91,431 คน แยกเป็น ชาย 43,891 คน หญิง 47,540 คน จำนวน 32,028 หลังคาเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ยต่อพื้นที่ประมาณ 150 คน / ตารางกิโลเมตร ดังนี้

ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1	เทศบาลตำบลพิมาย	2,496	2,592	3,160	5,752
2	ตำบลรั้งกาใหญ่	3,422	4,916	5,341	10,257
3	ตำบลในเมือง	5,127	5,414	5,892	11,306
4	ตำบลสัมฤทธิ์	2,217	3,197	3,581	6,778
5	ตำบลกระซอน	1,938	2,405	2,636	5,041
6	ตำบลดงใหญ่	2,611	3,818	4,139	7,957
7	ตำบลหนองระเวียง	2,674	4,674	4,707	9,381
8	ตำบลกระเบื้องใหญ่	1,530	2,361	2,456	4,817
9	ตำบลชีวาน	994	1,464	1,546	3,010
10	ตำบลท่าหลวง	1,292	1,930	2,065	3,995
11	ตำบลธารละหลอด	957	1,539	1,541	3,080
12	ตำบลนิคมสร้างตนเอง	2,521	3,849	4,107	7,956
13	ตำบลโบสถ์	4,249	5,732	6,369	12,101
	รวม	32,028	43,891	47,540	91,431

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลประชากรในเขตอำเภอพิมาย

2.7.7 คนพิการในเขตอำเภอพิมาย

ข้อมูล จปฐ. อำเภอพิมาย พ.ศ. 2565 พบว่า คนพิการในเขตอำเภอพิมายทั้งสิ้น 91,431 คน แยกเป็น ชาย 43,891 คน หญิง 47,540 คน ดังนี้

ที่	พื้นที่	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1	เทศบาลตำบลพิมาย	20	17	37
2	ตำบลรังนกใหญ่	130	90	220
3	ตำบลในเมือง	85	82	167
4	ตำบลสัมฤทธิ์	91	68	159
5	ตำบลกระซอน	71	73	144
6	ตำบลดงใหญ่	125	117	242
7	ตำบลหนองระเวียง	110	70	180
8	ตำบลกระเบื้องใหญ่	62	47	109
9	ตำบลชีวาน	34	24	58
10	ตำบลท่าหลวง	57	25	82
11	ตำบลธารละหลอด	23	12	35
12	ตำบลนิคมสร้างตนเอง	62	52	114
13	ตำบลโบสถ์	145	89	234
รวม		1,015	766	1,781

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลคนพิการในเขตอำเภอพิมาย

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โกศล ฐานะ (2540 : 70 - 71) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การติดตามการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2539 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด คณะกรรมการการพิจารณาให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประจำสถานศึกษาและนักเรียน นักศึกษาผู้กู้ยืมเงิน เพื่อการศึกษามีผลโดยสรุปตามลำดับ ดังนี้

1) ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานกองทุน พบว่า สภาพการดำเนินงานในภาพรวมและรายข้อ มีการปฏิบัติอยู่ระดับมาก โดยเฉพาะการปฏิบัติตามปฏิทินงาน การรายงานผลการดำเนินงานและ

การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยกเว้นการประชุมพิจารณาจัดสรรวงเงินและการพิจารณาให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา การประชุมชี้แจงทำความเข้าใจกองทุนและการกำกับดูแลสถานศึกษา ในการดำเนินงานกองทุน ฯ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสุดท้าย

2) ผลการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานกองทุน พบว่า ในภาพรวม และรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะวงเงินกู้ยืมไม่เพียงพอ คณะกรรมการมีภาระงานมากเกินไป และการขาดงบประมาณค่าดำเนินงาน ยกเว้น การไม่สามารถกำกับ ดูแลการดำเนินงานกองทุนของสถานศึกษา และการดำเนินงานตามปฏิทินงานมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

3) ผลการศึกษาความเหมาะสมของนโยบาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ การสั่งการและแนวทางการดำเนินงาน ตามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในภาพรวมและรายข้อ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หลักเกณฑ์การค้ำประกันสัญญากู้ยืมเงิน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการระดับจังหวัด และสถานศึกษา ยกเว้นการไม่จัดสรรงบประมาณค่าดำเนินงานให้แก่คณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดและสถานศึกษามีความเหมาะสมอยู่ระดับน้อยที่สุด

4) ผลการสรุป และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานกองทุน ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า ระเบียบหลักเกณฑ์ การสั่งการและแนวดำเนินงานกองทุน ส่วนใหญ่ไม่ควรแก้ไข คิดเป็นร้อยละ 67.47 โดยเฉพาะ หลักเกณฑ์การค้ำประกันสัญญากู้ยืมเงิน ระยะเวลาการชำระหนี้ค้ำประกันกองทุน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แต่เห็นว่าควรแก้ไขในประเด็นการกำหนดให้เบิกจ่ายเงินกู้ยืมที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) แห่งเดียว การไม่จัดสรรงบประมาณค่าดำเนินงานให้จังหวัดและสถานศึกษา และหลักเกณฑ์รายได้ของบิดามารดา และนักเรียน นักศึกษารวมกันไม่เกิน 120,000 บาท

สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (2559) เป้าหมายหลักของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี คือ ให้สตรีมีความมั่นคงด้านรายได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยวัตถุประสงค์กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี คือ 1. เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำ ในการสร้างโอกาสให้สตรีเข้าถึงแหล่งเงินทุน สำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพสร้างงานสร้างรายได้เสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจให้แก่สตรีและองค์กรของสตรี 2. เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อการส่งเสริมบทบาทและพัฒนาศักยภาพสตรีและเครือข่ายสตรีในการเฝ้าระวังดูแลและแก้ไขปัญหาของสตรี การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีนำไปสู่การสร้างสวัสดิภาพหรือสวัสดิการเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของสตรีและผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ในสังคม 3. เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมในการพัฒนาบทบาทสตรีการสร้างภาวะผู้นำ การพัฒนาองค์ความรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านสังคมให้แก่สตรีและองค์กรของสตรี 4. เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนโครงการอื่น ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสตรีตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ชาญ สุปินะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของเทศบาลนครปากเกร็ดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ผลการวิจัยพบว่า 1) เทศบาลนครปากเกร็ดมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการครบทั้ง 5 ประเภท และมีโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านต่าง ๆ ครบทั้ง 5 ด้าน แต่มีคนพิการเพียงส่วนน้อยที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการของเทศบาลและส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์เฉพาะด้านสวัสดิการโดยได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ และ 2) เทศบาลนครปากเกร็ดควรปรับปรุงการดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทั้งในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม และด้านสวัสดิการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยเน้นความสำคัญของการพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อให้คนพิการสามารถพึ่งพาตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

สุภลักษณ์ ภาระ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลสำเร็จรูปในการประกอบอาชีพอิสระของคนพิการจากการกู้ยืมเงินของกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” ผลการวิจัยพบว่า คนพิการส่วนใหญ่ที่กู้เงินจากกองทุน ฯ เพื่อการประกอบอาชีพอิสระมีความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งวัดได้จากการมีอาชีพ รายได้และมีความสามารถในการพึ่งตนเองและแม้ว่าคนพิการจะยังต้องการการสนับสนุนที่จำเป็นบางประการจากเครือข่ายทางสังคม โดยเฉพาะการสนับสนุนจากชุมชนและสังคมก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายจึงมีความต้องการพิเศษบางประการเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ได้อย่างราบรื่น ซึ่งนอกจากความต้องการสนับสนุนทางสังคมแล้วยังพบว่า คนพิการยังมีปัญหาและความต้องการในเรื่องเงินทุนในการประกอบอาชีพมากที่สุด โดยพบว่าบริการของกองทุน ฯ เป็นประโยชน์อย่างมากต่อคนพิการเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ทำให้คนพิการไม่ต้องพึ่งเงินนอกระบบ อีกทั้งยังเป็นการให้กู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยซึ่งไม่เป็นการเพิ่มภาระหนี้สินให้กับคนพิการมากจนเกินไป ทั้งนี้เพราะเงินทุนถือเป็นปัจจัยสำคัญของการประกอบอาชีพอิสระ โดยเป็นปัจจัยพื้นฐานของการประกอบกิจการนั่นเอง

กิติพงศ์ สุทธิ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ. ศ. 2534” ผลการวิจัยพบว่า การประกอบอาชีพอิสระเป็นทางเลือกหนึ่งที่ช่วยให้คนพิการมีงานทำ เช่น การค้าสลากขายของชำ เป็นต้น แต่ปัญหาที่คนพิการประสบ คือ ขาดแคลนเงินทุน ขาดความรู้ความชำนาญและทักษะในการบริหารจัดการและตัดสินใจแก้ไขปัญหา

วุฒิชัย แพงจ้อย (2553) ศึกษาเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและความต้องการ การดูแลของคนพิการ มีประเด็นปัญหาและความต้องการของคนพิการอย่างน้อย 3 ประเด็น คือ การไม่มีงานทำ การไม่ได้รับการศึกษา และการไม่ได้รับการดูแลเรื่องสุขภาพ จึงได้มีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ในเขตพื้นที่องค์การบริหาร

ส่วนตำบลโพนสวรรค์ โดยการส่งเสริมสุขภาพของคนพิการ การพัฒนาอาชีพ เพิ่มรายได้ของคนพิการ ในการเลี้ยงดูตนเองอย่างเพียงพอ การส่งเสริมการศึกษาของคนพิการ การจัดที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม เอื้อต่อการอยู่ร่วมกับครอบครัวและคนในชุมชน และการส่งเสริมคนพิการให้อยู่ในสังคมอย่างเท่าเทียม และส่งเสริมให้คนในชุมชนมีความเข้าใจที่ดีต่อคนพิการ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอวิธีดำเนินการศึกษา มีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ขอบเขตการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 กิจกรรมวิจัย

3.1 ขอบเขตการวิจัย

3.1.1 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน และเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 8 คน

3.1.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

เขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

3.1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1) สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- 2) คุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- 3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

3.1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือน มกราคม 2567 - เมษายน 2567

3.2 เครื่องมือการวิจัย

ในการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ใช้เครื่องในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ประเด็นการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะใช้ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อหาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 โดยมีการทำแบบสัมภาษณ์สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา คุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

แดชบอร์ด (Dash board) ผู้วิจัยประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย และได้ข้อคิดเห็นร่วมกันว่าผู้วิจัยจะใช้แดชบอร์ด (Dash board) ในการสรุปข้อมูล เพราะเป็นการนำข้อมูลที่สำคัญจากการสัมภาษณ์มาสรุปให้เห็นภาพในหน้าเดียว สามารถทำความเข้าใจและวิเคราะห์ข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการนำเสนอ

3.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ขั้นตอนการเตรียมทีม

- 1) ประชุมทีมวิจัย เพื่อทำความเข้าใจโครงการและจัดสรรบทบาทหน้าที่
- 2) ประชุมทีมวิจัย เพื่อทำความเข้าใจเครื่องมือการวิจัย

3.3.2 ขั้นตอนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) เก็บข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- 2) เก็บข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- 3) เก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

4) ประชุมทีมวิจัยเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.3 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1) ประชุมทีมเตรียมการ

2) ลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งกลุ่มเป้าหมายอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลรังกาใหญ่ ตำบลดงใหญ่ ตำบลกระเบื้องใหญ่ ตำบลในเมือง และตำบลนิคมสร้างตนเอง จำนวน 12 คน โดยมีคำถามวิจัย ดังนี้ 1) เก็บข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) เก็บข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) เก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

3) การทำแดชบอร์ด (Dashboard) วิเคราะห์และสรุปข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ สัมภาษณ์ข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสรุปข้อมูลการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยนำเสนอเป็นรูปแบบแดชบอร์ด (Dashboard) เพื่อให้เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ได้เห็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

4) สัมภาษณ์ข้อมูลเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 8 คน โดยมีคำถามวิจัย คือ เก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

3.3.4 ขั้นตอนการสรุปผล

1) ประชุมสรุปวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

2) จัดทำรายงานวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยวิเคราะห์ตีความจากเอกสารและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การประเมิน และการประชุมร่วมกัน จากนั้นเป็นการเขียนนำเสนอรายงานในแนวทางการวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์

3.5 กิจกรรมวิจัย

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินการวิจัยตามกรอบและแนวทางการวิจัยโดยมีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

3.5.1 ช่วงพัฒนาโจทย์

1) ประชุมและพัฒนาโจทย์วิจัย ครั้งที่ 1

วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2566 ประชุมและพัฒนาโจทย์วิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้เข้าร่วม จำนวน 12 คน ประกอบด้วย ผู้วิจัย เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อค้นหาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ทำความเข้าใจงานวิจัย เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยที่เกิดจากความต้องการของเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และหาหัวหน้าผู้รับผิดชอบโครงการพร้อมทีมวิจัย

วิธีการ คือ ผู้วิจัย เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ร่วมกันแลกเปลี่ยนถึงสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ผู้เข้าร่วมมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 3.1 ประชุมและพัฒนาโจทย์วิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2) ประชุมทำความเข้าใจทีม

เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2567 ประชุมทำความเข้าใจทีม ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ผู้เข้าร่วม จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้วิจัย เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย การประชุมเพื่อเตรียมความพร้อม ทำความเข้าใจงานกับทีมวิจัย การวางแผน และการดำเนินงานวิจัย เช่น การออกแบบเครื่องมือ การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และการประชุมกำหนดบทบาททีม

วิธีการ คือ ทีมวิจัยได้ประชุมเพื่อเตรียมความพร้อมและทำความเข้าใจถึงสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ได้ทราบสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 3.2 ประชุมทำความเข้าใจทีม ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

3) ประชุมออกแบบเครื่องมือวิจัย

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2567 ประชุมออกแบบเครื่องมือวิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้เข้าร่วม จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้วิจัย เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อออกแบบเครื่องมือวิจัย ซึ่งจะใช้ในการเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์

วิธีการ คือ การระดมความคิดเพื่อคิดคำถามที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัยตามคำถามวิจัย ดังนี้ 1) ศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) ศึกษาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เมื่อระดมความคิดเห็นภายในกลุ่มเสร็จแล้วมีการนำเสนอและร่วมกันหาข้อสรุปในการตั้งคำถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือวิจัย และจัดทำแบบสัมภาษณ์ส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงและแก้ไขในการเก็บข้อมูลต่อไป

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ทำให้ทีมวิจัยเริ่มเข้าใจและมองเห็นทิศทางในการทำงานวิจัยมากขึ้น และผู้วิจัยได้เตรียมการทำความเข้าใจกับแบบสัมภาษณ์มาก่อน ก่อนนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์กับกลุ่มเป้าหมาย

ภาพที่ 3.3 ประชุมออกแบบเครื่องมือวิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

3.5.2 ช่วงเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ครั้งที่ 1 วันที่ 4 มีนาคม 2567 ณ ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ทีมวิจัย จำนวน 5 คน ลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เก็บข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) เก็บข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) เก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลรังกาใหญ่ จำนวน 5 คน คือ 1) นางประทีป ขาลฟิมาย เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ประเภทที่ 3 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 8 / 1 หมู่ 3 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) นางละม่อม อู่สำห้คำ เป็นคนพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 72 หมู่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) นายชาญชัย พิพิมาย เป็นคนพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 88 หมู่ที่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา หลังจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ ครั้งที่ 1 พบว่ามีผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไม่สามารถติดต่อได้ จำนวน 2 คน คือ 1) นางละเอียด เคียงฟิมาย เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางการมองเห็นและทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 100 / 1 หมู่ที่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) นางลำตวน นาคา เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ประเภทที่ 3 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 107 หมู่ที่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา

วิธีการ คือ ทีมวิจัยได้เตรียมคำถามในการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสอบถามข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา และข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ทีมวิจัยได้ทราบสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา คุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา และแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 3.4 ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 1 ณ ตำบลรงกาใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ครั้งที่ 2 วันที่ 6 มีนาคม 2567 ณ ตำบลดงใหญ่ ตำบลกระเบื้องใหญ่ ตำบลในเมือง
และตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ทีมวิจัย จำนวน 4 คน ลงพื้นที่สัมภาษณ์
ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เก็บข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) เก็บข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) เก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนา
คุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลดงใหญ่ ตำบลกระเบื้องใหญ่ ตำบลในเมือง
และตำบลนิคมสร้างตนเอง จำนวน 7 คน คือ 1) นายวิชัย ขอบพิมาย เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหว
หรือทางร่างกาย ประเภทที่ 3 และมีความพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 66 หมู่ 6
ตำบลดงใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) นางแสง พาณิชนอก เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการ
มีความพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 และมีความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ประเภทที่
2 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 43 / 2 หมู่ 1 ตำบลกระเบื้องใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
3) นายประหยัด ไสพลกรัง เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ประเภทที่ 3 อาศัยอยู่
บ้านเลขที่ 97 หมู่ 1 ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา หลังจากการลงพื้นที่
สัมภาษณ์ ครั้งที่ 2 พบว่า มีผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่

ตำบลดงใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไม่สามารถติดต่อได้ จำนวน 1 คน คือ นางสาวพัชรินทร์ ขอสินกลาง เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ประเภทที่ 3 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 158 หมู่ที่ 8 ตำบลดงใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่ตำบลกระเบื้องใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไม่สามารถติดต่อได้ จำนวน 1 คน คือ นายไส สีเป้ง เป็นคนพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 72 หมู่ที่ 6 ตำบลกระเบื้องใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไม่สามารถติดต่อได้ จำนวน 2 คน คือ 1) นางสาวศิรินุช อริยเดช เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 14 / 7 หมู่ 2 ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) นางบุปผชาติ สาระพัต เป็นคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ประเภทที่ 4 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 70 / 341 หมู่ที่ 14 ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

วิธีการ คือ ทีมวิจัยได้เตรียมคำถามในการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสอบถามข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ทีมวิจัยได้ทราบสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา คุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 3.5 ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 2 ณ ตำบลดงใหญ่ ตำบลกระเบื้องใหญ่
ตำบลในเมือง และตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ครั้งที่ 3 วันที่ 19 มีนาคม 2567 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ประกอบด้วย ผู้วิจัย และเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 11 คน ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์และสรุปข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นรูปแบบแดชบอร์ด (Dashboard) องค์ประกอบของการสรุปแดชบอร์ด (Dashboard) มีดังนี้ 1) ชื่อ 2) อายุ 3) เพศ 4) ประเภทผู้กู้ยืมเงิน 5) ประเภทความพิการ 6) อาชีพปัจจุบัน 7) อาชีพที่ขอยื่นกู้เพื่อประกอบอาชีพ 8) จำนวนเงินที่ยื่นกู้ 9) การประสบความสำเร็จจากการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพ 10) สาเหตุที่ไม่ประสบความสำเร็จจากการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพ 11) อาชีพที่ประสบความสำเร็จจากการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพ

วิธีการ คือ นำเสนอข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นรูปแบบแดชบอร์ด (Dashboard) เพื่อให้เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ได้เห็นภาพโดยรวมจากการสรุปข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมาให้เข้าใจง่ายขึ้น

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ได้มีเกณฑ์ในการพิจารณาการอนุมัติการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจากผู้กู้ยืมเงินในแต่ละอาชีพได้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 3.6 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยนำเสนอข้อมูลเป็นรูปแบบแดชบอร์ด (Dashboard) ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

2) ประชุมทีมวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลและสรุปข้อมูลสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา และข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา วันที่ 20 มีนาคม 2567 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ทีมวิจัยจำนวน 10 คน ประกอบด้วย ผู้วิจัย เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

วิธีการ คือ แบ่งหน้าที่ของแต่ละคนในการรวบรวมข้อมูล และแยกแยะข้อมูลแบบสัมภาษณ์ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ออกเป็นแต่ละด้านตามวัตถุประสงค์ และนำมาสรุปรวมกัน

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ได้ทราบสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา คุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อหาแนวทางการพัฒนาในขั้นต่อไป

ภาพที่ 3.7 ประชุมทีมวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลและสรุปข้อมูลสถานการณ์ คุณภาพชีวิต และแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

3) สัมภาษณ์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ครั้งที่ 1 วันที่ 21 มีนาคม 2567 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ผู้วิจัยจำนวน 3 คน สัมภาษณ์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ คือ เก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมาย คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 3 คน

วิธีการ คือ ผู้วิจัยได้เตรียมคำถามในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 เพื่อสอบถามข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ผู้วิจัยได้ทราบแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 3.8 สัมภาษณ์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 1 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

ครั้งที่ 2 วันที่ 22 มีนาคม 2567 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ผู้วิจัยจำนวน 5 คน สัมภาษณ์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ คือ เก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมาย คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 3 คน

วิธีการ คือ ผู้วิจัยได้เตรียมคำถามในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 เพื่อสอบถามข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ ผู้วิจัยได้ทราบแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 3.9 สัมภาษณ์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริม
และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในอำเภอยะผิง จังหวัดนครราชสีมา
ครั้งที่ 2 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

3.5.3 กิจกรรมขั้นสรุปและจัดทำรายงาน

1) กิจกรรมการประชุมและสรุปผลการวิจัย หลังจากรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ทีมวิจัยได้ทำการประชุมสรุปผล เพื่อสรุปวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมและแบ่งหน้าที่ในการเขียนรายงานวิจัย โดยการสรุปผลจากการวิจัยได้สรุปทบทวนกระบวนการดำเนินงานตั้งแต่การเริ่มทำโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการ

2) การจัดทำรายงานวิจัย ทีมวิจัยได้มีการประชุมแบ่งหัวข้อในการเขียนรายงาน โดยมี การศึกษาแนวทางการเขียนรายงานจากตัวอย่างของอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เมื่อแบ่งกันเขียนหัวข้อ ทีมทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งรายงานให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจ เมื่อได้รับ ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ก็มีการประชุมทีมทำความเข้าใจร่วมกันและช่วยกันปรับปรุง รายงานให้สมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในการนำเสนอผลงานการวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

4.2 คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

4.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

4.1 สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

4.1.1 วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีรายละเอียดดังนี้

ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ต้องการนำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพซื้อ - ขายที่นอนปิคนิค ลงทุนประกอบอาชีพขายข้าวโพดต้ม ลงทุนประกอบอาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ ลงทุนประกอบอาชีพร้านขายก๋วยเตี๋ยว ลงทุนประกอบอาชีพร้านค้า (ร้านถุกติ) ลงทุนประกอบอาชีพเลี้ยงหมู และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้นำเงินไปใช้ประกอบอาชีพได้ตรงตามวัตถุประสงค์

4.1.2 ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพมีรายละเอียดดังนี้ สมาชิกในครอบครัวของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายมีการประกอบอาชีพและไม่ได้ประกอบอาชีพ

4.1.3 ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต มีรายละเอียดดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้เพิ่มเติม เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต โดยการนำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพขายข้าวโพดอบเนย ลงทุนประกอบอาชีพซื้อ - ขายที่นอนปิคนิคต่อไปและใช้จ่ายหนี้ ลงทุนซื้อรถซาเล้งเพื่อใช้ในการเดินทางเพราะสะดวกและช่วยประหยัดเวลา มีการวางแผนในการปรับปรุงร้านค้าในส่วนของการขยายร้านอยากจะพัฒนาและปรับปรุงร้านเพิ่มเติมเพื่อให้ลูกค้าได้รับความสะดวกสบายมากขึ้นในการรออาหารไม่ต้องยืนรอ ลงทุนซื้ออุปกรณ์และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อให้สะดวกต่อการขาย ลงทุนประกอบอาชีพขายไส้กรอก ผู้กู้ต้องการขยายพ่อพันธุ์แม่พันธุ์หมูเพิ่มมากขึ้นและอยากขยายพื้นที่ในการทำคอกเลี้ยงหมูเพิ่มขึ้น และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายไม่ยอมทำอาชีพเพิ่มเติมแล้ว อีกทั้งตัวผู้กู้ยืมเงินเองเป็นผู้สูงอายุและมีความพิการจึงทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้

4.1.4 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาและแก้ไข มีรายละเอียดดังนี้ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนา

คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีความต้องการในการกู้ยืมเงินเพิ่มเติม ซึ่งจะปิดยอดเก่าให้หมดแล้ววางแผนทำเรื่องกู้ใหม่อีกรอบ เพื่อใช้เป็นเงินทุนเสริมในการประกอบอาชีพ และลดภาระหนี้สินโดยการซื้อของมาขายเพิ่มในร้านค้าและเงินอีกส่วนจะแบ่งมาซื้อของสดและผักสด มาขาย การนำเงินมาลงทุนทำคอกหมู การจัดหาวัคซีนเพื่อฉีดป้องกันโรคระบาด และทำเกษตรกรรม เกี่ยวกับการทำปุ๋ยจากมูลของขี้หมูเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ อีกทั้งอยากให้กองทุนดำเนินเรื่องกู้ยืมเงินให้ เร็วขึ้นและมีความรอบคอบมากขึ้น

บทสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงิน

นางประทีป ขาลพิมาย อายุ 51 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 8 / 1 หมู่ที่ 3 ตำบลรัง กาใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นคนพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 ปัจจุบัน ประกอบอาชีพขายข้าวโพดต้ม โดยมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 3,000 บาท / เดือน จากที่กู้ยืมเงินกองทุน ไปในตอนแรกได้นำเงินจากกองทุนที่ได้ไปลงทุนค้าขายโดยซื้อที่นอนปิกนิกแต่ในช่วงนั้นเป็นช่วงที่เกิด การระบาดของไวรัสโควิด 19 ทำให้ธุรกิจมีปัญหาและเลิกขายไป แต่อยากจะเพิ่มรายได้อีกช่องทางหนึ่ง จากเดิมที่ขายข้าวโพดต้มมาขายข้าวโพดอบเนย

1) **วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ** จากการสัมภาษณ์พบว่า เมื่อก่อนนำเงินที่ได้จากการกู้ยืมเงินกองทุนไปลงทุนค้าขายที่นอนปิกนิก แต่ติด ปัญหาโควิด 19 ทำให้หันมาลงทุนทำอาชีพขายข้าวโพดต้มอีกทางหนึ่ง ซึ่งรายได้อยู่ในระดับที่พอประมาณ มีรายได้ที่สามารถใช้จ่ายภายในครอบครัวได้

2) **ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ** จากการสัมภาษณ์พบว่า สมาชิก ในครอบครัวมีทั้งหมด 4 คน ซึ่งประกอบอาชีพ 3 คน ไม่ได้ประกอบอาชีพ 1 คน ดังนี้

สามีนางประทีป ประกอบอาชีพ รับจ้างขายที่นอนปิกนิก โดยรายได้จะหักจาก เปอร์เซ็นต์ที่ขายได้

นางประทีป ประกอบอาชีพ ขายข้าวโพดต้ม

ลูกชายคนโต ประกอบอาชีพ ช่างสี

ลูกชายคนเล็ก ไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3) **ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนิน ชีวิต** จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจุบันประกอบอาชีพขายข้าวโพดต้ม แต่อยากขายข้าวโพดอบเนยเพื่อเป็น รายได้เสริมอีกหนึ่งทาง อยากซื้อ - ขายที่นอนปิกนิกต่อไปเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวและใช้จ่ายหนี้ใน บางส่วน เงินส่วนหนึ่งอยากซื้อรถซาเล้งเพื่อใช้ในการเดินทางเพราะสะดวกและช่วยประหยัดเวลามากขึ้น

คิดว่าจะทำอาชีพนี้ต่อไปและไม่คิดว่าจะพัฒนาอาชีพนี้เพิ่มเติมแล้วเพราะว่าตอนนี้ขายของแค่คนเดียวกลัวว่าถ้าทำเพิ่มจะขายไม่ไหว

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาและแก้ไข จากการสัมภาษณ์พบว่า อยากจะกู้ยืมเงินเพิ่มอีก แต่ตั้งใจว่าจะส่งยอดให้ครบและปิดยอดให้หมดก่อนค่อยวางแผนทำเรื่องกู้ยืมรอบ เงินที่ได้จะแบ่งสัดส่วนไว้ใช้จ่ายในครอบครัวส่วนหนึ่ง ทั้งค่าใช้จ่ายในการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอีกประเภทอื่น ๆ (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นางละม่อม อู่ส่าห์คำ อายุ 59 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 72 หมู่ที่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอยะผิง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นผู้ดูแลคนพิการซึ่งเป็นคนพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 ปัจจุบันประกอบอาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ โดยมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 15,000 บาท / เดือน จากที่กู้ยืมเงินกองทุนได้นำเงินจากกองทุนที่ได้มาลงทุนประกอบอาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ ซึ่งร้านตั้งอยู่หน้าโรงเรียนพิมาย ซึ่งกลุ่มลูกค้าประจำส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียนที่มาซื้อ ซึ่งจากที่ได้ลงพื้นที่ไปสอบถามข้อมูลหลังจากกู้ยืมเงินกองทุนไปแล้วได้มีการวางแผนที่จะพัฒนาและปรับปรุงเกี่ยวกับอาชีพนี้ในหลาย ๆ ด้านเพิ่มเติม

1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จากการสัมภาษณ์พบว่า จากที่กู้ยืมเงินกองทุนได้นำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ ซึ่งรายได้ถือว่าอยู่ในระดับดีเพราะสามารถนำมาจัดสรรปันส่วนเพื่อใช้จ่ายภายในครอบครัวได้ แต่มีการวางแผนในการปรับปรุงร้านค้าในส่วนของการขยายร้าน ตกแต่งร้านให้ทันสมัยน่าเข้ามานั่งมากขึ้น อยากเพิ่มโต๊ะ - เก้าอี้เข้ามาเสริมในร้านเพื่อให้ลูกค้าได้เข้ามานั่งเล่นระหว่างรออาหารได้ อยากขายไอศกรีมเพื่อเป็นการสร้างรายได้เพิ่มอีกช่องทางหนึ่ง อยากซื้อเตาแก๊ส - ตู้เย็นเพื่อความสะดวกในการใช้เก็บวัตถุดิบและของสดต่าง ๆ เพื่อให้สะดวกในการนำมาขายและไม่ต้องกังวลว่าวัตถุดิบจะเน่าเสีย

2) ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ จากการสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 4 คน ซึ่งประกอบอาชีพทั้ง 4 คน ดังนี้

แม่ละม่อม ประกอบอาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ

น้องชายและน้องสะใภ้ ประกอบอาชีพ ค้าขายชุดผ้าไทย / ผ้าไหม อยู่ที่ต่างจังหวัด ตามโรงเรียนและสถานที่ราชการ

วิทยา (คนพิการ) ประกอบอาชีพ รับจ้างยกเบาะขึ้นรถ

3) ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจุบันประกอบอาชีพค้าขายก็มั่นคงแล้ว ไม่อยากทำอาชีพเพิ่มเติมแล้ว แต่อยากจะพัฒนาและปรับปรุงร้านเพิ่มเติมเพื่อให้ลูกค้าได้รับความสะดวกสบายมากขึ้นในการรออาหาร ไม่ต้องยืนรอ อยากซื้ออุปกรณ์และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อให้สะดวกต่อการขายในทุก ๆ วัน

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาและแก้ไข จากการสัมภาษณ์พบว่า อยากจะกู้ยืมเงินกองทุนเพิ่มอีกเพื่อใช้เป็นเงินทุนเสริมในการประกอบอาชีพ เพราะกองทุนนี้หลังจากที่กู้ยืมแล้วไม่มีดอกเบี้ยสามารถส่งเงินได้เรื่อย ๆ ไม่ต้องคอยกังวล แต่อยากให้กองทุนดำเนินเรื่องกู้ยืมเงินให้เร็วขึ้นและมีความรอบคอบกว่านี้เพราะจากที่เคยทำเรื่องยื่นกู้ไปทางเจ้าหน้าที่ที่มีความผิดพลาดในเรื่องเอกสารทำให้การดำเนินการล่าช้าและได้รับเงินล่าช้าตามไปด้วย (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นายชาญชัย พิพิมาย อายุ 56 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 88 หมู่ที่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเงินเป็นคนพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 ซึ่งจากที่ได้ลงพื้นที่ไปสอบถามข้อมูล ทางผู้ดูแลของผู้กู้ยืมเงินได้เข้ามาพูดคุยว่ายังไม่ได้รับเงินกองทุนเลยหลังจากที่ยื่นเรื่องไปแล้ว ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควรเพราะในระหว่างที่ทำเรื่องยื่นกู้ไปแล้วมีเจ้าหน้าที่จากทางกระทรวงพม. (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) ได้ลงพื้นที่ไปสำรวจและถ่ายรูปบ้านและบริเวณโดยรอบเพื่อเก็บข้อมูลไปแล้ว แต่ไม่มีการแจ้งข้อมูลอะไรกลับมา ทางผู้วิจัยจึงได้อธิบายว่าในการดำเนินการกู้ยืมเงินกองทุนจำเป็นที่จะใช้เวลาในการดำเนินการเรื่องซึ่งอาจจะใช้เวลา 4 - 6 เดือนหลังจากที่ยื่นเรื่องกู้ไปแล้วและเมื่อการดำเนินการเรียบร้อยทางเจ้าหน้าที่จะเป็นฝ่ายติดต่อกลับไปทันทีในวันอังคารที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2567 ทางผู้ดูแลของผู้กู้ยืมเงินได้โทรติดต่อกลับมาทางผู้วิจัยเพื่อสอบถามอีกครั้งเกี่ยวกับเรื่องระยะเวลาที่จะได้รับเงิน ซึ่งทางผู้วิจัยได้อธิบายอีกครั้งว่าหลังจากที่ทำเรื่องกู้ยืมเงินไปแล้วใช้เวลาประมาณ 4 - 6 ในการดำเนินการ ซึ่งหลังจากที่พูดคุยกับผู้ดูแลผู้กู้ยืมเงินเรียบร้อยแล้วทางผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานไปทางกระทรวงพม.อีกครั้งเกี่ยวกับผู้กู้ยืมรายนี้ ซึ่งทางกระทรวงพม.รับเรื่องแล้วและจะเป็นฝ่ายติดต่อกลับไปอธิบายรายละเอียดกับผู้ดูแลผู้กู้ยืมเงินอีกครั้งเอง

1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จากการสัมภาษณ์พบว่า จากที่ได้สอบถามวัตถุประสงค์ของผู้กู้ยืม ความประสงค์ของผู้กู้ยืม คือ ต้องการนำเงินที่ได้จากกองทุนไปลงทุนขายลอตเตอรี่ แต่หลังจากที่ยื่นเรื่องไปแล้วยังอยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการซึ่งต้องใช้ระยะเวลาประมาณ 4 - 6 เดือน ซึ่งหากว่าการดำเนินการเรียบร้อยแล้วทาง

เจ้าหน้าที่จากทางกระทรวงพม. จะติดต่อกลับไปทันที จึงสรุปผลการกู้ยืมเงินของผู้กู้ยืมรายนี้ได้ว่าผู้กู้ยืมรายนี้ยังไม่ได้รับเงินกองทุนเพราะยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จทำให้ทางผู้วิจัยทราบแค่วัตถุประสงค์ของผู้กู้ยืมเท่านั้น (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นางละเอียด เคียงพิมาย อายุ 54 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 100 / 1 หมู่ที่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นผู้ดูแลคนพิการซึ่งเป็นคนพิการทางการมองเห็นและทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 ซึ่งทางผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้กู้ยืมผู้ค้าประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ยืมได้ (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นางลำดวน นาคา อายุ 54 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 107 หมู่ที่ 4 ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นผู้ดูแลคนพิการซึ่งเป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ประเภทที่ 3 ซึ่งทางผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้กู้ยืม ผู้ค้าประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ยืมได้ (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นายวิชัย ขอบพิมาย อายุ 72 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 66 หมู่ที่ 6 ตำบลดงใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นคนพิการทางสติปัญญาและทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ประเภทที่ 5 และประเภทที่ 3 ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากเป็นผู้สูงอายุและเป็นคนพิการ ซึ่งได้รับรายได้จากเบี้ยคนพิการและเบี้ยผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 1,500 บาท / เดือน จากที่กู้ยืมเงินกองทุนไปในตอนแรกได้นำเงินไปลงทุนเปิดร้านขายก๋วยเตี๋ยว แต่เกิดปัญหาการขาดทุนเนื่องจากมีคู่แข่งทางการค้าเยอะ ต้นทุนในการซื้อวัตถุดิบสูงและต้องไปซื้อเองซึ่งใช้ระยะเวลาการเดินทางที่ค่อนข้างไกลและไม่สะดวก

1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จากการสัมภาษณ์พบว่า จากที่กู้ยืมเงินกองทุนผู้กู้ได้นำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพลงทุนทำร้านขายก๋วยเตี๋ยวซึ่งร้านตั้งอยู่ที่หน้าโรงเรียนและเป็นบริเวณภายในหมู่บ้านทำให้มีคู่แข่งทางการขายเพิ่มมากขึ้นหลายร้านส่งผลให้ขายไม่ได้กำไรและขาดทุน รวมไปถึงวัตถุดิบต่าง ๆ ในการนำมาขายก๋วยเตี๋ยว เครื่องปรุงและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ มีต้นทุนที่สูงและระยะเวลาการเดินทางไปซื้อของที่ค่อนข้างไกลและไม่สะดวก ประกอบกับผู้กู้เองเป็นทั้งผู้สูงอายุและมีความพิการจึงทำอาชีพนี้ต่อไม่ไหว

2) ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ จากการสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 7 คน ซึ่งประกอบอาชีพ 3 คน ไม่ได้ประกอบอาชีพ 3 คน และเสียชีวิต 1 คน ดังนี้

นายวิชัย ไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากเป็นผู้สูงอายุและเป็นคนพิการ
ภรรยา นายวิชัย ไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากเป็นผู้สูงอายุ
ลูกชาย นายวิชัย คนที่ 1 เสียชีวิตแล้ว
ลูกชาย นายวิชัย คนที่ 2 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม
ลูกชาย นายวิชัย คนที่ 3 ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ว่างงาน)
ลูกสาว นายวิชัย คนที่ 1 ประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป
ลูกสาว นายวิชัย คนที่ 2 ประกอบอาชีพ ทำงานโรงงาน

3) ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพและไม่อยากทำอาชีพเพิ่มเติมแล้ว เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจไม่ดี ต้นทุนในการซื้อของมาขายที่สูง รวมไปถึงคู่แข่งทางการขายเยอะขึ้น อีกทั้งตัวผู้กู้เองเป็นผู้สูงอายุและมีความพิการจึงทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาและแก้ไข จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้กู้อยากลดภาระหนี้สินที่กู้ยืมมา แต่เนื่องจากตอนนี้มีแค่ลูกสาวที่ทำงานและส่งเงินใช้หนี้ในแต่ละเดือนเพียงแค่นั้นเดียวทำให้ยอดเงินจากที่กู้ยืมมายังมีจำนวนที่มากพอสมควรและอาจจะต้องใช้เวลาในการทยอยจ่ายที่นานขึ้น (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางสาวพัชรินทร์ ขอสินกลาง อายุ 54 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 158 หมู่ที่ 8 ตำบลดงใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นผู้ดูแลคนพิการซึ่งเป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ประเภทที่ 3 ซึ่งทางผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้กู้ยืม ผู้ค้าประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ยืมได้ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางแสง พาณิชนอก อายุ 60 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 43 / 2 หมู่ที่ 1 ตำบลกระเบื้องใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นผู้ดูแลคนพิการซึ่งเป็นคนพิการทางการมองเห็นและทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 ปัจจุบันประกอบอาชีพค้าขาย (ร้านค้าถูกดี) โดยมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 3000 บาท / เดือน จากที่กู้ยืมเงินกองทุนนำเงินที่ได้จากกองทุนส่วนหนึ่งแบ่งไว้ซื้อของขายภายในร้านค้า เช่น เครื่องดื่ม ขนม ของจิปาละทั่วไป และอยากเพิ่มรายได้อีกหลาย ๆ ช่องทาง

1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จากการสัมภาษณ์พบว่า จากที่กู้ยืมเงินกองทุนมาลงทุนและแบ่งสัดส่วนไว้เป็นทุนในการซื้อของไว้ขาย

เพิ่มเติมในร้านค้า แต่มีการวางแผนในการสร้างรายได้เพิ่มเติมอีก คือ ขายไส้กรอก เพราะเมื่อก่อนรายได้จากการขายไส้กรอกดีมาก แต่ต้องหยุดขายไปเพราะคนที่ช่วยทำเสียชีวิตและทำคนเดียวไม่ไหว แต่จะกลับมาขายอีกในช่วงสงกรานต์ อยากซื้ออาหารสำเร็จรูป อาหารสด (เนื้อสัตว์) และอยากลงทุนขายผักสดเพิ่มเพราะมีพื้นที่หน้าร้านแล้วสามารถที่จะนำของมาวางขายได้เลย

2) ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ จากการสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 7 คน ซึ่งประกอบอาชีพเพียงแค่ 2 คน ดังนี้

แม่แสง ประกอบอาชีพ ค้าขาย (ร้านค้าถูกดี)

ลูกชาย ประกอบอาชีพ นักการภารโรงที่องค์การบริหารส่วนตำบล

3) ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจุบันประกอบอาชีพเดิมมีความมั่นคงอยู่แล้ว แต่อยากเพิ่มรายได้จากการขายผัก อาหารสด อาหารสำเร็จรูป และจะกลับมาขายไส้กรอกเพราะรายได้จากการขายไส้กรอกดีมาก

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาและแก้ไข จากการสัมภาษณ์พบว่า อยากมีเงินลงทุนเพิ่มเติมเพื่อซื้อของมาขายเพิ่มในร้านค้าและเงินอีกส่วนจะแบ่งมาซื้อของสดและผักสดมาขายเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่งและในระหว่างการกู้ยืมเงินไม่ได้มีปัญหาอะไรสามารถที่จะนำเงินที่ได้มาใช้จ่ายเพิ่มเติมภายในครอบครัวได้ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นายใส สีเป้ง อายุ 73 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 72 หมู่ที่ 6 ตำบลกระเบื้องใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นคนพิการทางการเห็น (ตาเลือนลาง) ประเภทที่ 1 ซึ่งไม่สามารถติดต่อได้ ทางผู้วิจัยจึงได้ลงพื้นที่ไปติดต่อประสานงานกับทางผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6 ผู้ใหญ่บ้านจึงพาไปบ้านของผู้กู้ยืม ซึ่งได้พบกับน้องสาวและลูกชายของนายใส สีเป้ง ซึ่งลูกสาวได้เข้ามาพูดคุยและเล่าให้ฟังจึงได้ทราบว่าผู้กู้ยืมต้องโทษจำคุกอยู่ภายหลังจากที่ยื่นกู้ยืมเงินกองทุนไปแล้ว ลูกชายของผู้กู้ยืมเล่าเพิ่มเติมว่าหลังจากที่ทำเรื่องยื่นกู้ไปทางเจ้าหน้าที่จากกระทรวง พม. ได้โทรติดต่อกลับมาเพื่อแจ้งว่าจากที่ผู้กู้ยืมได้ยื่นกู้เงินกองทุนเพื่อนำมาประกอบอาชีพได้ผ่านการอนุมัติสามารถที่จะเข้ามาติดต่อรับเช็คเงินสดได้ที่กระทรวง พม. แต่ติดปัญหาที่ผู้กู้ยืมต้องโทษจำคุกอยู่ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปรับเช็คเงินสดได้ด้วยตนเองเพราะด้วยทางกฎหมายไม่สามารถทำได้ จึงจำเป็นต้องทำเรื่องเพื่อติดกลับเช็คเงินสดกลับไปที่กระทรวง พม. ตามเดิม (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางสาวศิรินุช อริยเดช อายุ 47 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 14 / 7 หมู่ที่ 2 ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นผู้ดูแลคนพิการซึ่งเป็นคนพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 ปัจจุบันประกอบอาชีพค้าขาย (ข้าวสาร) เนื่องจากวันที่ลงไปสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลไม่สามารถที่จะติดต่อผู้กู้ยืมได้และผู้กู้ยืมไม่อยู่ที่บ้าน จึงได้โทรติดต่อผู้ค้าประกันแทนซึ่งผู้ค้าประกันยืนยันว่าสามารถที่จะติดต่อผู้กู้ยืมเงินได้และแจ้งไปแล้วว่าจะมีการลงมาสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตหลังจากที่ผู้กู้ยืมเงินกองทุนไปแล้วว่ามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและนำเงินที่ได้จากกองทุนมาประกอบอาชีพจริงหรือไม่ ซึ่งจากที่ไม่สามารถติดต่อกับผู้กู้ได้จึงได้สอบถามข้อมูลจากผู้ค้าประกันแทน ซึ่งผู้ค้าประกันให้ข้อมูลว่าผู้กู้ยืมได้กู้ยืมเงินกองทุนเพื่อไปค้าขายข้าวสารจริงแต่ด้วยต้นทุนที่สูงจึงเปลี่ยนอาชีพมาสานต่ออาชีพเดิมจากแม่ คือ อาชีพตัดเย็บ / ซ่อมแซมเสื้อผ้า ซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมที่อาศัยความรู้ที่มีและประสบการณ์ที่เคยได้รับมาเพราะเป็นอาชีพที่ยั่งยืนและสามารถทำได้เรื่อย ๆ รวมทั้งสามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้จริง (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางบุปผชาติ สารพัด อายุ 59 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 70 / 341 หมู่ที่ 14 ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ประเภทที่ 4 ซึ่งจากที่ได้โทรไปเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินกองทุน ผู้กู้ยืมไม่ได้รับเงินเพราะไม่ผ่าน ทางผู้วิจัยจึงได้ติดต่อกลับไปให้ผู้กู้ยืมอีกครั้งเพื่อสอบถามถึงสาเหตุว่าเพราะอะไรถึงกู้ยืมเงินกองทุนไม่ผ่านและเพื่อช่วยหาแนวทางแก้ไขปัญหาให้กับผู้กู้ยืมรายนี้ว่าสามารถช่วยเหลือเพิ่มเติมอย่างไรได้บ้าง ซึ่งเมื่อโทรไปแล้วไม่มีการตอบรับกลับมา จึงสรุปผลการกู้ยืมเงินของผู้กู้ยืมรายนี้ได้ว่าผู้กู้ยืมรายนี้กู้ยืมเงินกองทุนไม่ผ่านและเมื่อติดต่อกลับไปแล้วไม่สามารถติดต่อกับผู้กู้ยืมรายนี้ได้ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นายประหยัด ไสพลกรัง อายุ 80 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 97 หมู่ที่ 4 ตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้กู้ยืมเป็นคนพิการด้านการเคลื่อนไหว ประเภทที่ 3 จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจุบันผู้กู้ยืมไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากเป็นผู้สูงอายุและมีความพิการ มีรายได้จากเบี้ยคนพิการ เบี้ยผู้สูงอายุและจากลูกหลาน โดยมีรายได้เฉลี่ย 3,000 บาท / เดือน จากที่ขอผู้กู้ยืมเงินกองทุนเพื่อลงทุนประกอบอาชีพเลี้ยงหมู ในปีแรกเกิดปัญหาโรคระบาดทำให้ขาดทุน ต่อมาจึงได้เริ่มเลี้ยงหมูอีกครั้งและได้พัฒนาขยายพันธุ์หมูเพิ่มขึ้น ได้มีการจัดหาวัคซีนป้องกันโรคระบาด ปัจจุบันผู้กู้ยืมได้ยกอาชีพให้ลูกสาวสานต่อจากตนเอง จึงสรุปผลการกู้ยืมเงินของผู้กู้ยืมรายนี้ได้ว่าผู้กู้ยืมมีการกู้ยืมเงินเพื่อนำไปประกอบอาชีพจริง แต่เนื่องจากสุขภาพร่างกายที่ไม่เอื้อต่อการทำงานของผู้กู้จึงได้ยกให้ลูกสาวได้ประกอบอาชีพเลี้ยงหมูนี้แทน

1) **วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ** จากการสัมภาษณ์พบว่า จากที่กู้ยืมเงินกองทุนผู้กู้ได้นำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพเลี้ยงหมู ในปีแรกขาดทุนเนื่องจากเกิดโรคระบาดในหมูและทางปศุสัตว์ได้เข้ามาตรวจสอบและช่วยจัดการให้ ปัจจุบันคุณภาพชีวิตดีขึ้นเพราะมีลูกสาวเลี้ยงหมูต่อและอยากขยายสายพันธุ์ของหมูและอยากขยายพื้นที่ในการทำคอกเลี้ยงหมูที่กว้างขวางขึ้น

2) **ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ** จากการสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 4 คน ประกอบไปด้วย ซึ่งประกอบอาชีพ 3 คน ไม่ได้ประกอบอาชีพ 2 คน ดังนี้

นายประหยัด ไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากเป็นผู้สูงอายุและเป็นคนพิการ

ภรรยา นายประหยัด ไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากเป็นผู้สูงอายุ

ลูกชาย นายประหยัด ประกอบอาชีพ เลี้ยงโคนม

ลูกสาว นายประหยัด คนที่ 1 ประกอบอาชีพ เลี้ยงหมู

ลูกสาว นายประหยัด คนที่ 2 ประกอบอาชีพ ค้าขาย (ขายของชำ)

3) **ความต้องการในการประกอบอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต** จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้กู้ต้องการขยายพ่อพันธุ์แม่พันธุ์หมูเพิ่มมากขึ้นและอยากขยายพื้นที่ในการทำคอกเลี้ยงหมูเพิ่มขึ้น เนื่องจากอยากจะมีจำนวนหมูมีอัตราการเกิดที่เพิ่มมากขึ้น

4) **แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว ควรมีการพัฒนาแก้ไข** จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้กู้มีความต้องการที่จะขอยืมเงินกองทุนและมีการวางแผนไว้แล้ว เพื่อนำเงินมาลงทุนทำคอกหมูเพิ่มเพราะอยากขยายพันธุ์หมู จัดหาหาวคขึ้นเพื่อฉีดป้องกันโรคระบาดและมีความคิดที่จะแบ่งเงินที่ได้มาทำเกษตรกรรมเกี่ยวกับการทำปุ๋ยจากมูลของขี้หมูเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้อีกช่องทางหนึ่งโดยที่ไม่ต้องเริ่มลงมือทำใหม่แต่เป็นการใช้ทุนธรรมชาติจากเดิมที่มีอยู่แล้ว (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

4.1.5 ข้อมูลที่สรุปได้จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลแดชบอร์ด (Dashboard)

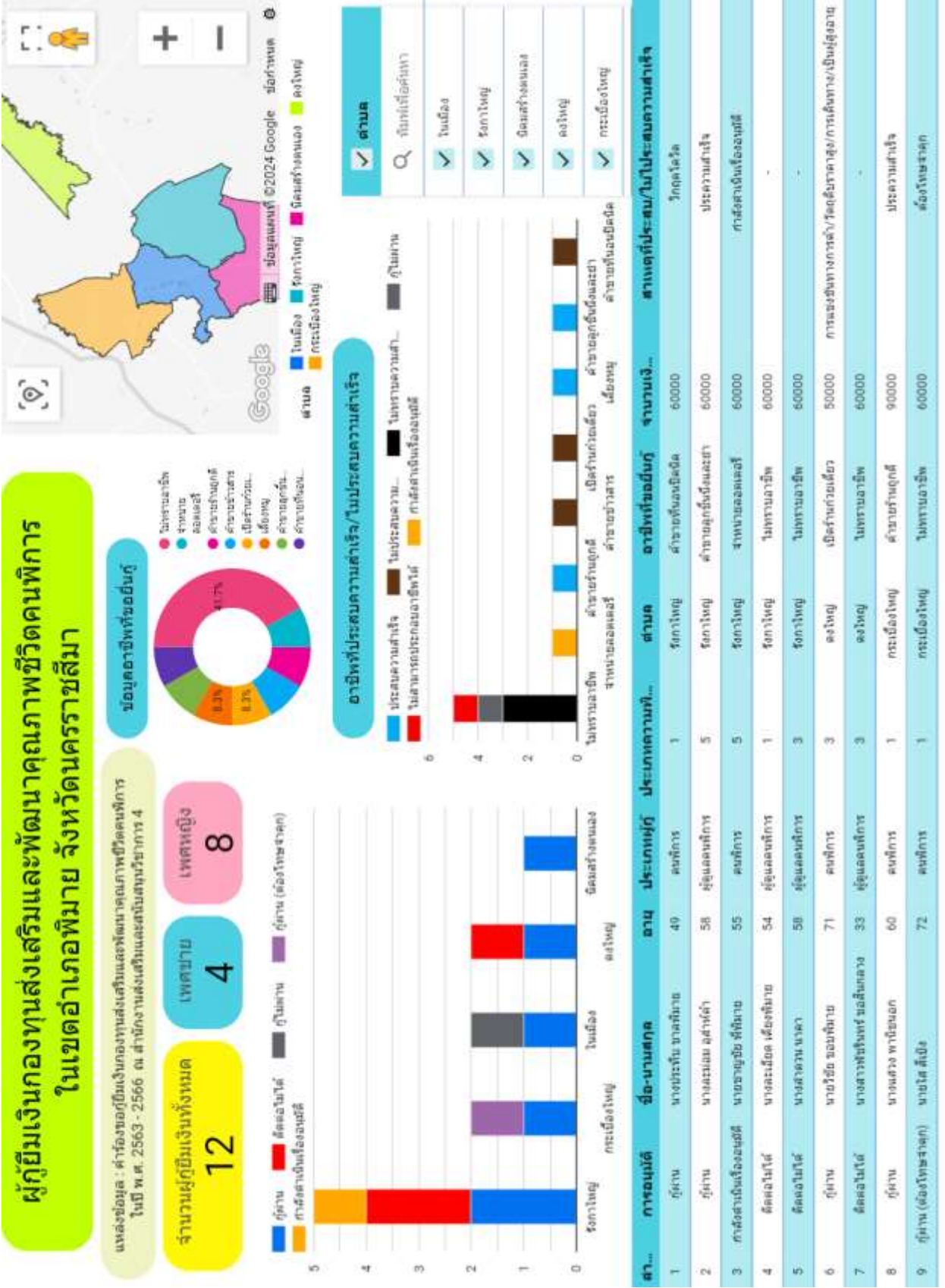
ข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผ่านข้อมูลแดชบอร์ด Dashboard พบว่า ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีทั้งหมด 5 ตำบล จำนวน 12 คน ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้ดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลรังกาใหญ่ จำนวน 5 คน คือ 1) นางประทีป

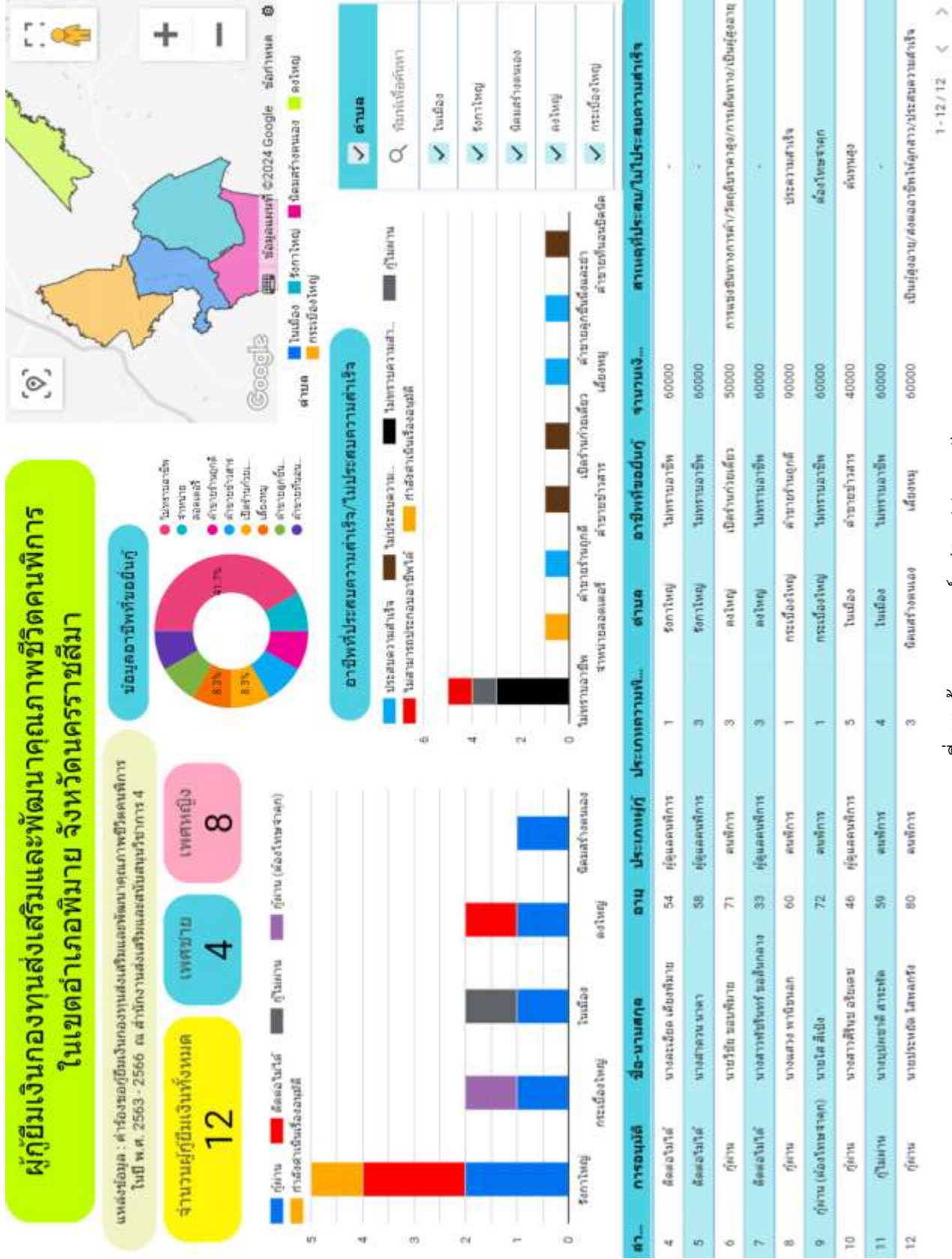
ขาลพิมาย อายุ 49 ปี เป็นคนพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน อาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ ค่าขายที่นอนปิคนิค จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท ไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตโควิด - 19 2) นางละม่อม อู่สำหรับค้า อายุ 58 ปี เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งเป็นคนพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน อาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ ค่าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ 3) นายชาญชัย พิพิมาย อายุ 55 ปี เป็นคนพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กำลังดำเนินเรื่องอนุมัติ อาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ จำหน่ายลอตเตอรี่ จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท 4) นางละเอียด เคียงพิมาย อายุ 54 ปี เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 ไม่ทราบสถานะการอนุมัติกู้ยืม และไม่ทราบอาชีพที่ขอยื่นกู้ จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท 5) นางลำดวน นาคา อายุ 58 ปี เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ประเภทที่ 3 ไม่ทราบสถานะการอนุมัติกู้ยืม และไม่ทราบอาชีพที่ขอยื่นกู้ จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคงใหญ่ จำนวน 2 คน คือ 1) นายวิชัย ขอบพิมาย อายุ 71 ปี เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ประเภทที่ 3 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน อาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ เปิดร้านก๋วยเตี๋ยวจำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 50,000 บาท ไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เนื่องจากเป็นผู้สูงอายุ การแข่งขันทางการค้าและต้นทุนวัตถุดิบที่สูงทำให้ขาดทุนและไม่ได้กำไรจากการลงทุน 2) นางสาวพัชรินทร์ ขอสินกลาง อายุ 33 ปี เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ประเภทที่ 3 ไม่ทราบสถานะการอนุมัติกู้ยืมและไม่ทราบอาชีพที่ขอยื่นกู้ จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลกระเบื้องใหญ่ จำนวน 2 คน คือ 1) นางแสวง พานิชนอก อายุ 60 ปี เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน อาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ ค่าขายร้านถุกตี จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 90,000 บาท ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ 2) นายใส สีเป้ง อายุ 72 ปี เป็นคนพิการทางการมองเห็น ประเภทที่ 1 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน (ต้องโทษจำคุก) ไม่ทราบอาชีพที่ขอยื่นกู้ จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท เป็นบุคคลที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลในเมือง จำนวน 2 คน คือ 1) นางสาวศิรินุช อริยเดช อายุ 46 ปี เป็นผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งคนพิการมีความพิการทางสติปัญญา ประเภทที่ 5 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน อาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ ค่าขายข้าวสาร จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 40,000 บาท ไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เนื่องจากต้นทุนวัตถุดิบที่สูงทำให้ขาดทุนและ

ไม่ได้กำไรจากการลงทุน 2) นางบุปผชาติ สารพัด อายุ 59 ปี เป็นคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ประเภทที่ 4 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ไม่ผ่าน ไม่ทราบอาชีพที่ขอยื่นกู้ จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลนิคมสร้างตนเอง จำนวน 1 คน คือ 1) นายประหยัด ไสพลกรัง อายุ 80 ปี เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ประเภทที่ 3 สถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน อาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ เลี้ยงหมู จำนวนเงินที่ขอยื่นกู้ 60,000 บาท ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

ผลการสรุป ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีทั้งหมด 5 ตำบล จำนวน 12 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 4 คน เพศหญิง จำนวน 8 คน โดยแบ่งจำนวนผู้กู้ยืมเงินในแต่ละตำบลได้ ดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลรางกาใหญ่ มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 2 คน ติดต่อไม่ได้ จำนวน 2 คน และกำลังดำเนินเรื่องอนุมัติ จำนวน 1 คน ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลดงใหญ่ มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน และติดต่อไม่ได้ จำนวน 1 คน ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลกระเบื้องใหญ่ มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน และมีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่านแต่ต้องโทษจำคุก จำนวน 1 คน ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลในเมือง มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน และมีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ไม่ผ่าน จำนวน 1 คน และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลนิคมสร้างตนเอง มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน ข้อมูลอาชีพที่ขอยื่นกู้ ได้แก่ อาชีพค้าขายที่นอน ปิคนิค คิดเป็นร้อยละ 8.30 % อาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ คิดเป็นร้อยละ 8.30 % อาชีพจำหน่ายลอตเตอรี่ คิดเป็นร้อยละ 8.30 % อาชีพเปิดร้านก๋วยเตี๋ยว คิดเป็นร้อยละ 8.30 % อาชีพค้าขายร้านถูกดี คิดเป็นร้อยละ 8.30 % อาชีพค้าขายข้าวสาร คิดเป็นร้อยละ 8.30 % อาชีพเลี้ยงหมู คิดเป็นร้อยละ 8.30 % และไม่ทราบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 41.70 % และอาชีพที่กู้ยืมเงินแล้วประสบความสำเร็จ ได้แก่ อาชีพค้าขายร้านถูกดี อาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ อาชีพเลี้ยงหมู และอาชีพที่ไม่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ อาชีพค้าขายข้าวสาร อาชีพเปิดร้านก๋วยเตี๋ยว อาชีพค้าขายที่นอนปิคนิค โดยสาเหตุที่ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากผู้กู้บางรายต้องโทษจำคุก ความพิการและเป็นผู้สูงอายุ การแข่งขันทางการค้า และต้นทุนวัตถุดิบที่สูงทำให้ขาดทุนและไม่ได้กำไรจากการลงทุน ทางผู้วิจัยจึงร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสรุปพร้อมกันได้ว่าอาชีพที่กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควรพิจารณา

ให้ผ่านและอนุมัติก็เยี่ยมได้ควรเป็นอาชีพดั้งเดิมหรือเป็นภูมิปัญญาในชุมชนเพราะเป็นการช่วยพัฒนาและ
ต่อยอดโดยอาศัยความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดโอกาสในการประสบความสำเร็จและยังช่วย
ลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีกด้วย

ภาพที่ 4.1 ข้อมูลแดชบอร์ด (Dashboard)

4.2 คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

4.2.1 คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ มีรายละเอียดดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการวางแผนแบ่งเงินบางส่วนไว้เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วยฉุกเฉินในด้านสุขภาพโดยตรง ซึ่งพอมีเงินกองทุนมาเสริมก็ทำให้สบายใจมากขึ้นในส่วนของการเข้าถึงสิทธิการรักษาพยาบาลที่ได้รับในด้านการตรวจสุขภาพของโรงพยาบาลส่วนตำบลที่มีการจัดทำให้ และการเข้าถึงประกันชีวิตที่ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวไปได้ในระดับหนึ่ง ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายไม่ได้วางแผนเรื่องสุขภาพ เนื่องจากเป็นผู้สูงอายุที่อายุมาก แล้วยังไม่มีลูกหลานคอยดูแล เมื่อมีการเจ็บป่วยฉุกเฉินต้องเดินทางไปเอง ทั้งค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางก็มาจากเบี้ยผู้สูงอายุและเบี้ยคนพิการเป็นส่วนใหญ่

4.2.2 คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการวางแผนแบ่งเงินบางส่วนไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านศึกษาของบุตรหลาน สามารถนำเงินที่ได้ไว้เป็นค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าเทอม ค่าชุดนักเรียน รองเท้า อุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ และมีเงินให้บุตรหลานในการไปเรียนในแต่ละวัน ทำให้บุตรหลานได้มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ และได้มีการวางแผนไว้เป็นทุนการศึกษาของหลานในระดับที่สูงขึ้น ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายเป็นผู้สูงอายุอาศัยอยู่เพียงลำพังไม่มีบุตรหลาน จึงไม่มีการวางแผนคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

4.2.3 คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย มีรายละเอียดดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไม่ต้องการปรับปรุงส่วนไหนเพิ่มแล้ว แต่จะเก็บเงินไว้ก้อนหนึ่งหากในอนาคตอยากต่อเติมหรือปรับปรุงบ้านก็จะได้นำเงินส่วนนี้ออกมาใช้ ไม่ต้องการปรับปรุงอะไรแล้วอยู่แบบเดิมไม่ได้ลำบากอะไร อยากที่จะนำเงินไปใช้ในเรื่องอื่นที่จำเป็นมากกว่า ผู้สูงอายุไม่มีลูกหลานคอยช่วยเหลือดูแล จึงไม่มีรายได้มากพอที่จะมาวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ดูแลและแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของผู้ดูแล ความเป็นอยู่ของที่อยู่อาศัยไม่ต้องการปรับปรุงอะไรเพิ่มเติม ส่วนในตัวบ้านมีการจัดที่เป็นโซนอยู่แล้ว มีพื้นที่กว้างขวาง เพราะที่บ้านเปิดร้านขายของทำให้มีการวางแผนในเรื่องของที่อยู่อาศัยไว้แล้วและไม่มีปัญหาอะไรที่ต้องคอยกังวล ผู้กู้สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวและคุณภาพชีวิตได้ดีมากขึ้น มีการวางแผนและวางแผนเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา

4.2.4 คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้ มีรายละเอียดดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีการวางแผนในการลงทุนประกอบอาชีพเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มรายได้ในการประกอบอาชีพจากหลากหลายช่องทางมากขึ้น โดยการขายข้าวโพดอบเนยเพิ่มเพราะไม่ต้องหาวัตถุดิบและยังช่วยลดต้นทุนได้อีกทางการนำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพค้าขายและมีการวางแผนที่จะพัฒนาปรับปรุงร้าน กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทำให้การประกอบอาชีพมีความมั่นคงมากขึ้น เนื่องจากเงินกองทุนเข้ามาเสริมจึงทำให้ลดภาระหนี้สินและยังสร้างงานสร้างอาชีพและได้ขยายอาชีพเพิ่มมากขึ้น

4.2.5 คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน พบว่า คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ มีรายละเอียดดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้รับการดูแลเรื่องสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ของคนพิการ การเข้าถึงบริการรักษาฟรี การได้รับข่าวสาร การประชาสัมพันธ์เรื่องสิทธิคนพิการ และการเข้าถึงบริการจากภาครัฐที่สะดวกมากขึ้น ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายเป็นผู้สูงอายุทำให้ไม่เข้าใจเรื่องสิทธิคนพิการและไม่มีความรู้เรื่องการเข้าถึงบริการภาครัฐมากนัก

เนื่องจากผู้กู้ยืมเงินได้รับสวัสดิการจากเบี้ยผู้สูงอายุและเบี้ยคนพิการเพียงเท่านั้น จึงอยากให้มีเจ้าหน้าที่ลงมาให้ความรู้เรื่องสิทธิคนพิการเพิ่มเติม

บทสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงิน

นางประทีป ขาลพิมาย อายุ 51 ปี ตำบลรงกาใหญ่

1) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หลังจากที่ได้รับเงินจากการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไปแล้ว สามารถที่จะใช้ชีวิตได้อย่างสบายใจขึ้น เพราะได้มีการวางแผนในเรื่องของสุขภาพไว้บ้างแล้ว มีการแบ่งเงินบางส่วนไว้เป็นค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉินหรือเมื่อมีการเจ็บป่วยที่ต้องเข้าโรงพยาบาล รวมถึงการเข้าถึงสิทธิการรักษาพยาบาลที่ได้รับในด้านการตรวจสุขภาพของโรงพยาบาล ส่วนตำบลที่มีการจัดหาให้ ซึ่งส่วนนี้เป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายไปอีกหนึ่ง

2) คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เงินที่กู้ยืมจากกองทุน ผู้กู้ได้นำเงินส่วนหนึ่งไปใช้ในการวางแผนเรื่องการศึกษาของบุตรหลานในครอบครัวของตนเองซึ่งเงินส่วนนี้ช่วยได้เยอะมาก ๆ เพราะได้มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพและสามารถที่จะแบ่งเงินให้หลานไว้ใช้เวลาที่ไปเรียน ซึ่งได้ให้เงินวันละ 100 บาท เหลือใช้ก็ให้เก็บออมไว้เพื่อฝากธนาคารหรือไว้ใช้จ่ายยามจำเป็น มีเงินซื้อชุดนักเรียนรองเท้า และอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ที่ต้องการให้กับบุตรหลานไว้ใช้ประกอบการเรียนโดยไม่ต้องคอยกังวลว่าจะไม่มีเงินไว้จ่ายค่าเทอมอีก

3) คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า คุณภาพชีวิตของครอบครัวดีขึ้นมาก ๆ กินอิ่มนอนหลับได้อย่างสบายใจขึ้น มีอาหารครบทุกมื้อ ในเรื่องของที่อยู่อาศัยก็ไม่ต้องการปรับปรุงส่วนไหนเพิ่มแล้วเพราะแบบเดิมที่เป็นอยู่ก็สามารถอยู่ได้ไม่ได้มีปัญหาอะไร แต่จะเก็บเงินไว้ก้อนหนึ่งเผื่อหากเกิดเรื่องอะไรหรือในอนาคตต่อยากต่อเติมหรือปรับปรุงบ้านก็จะได้นำเงินส่วนนี้ออกมาใช้ได้เลย

4) คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หลังจากที่ได้เงินจากกองทุนมาแล้ว ผู้กู้ตั้งใจที่จะนำเงินไปลงทุนค้าขายที่นอนปิกนิก เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้การขายมีปัญหาและขาดทุน ผู้กู้จึงเปลี่ยนมาขายข้าวโพดต้มซึ่งขายดีและสร้างรายได้ได้จริง สามารถที่จะนำเงินส่วนนี้ไว้ใช้จ่ายในครอบครัว รวมถึงยังช่วยลดปัญหาภาระหนี้สินได้ด้วย แต่ผู้กู้มีการวางแผนที่จะขายข้าวโพดอบเนย เพราะไม่ต้องหาวัตถุดิบเพิ่มและยังช่วยลดต้นทุนได้อีกทาง

5) คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ที่ไม่เคยได้รับข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิคนพิการเลย แต่ทางภาครัฐก็ให้การดูแลในสิทธิต่าง ๆ เช่น การตรวจสุขภาพฟรี กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่คอยช่วยดูแล ถามไถ่และจัดหามาให้ ทำให้อย่างน้อยก็ได้เข้าถึงการบริการถึงจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตาม (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นางละม่อม อู่อำห้คำ อายุ 59 ปี ตำบลรังกาใหญ่

1) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หลังจากที่กู้ยืมเงินกองทุนไปแล้ว สามารถที่จะใช้ชีวิตได้อย่างสบายใจขึ้น เมื่อได้เงินมาก็เก็บไว้ในส่วนของสุขภาพโดยตรงเลยเพราะได้มีการวางแผนไว้บ้างแล้ว และถือว่าเป็นการสร้างหลักประกันไว้ด้วยเพราะผู้กู้เองก็อายุมากแล้วและทำงานคนเดียว ไม่มีลูกจ้างคอยช่วย หากเกิดอุบัติเหตุหรือมีปัญหาฉุกเฉินอะไรก็สามารถนำเงินส่วนนี้ออกมาใช้ได้เลย

2) คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เงินกองทุนช่วยในด้านการศึกษาของคนในครอบครัวได้ดีมาก ไม่ต้องคอยกังวลเรื่องค่าเทอมในแต่ละปีที่จะต้องคอยหามาจ่ายเพราะจากที่ได้เงินมาก็จะนำมาแบ่งไว้ใช้ในส่วนนี้โดยเฉพาะเลย มีเงินให้บุตรหลานไว้ใช้เวลาไปเรียนในทุก ๆ วัน ทั้งยังช่วยสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่ง่ายขึ้นเพราะบุตรหลานได้เข้าเรียนโรงเรียนที่ดีและมีคุณภาพ

3) คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในด้านของที่อยู่อาศัยไม่ต้องการปรับปรุงอะไรแล้วอยู่การเป็นอยู่แบบเดิมไม่ได้ลำบากอะไร อยากที่จะนำเงินไปใช้ในเรื่องอื่นที่จำเป็นมากกว่าเลยไม่ได้คิดจะวางแผนเรื่องเงินในส่วนนี้ไว้เลย ในส่วนของสภาพแวดล้อมรอบ ๆ บริเวณรอบบ้านก็น่าอยู่ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมาก ๆ เพราะคนในหมู่บ้านก็จะคอยดูแลพื้นที่ในส่วนของตัวเองให้สะอาดอยู่เสมอ

4) คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เงินกองทุนที่ได้รับมาแล้ว ผู้กู้ตั้งใจที่จะนำมาลงทุนค้าขายซึ่งผลออกมาในทางที่ดีมากได้กำไรและมีเงินเก็บสามารถที่จะนำเงินส่วนนี้มาใช้ต่อยอดในการขายต่อไปได้ ซึ่งผู้กู้ได้มีการวางแผนที่จะพัฒนาที่จะพัฒนาเพิ่มอีกในการปรับปรุงร้านโดยที่อยากจะเพิ่มโต๊ะ-เก้าอี้ อยากรายไอติม เต้าแก๊สและตู้เย็น เพื่อใช้ในการเก็บวัตถุดิบและเพื่อให้ร้านมีความครบครันและความพร้อมในการขายมากกว่าเดิม

5) คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู้ไม่เคยได้รับข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิคนพิการเลย แต่เคยได้ยินมาบ้างในเรื่องของสิทธิการรักษาฟรี บัตรทองหรือโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค อยากจะให้มีเจ้าหน้าที่ลงมาให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของบริการภาครัฐบ้างว่าเป็นยังไง มีสิทธิอะไรบ้างที่ควรจะได้รับหรือรู้เอาไว้เพื่อเป็นเรื่องที่มีประโยชน์กับตัวเอง (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นายชาญชัย พิพิธมาย อายุ 56 ปี ตำบลรังกาใหญ่

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู้ได้ยื่นเรื่องขอกู้ยืมเงินไปแล้ว ซึ่งวัตถุประสงค์ของผู้กู้คือ ต้องการนำเงินที่ได้จากกองทุนไปลงทุนขายลอตเตอรี่ แต่ยังไม่ได้รับเงินเพราะยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการจึงทำให้ยังไม่ได้รับการอนุมัติ แต่ในระหว่างนี้ก็ยังมีเจ้าหน้าที่จากกระทรวงพม. ลงพื้นที่ไปสำรวจสภาพความเป็นอยู่ของผู้กู้ยืม ซึ่งในการดำเนินการต้องใช้ระยะเวลาประมาณ 4 - 6 เดือนหลังจากที่ยื่นเรื่องกู้ไปแล้วและเมื่อดำเนินการเรียบร้อยทางเจ้าหน้าที่จะเป็นฝ่ายติดต่อกลับไปหาทางผู้กู้เอง จึงสรุปผลการกู้ยืมเงินของผู้กู้ยืมรายนี้ได้ว่าผู้กู้ยืมรายนี้ยังไม่ได้รับเงินกองทุนเพราะยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จทำให้ทางผู้วิจัยไม่ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นางละเอียด เคียงพิมาย อายุ 54 ปี ตำบลรังกาใหญ่

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทางผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้กู้ยืม ผู้ค้าประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ยืมได้ จึงสรุปผลได้ว่าทางผู้วิจัยไม่ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นางลำตวน นาคา อายุ 54 ปี ตำบลรังกาใหญ่

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทางผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้กู้ยืม ผู้ค้าประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ยืมได้ จึงสรุปผลได้ว่าทางผู้วิจัยไม่ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ (สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม 2567)

นายวิชัย ขอบพิมาย อายุ 72 ปี ตำบลดงใหญ่ อำเภอพิมาย

1) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู่เป็นผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่กับภรรยาแค่ 2 คน จึงไม่มีการวางแผนเรื่องสุขภาพมากเท่าไร เนื่องจากเป็นผู้สูงอายุที่อายุมากแถมยังไม่มีลูกหลานคอยดูแล เมื่อมีการเจ็บป่วยฉุกเฉินทั้งสองคนต้องเดินทางไปเอง ทั้งค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางก็มาจากเบี้ยผู้สูงอายุและเบี้ยคนพิการเป็นส่วนใหญ่ รวมไปถึงการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่ได้มาตรฐานก็ไม่ดีนักเพราะตัวผู้กู่เองก็ไม่ได้เข้าถึงบริการอย่างครบถ้วน

2) คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู่มีเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นคนพิการที่อาศัยอยู่ด้วยกัน 2 คน และเป็นผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่เพียงลำพังไม่มีบุตรหลาน จึงไม่มีการวางแผนคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

3) คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า สภาพการเป็นอยู่หรือคุณภาพชีวิตของผู้กู่ที่นั่นไม่ดีขึ้นเลย รวมไปถึงการวางแผนและเป้าหมายการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะทั้งตัวผู้กู่และภรรยาเป็นผู้สูงอายุที่อยู่ด้วยกันแค่สองคนไม่มีลูกหลานคอยช่วยเหลือดูแล จึงไม่มีรายได้มากพอที่จะมาวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู่และแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของผู้กู่ได้เลย

4) คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า จากบทสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู่สามารถนำไปประกอบอาชีพแต่ไม่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวได้ ผลมาจากเป็นอาชีพที่ต้องใช้วัตถุดิบเยอะและต้นทุนที่มีสูง อีกทั้งระยะทางในการเดินทางไปซื้อวัตถุดิบค่อนข้างที่จะไกล รวมทั้งมีคู่แข่งทางการค้าหลายร้านจึงทำให้ขาดทุนจากการขายจึงต้องปิดตัวลงแถมยังเป็นภาระแก่ครอบครัว ลูกสาวที่ทำงานโรงงานต้องทำงานหาเงินใช้หนี้แทนเนื่องจากผู้กู่เป็นผู้สูงอายุไม่สามารถประกอบอาชีพต่อได้

5) คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู่สามารถสร้างโอกาสการเข้าถึงสวัสดิการและการเข้าถึงการบริการจากภาครัฐที่สะดวกมากขึ้นแต่เนื่องจากผู้กู่เป็นผู้สูงอายุทำให้ไม่เข้าใจมากนัก รวมไปถึงการได้รับบริการจากภาครัฐที่มีคุณภาพและมาตรฐานได้ไม่ครบถ้วนนัก (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางสาวพัชรินทร์ ขอสินกลาง อายุ 54 ปี ตำบลดงใหญ่

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทางผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้กู้ยืม ผู้ค้ำประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ยืมได้ จึงสรุปผลได้ว่าทางผู้วิจัยไม่ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางแสง พาณิชนอก อายุ 60 ปี ตำบลกระเบื้องใหญ่

1) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หลังจากที่ถูกยืมเงินกองทุนไปแล้ว เรื่องของสุขภาพไม่มีความกังวลเลยเพราะว่าได้แบ่งเงินบางส่วนที่ได้รับจากกองทุนเอาไว้แล้ว แต่ผู้กู้ยืมเงินมีเงินที่เก็บไว้ก่อนหน้านี้ที่จะทำเรื่องกู้ยืมอยู่แล้ว ซึ่งพอมีเงินกองทุนมาเสริมก็ทำให้สบายใจมากขึ้นกว่าเดิม

2) คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในเรื่องของการศึกษาไม่มีปัญหาอะไรเลยเพราะส่วนใหญ่ผู้กู้เป็นผู้ดูแลในเรื่องการศึกษาสามารถนำเงินที่ได้แบ่งไว้ใช้จ่ายค่าเทอม ค่าชุดนักเรียน รองเท้าและอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ มีเงินให้บุตรหลานในการไปเรียนในแต่ละวันแต่ไม่ได้ให้เยอะเพราะที่บ้านเปิดร้านขายของอยู่แล้วทำให้ประหยัดค่าขนมและสามารถแบ่งเงินที่เหลือออมไว้ในทุก ๆ วัน

3) คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ความเป็นอยู่ของที่อยู่อาศัยไม่ต้องการปรับปรุงอะไรเพิ่มเติม ส่วนในตัวบ้านมีการจัดที่เป็นโซนอยู่แล้ว มีพื้นที่กว้างขวางเพราะที่บ้านเปิดร้านขายของทำให้มีการวางแผนในเรื่องของที่อยู่อาศัยไว้แล้วและไม่มีปัญหาอะไรที่ต้องคอยกังวล พื้นที่หน้าบ้านและบริเวณรอบ ๆ บ้านสะอาด ถึงแม้จะอยู่ในซอยเล็ก ๆ แต่คนในหมู่บ้านจะช่วยกันดูแลและทำความสะอาดร่วมกันเสมอในช่วงเช้าและช่วงเย็น

4) คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หลังจากที่ได้รับเงินผู้กู้ได้นำมาลงทุนเปิดร้านขายของ (ร้านค้าถูกดี) ขายดีมากเพราะเป็นร้านที่อยู่ในหมู่บ้านทำให้ได้กำไรและมีเงินเก็บ ซึ่งผู้กู้มีการวางแผนในเรื่องของการเพิ่มอาชีพเพราะอยากมีรายได้ที่หลากหลายช่องทางมากขึ้นกว่าเดิม คือ อยากจะกลับมาขายไส้กรอกเพราะรายได้ในส่วนนี้ดีมาก ๆ อยากลงทุนขายผักสด เนื้อสัตว์ อาหารสำเร็จรูปเพราะมีพื้นที่ในการขายอยู่แล้วทำให้สะดวกและสามารถนำมาวางขายได้เลย

5) คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ที่เคยได้รับข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิคนพิการมาบ้างแล้วในเรื่องของสิทธิบัตรทองว่าสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในเรื่องของการรักษาพยาบาลได้และทำให้เข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ซึ่งผู้เองอยากที่จะเข้าใจสิทธิเกี่ยวกับคนพิการมากขึ้นและจะลองหาข้อมูลเพิ่มเติมหรืออาจจะสอบถามจากโรงพยาบาลใกล้บ้านเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นกว่าเดิมเพราะตัวเองก็อายุมากแล้วหากมีปัญหาอะไรก็จะได้หาทางจัดการและแก้ไขได้ทันท่วงที (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นายใส สีเป้ง อายุ 73 ปี ตำบลกระเบื้องใหญ่

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู้ยืมได้ยื่นกู้เงินกองทุนเพื่อนำมาประกอบอาชีพซึ่งผลการอนุมัติ คือ กู้ผ่านและสามารถที่จะเข้ามาติดต่อรับเช็คเงินสดได้ที่กระทรวง พม. แต่ติดปัญหาที่ผู้กู้ยืมต้องโทษจำคุกอยู่ทำให้ไปรับเช็คเงินสดไม่ได้ เช็คเงินสดจึงถูกกลับไปที่กระทรวง พม. ตามเดิม จึงสรุปผลได้ว่าทางผู้วิจัยไม่ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางสาวศิรินุช อริยเดช อายุ 47 ปี ตำบลในเมือง

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ทางผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อกับผู้กู้ได้จึงได้สอบถามข้อมูลจากผู้ค้าประกัน จึงสรุปผลได้ว่าทางผู้วิจัยไม่ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นางบุปผชาติ สารพัด อายุ 59 ปี ตำบลในเมือง

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กู้ยืมไม่ได้รับเงินเพราะยื่นกู้ไม่ผ่านและเมื่อติดต่อกลับไปผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อผู้กู้ได้ จึงสรุปผลได้ว่าทางผู้วิจัยไม่ทราบคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการเข้าถึงการบริการภาครัฐ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

นายประหยัด ไสพลกรัง อายุ 80 ปี ตำบลนิคมสร้างตนเอง

1) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า จากการกั๊ยมผู้ที่มีชีวิตที่ดีขึ้นมาก แม้ว่าในช่วงแรกจะเกิดปัญหาโรคระบาดแต่หลังจากผ่านวิกฤติมาได้คุณภาพชีวิตก็ดีขึ้น ได้มีการวางแผนเพื่อเป็นคำรักษาพยาบาล เมื่อมีการเจ็บป่วยฉุกเฉินและการเข้าถึงประกันชีวิตที่จะช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวไปได้ในระดับหนึ่ง

2) คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กั๊มได้มีการวางแผนไว้เป็นทุนการศึกษาของหลานในระดับที่สูงขึ้นและสามารถส่งหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีคุณภาพที่ดี สามารถนำมาเป็นค่าใช้จ่ายให้กับหลานได้ เช่น ค่าขนม ค่าหอ และค่าสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านการศึกษา เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ ก็เก็บออมเข้าธนาคารเพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว

3) คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กั๊มสามารถยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวและคุณภาพชีวิตได้ดีมากขึ้น มีการวางแผนและวางแผนเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา ทั้งด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ให้สะดวกสบายและดีมากขึ้น

4) คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กั๊มสามารถนำไปประกอบอาชีพที่มั่นคงและสร้างรายได้ที่มากขึ้นแม้ว่าในช่วงแรกจะประสบปัญหาการแพร่ระบาดทำให้เกิดการขาดทุน จึงได้มีการวางแผนและจัดซื้อยารักษาโรคมาฉีดป้องกันทำให้ปัจจุบันการประกอบอาชีพมีความมั่นคงมากขึ้น จากการเงินกองทุนเข้ามาเสริม ทำให้ลดภาระหนี้สินแล้วยังสร้างงานสร้างอาชีพและได้ขยายอาชีพเพิ่มมากขึ้นและคนในครอบครัวมีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้มาก

5) คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้กั๊มสามารถสร้างโอกาสให้เข้าถึงสิทธิสวัสดิการและการบริการจากภาครัฐได้ง่ายขึ้นมาก จากตอนแรกผู้กั๊มแค่ได้รับสวัสดิการจากเบี้ยผู้สูงอายุและเบี้ยคนพิการแค่นั้น พอมีกองทุนเข้ามาส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทำให้ได้รับการเข้าถึงการบริการจากภาครัฐที่มีคุณภาพได้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมการเข้าถึงสิทธิคนพิการได้ (สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม 2567)

4.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

4.3.1 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คน พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ มีรายละเอียดดังนี้ ควรมีนักกายภาพบำบัดหรือมีกายอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการอย่างเพียงพอ ลดระยะเวลาขั้นตอนในการขอรับการสนับสนุนกายอุปกรณ์รวมถึงเครื่องช่วยความพิการแต่ละประเภท ควรมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ามาบริการดูแลคนพิการที่ไม่สามารถเดินทางมารับบริการได้ ควรสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการตามความจำเป็นแก่คนพิการ คนพิการที่มีรายได้จากการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ต้องนำเงินบางส่วนมาดูแลสุขภาพด้านร่างกายของตนเอง เช่น การมีกายอุปกรณ์ในการช่วยเหลือตนเองหรือพัฒนาความสามารถทางด้านร่างกายของคนพิการ และผู้กู้ยืมเงินที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ควรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการดูแลสุขภาพคนพิการ อีกทั้งคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่ยั่งยืนต้องมีสุขภาพที่ดีเพียงพอเพื่อที่จะสามารถประกอบอาชีพได้ และคนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีอาชีพเลี้ยงตนเองได้จะทำให้สุขภาพดีขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากมีคุณภาพชีวิตที่ดีจากการประกอบอาชีพ

4.3.2 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คน พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ ควรมีการเตรียมความพร้อมให้เด็กที่มีความพิการ ทั้งครูการศึกษาพิเศษต้องเพียงพอเพราะเด็กนักเรียนพิการต้องอาศัยครูที่มีทักษะเฉพาะ รวมถึงโรงเรียนเฉพาะทางควรมีอยู่ในเขตอำเภอเมืองหรือต่างจังหวัดด้วย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดูแลโดยการประสานงานผ่านตัวอำเภอ ควรมีการจัดทำแผนการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่แบบบูรณาการจากทุกภาคส่วน และทุกคนในสังคม รวมถึงควรให้มีรายวิชาการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ

โดยเฉพาะเพื่อเป็นการสอนให้ตรงจุดและมีคุณภาพ และควรมีแผนในการตรวจสอบครอบครัวคนพิการที่ขาดโอกาสหรือเข้าไม่ถึงการศึกษา ควรส่งเสริมและช่วยเหลือให้คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาทัดเทียมกับเด็กปกติ และให้คนพิการหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา

4.3.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คนพบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย มีรายละเอียดดังนี้ หน่วยงานภาครัฐและภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมไปถึงภาคีเครือข่ายควรปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย แต่ปัญหาติดอยู่กับระเบียบแนวทางปฏิบัติและกระบวนการขั้นตอนการขอรับงบประมาณ จึงควรมีการคัดกรองคนพิการ และตรวจสอบประเมินสภาพที่อยู่อาศัยของคนพิการ และควรมีการติดตามหลังการช่วยเหลือ คนพิการที่มีรายได้จากการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สามารถนำมาซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ให้มีความมั่นคงและถูกสุขลักษณะได้ หากประกอบอาชีพสำเร็จก็สามารถพัฒนาที่อยู่อาศัย หรือในกรณีที่อยู่อาศัยมีสภาพที่ไม่มั่นคง อันตราย ควรรีบติดต่อเพื่อขอรับการช่วยเหลือ

4.3.4 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คนพบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้ มีรายละเอียดดังนี้ การส่งเสริมอาชีพให้คนพิการต้องมองถึงตลาดรองรับที่จะกู้ยืมเงินมาลงทุนด้วย ควรช่วยเหลือโดยการประชาสัมพันธ์ หรือแนะนำกระบวนการวิธีที่จะเข้าทำงานในหน่วยงานแต่ละแห่งที่รับคนพิการเข้าทำงาน อาชีพที่คนพิการประสงค์จะกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรเป็นอาชีพที่มีความรู้ หรือเป็นภูมิปัญญาในชุมชน เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และควรสนับสนุนการจ้างงาน การสร้างอาชีพ การเปิดโอกาสให้คนพิการได้พัฒนาศักยภาพด้านการประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการของคนพิการ และผู้กู้ยืมเงินควรศึกษาเรื่องการเก็บออมเงินเพื่อที่จะทำให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

4.3.5 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คน พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ มีรายละเอียดดังนี้ ควรมีการปรับระเบียบแนวทางปฏิบัติให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบันทางสังคม จุดทำบัตรคนพิการของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ควรมีการออกบัตรแบบด้วยตนเองและแบบออนไลน์ เพื่อช่วยเหลือคนพิการที่ไม่สะดวกเดินทางมาทำบัตรด้วยตนเอง ควรมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้คนพิการในชุมชนเข้าถึงบริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่พึงได้รับตามกฎหมายสำหรับคนพิการ การส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงบริการสาธารณะและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการ และหน่วยงานภาครัฐควรมีวิธีประชาสัมพันธ์ในเรื่องการรับรู้ข่าวสารข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้คนพิการบางส่วนที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี และควรมีการตรวจสอบกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าไปประชาสัมพันธ์คนพิการที่ยังไม่เข้าถึงบริการภาครัฐ

4.3.6 กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คน พบว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข มีรายละเอียดดังนี้ ควรมีการปรับขั้นตอนการอนุมัติให้รวดเร็วขึ้น และควรส่งเสริมทักษะ องค์ความรู้ ให้กับผู้กู้ยืมเงินก่อนนำเงินไปลงทุนประกอบอาชีพ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควรมีการประเมินความเสี่ยงและควรมีการแนะนำเกี่ยวกับเงินกองทุนก่อนจะให้ผู้กู้ยืมเงินทำเรื่องขอกู้ยืมเงิน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงทุกตำบลในเขตอำเภอพิมาย เพื่อให้ทุกคนได้รับรู้ร่วมกัน และควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และการช่วยเหลือคนพิการตามความต้องการ ควรติดตามเพื่อตรวจสอบว่าผู้กู้ยืมเงินกองทุนสามารถประกอบอาชีพได้จริงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหรือไม่

4.3.7 ปัญหาและอุปสรรค

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คน พบว่า ปัญหาและอุปสรรค มีรายละเอียดดังนี้ พิกัดหรือผู้กู้ยืมบางรายไม่สามารถยื่นเอกสารผ่านระบบได้ ซึ่งควรมีการลดเรื่องเอกสารและขั้นตอนการกู้ยืมเงิน ผู้กู้ยืมเงินที่กู้ผ่านบางรายขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

4.3.8 ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 จำนวน 8 คน พบว่า ข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้ ควรมีระบบที่สามารถตรวจสอบได้ว่าการกู้ยืมเงินมีการอนุมัติหรือมีการดำเนินการถึงขั้นตอนไหนหรือขาดเอกสารหลักฐานอะไรบ้าง การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มีบางรายที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ และควรมีการเพิ่มเติมกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตรงตามที่ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างไว้ ควรมีการติดตามคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินในระยะ 6 เดือน หรือ 1 ปี และควรมีการเพิ่มเกณฑ์การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับคนพิการก่อนการกู้ยืมเงิน โดยระบุเป็นรายชั่วโมง หรือผ่านการอบรมอาชีพของหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในพื้นที่ก่อน และควรมีการเปิดศูนย์ฝึกอบรมหรือฝึกฝนด้านอาชีพให้กับคนพิการโดยเฉพาะ

บทสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงิน

นางดวงดาว ปรอยกระโทก อายุ 50 ปี ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ สังกัดหน่วยงาน สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาโท ประเภทบุคลากร ข้าราชการ

1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า คนพิการควรได้รับการฟื้นฟูสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น โรงพยาบาลส่วนตำบลใกล้บ้านควรมีนักกายภาพบำบัดประจำศูนย์หรือมีกายอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการอย่างเพียงพอ และลดระยะเวลาขั้นตอนในการขอรับการสนับสนุนกายอุปกรณ์ รวมถึงเครื่องช่วยความพิการแต่ละประเภท

2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในพื้นที่อำเภอพิมายมีศูนย์การศึกษาพิเศษ สาขาพิมาย แต่เป็นลักษณะของการเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความพิการ แต่หากคนพิการหรือเด็กพิการไม่เรียนร่วมกับเด็กปกติหรือโรงเรียนทั่วไป ไม่มีครูการศึกษาพิเศษหรือมีแต่น้อยซึ่งไม่เพียงพอเพราะเด็กนักเรียนพิการต้องอาศัยครูที่มีทักษะเฉพาะโดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา และในเขตอำเภอพิมายไม่มีโรงเรียนเฉพาะทาง ซึ่งจะมีเฉพาะอยู่ในเขตอำเภอเมืองหรือต่างจังหวัด จึงเป็นอุปสรรคในเรื่องของการเดินทาง

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ภาครัฐและภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมไปถึงภาคีเครือข่ายนั้นให้ความสำคัญในการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้แก่คนพิการ แต่ปัญหาติดอยู่กับระเบียบแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐและกระบวนการขั้นตอนในการขอรับงบประมาณจากภาครัฐ

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การส่งเสริมเรื่องการมีอาชีพและรายได้ให้กับคนพิการเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้คนพิการไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นภาระและสามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้ แต่การส่งเสริมอาชีพต้องมองถึงตลาดรองรับของอาชีพที่จะกู้ยืมเงินมาลงทุนด้วยเช่นกัน เพราะอาจจะเกิดความเสี่ยงในการขาดทุนและเป็นการเพิ่มภาระหนี้สินได้

5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ส่วนใหญ่คนพิการจะเข้าถึงสิทธิการบริการจากภาครัฐ เช่น เงินเบี้ยยังชีพความพิการ ส่วนการกู้ยืมเงินจะติดขัดเกี่ยวกับเรื่องคนค้ำประกัน ควรมีการปรับระเบียบแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัด นครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ พบว่า สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 เป็นหน่วยรับเรื่องและคำร้องการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วส่งต่อให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา (พมจ.) นำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดเพื่อพิจารณาอนุมัติ ควรมีการปรับกระบวนการและขั้นตอนในการอนุมัติมีความรวดเร็วขึ้นเพื่อให้ทันต่อความต้องการของผู้กู้ และควรส่งเสริมทักษะ องค์ความรู้ให้กับผู้กู้ก่อนนำเงินไปลงทุนประกอบอาชีพเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น เช่น ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพ ไม่มีตลาดรองรับอาจจะส่งผลเสี่ยงต่อการขาดทุนและหนี้สิน เป็นต้น

7) ปัญหาและอุปสรรค

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เอกสารประกอบการยื่นกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของคนพิการมีจำนวนมาก ถึงแม้ระบบของกองทุน ฯ จะเปิดให้คนพิการและผู้ดูแลยื่นเรื่องผ่านระบบได้ แต่คนพิการหรือผู้กู้ยืมบางคนไม่สามารถยื่นเอกสารผ่านระบบได้ เนื่องจากปัจจัย

หลาย ๆ อย่าง เช่น ไม่มีทักษะด้านเทคโนโลยีหรืออุปกรณ์รองรับ ซึ่งควรมีการลดเรื่องเอกสารและขั้นตอนการกู้ยืมเงิน เป็นต้น

8) ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรมีระบบในการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่สามารถตรวจสอบได้ว่าการกู้ยืมเงินนั้นเมื่อยื่นเรื่องและเอกสารไปแล้วได้มีการอนุมัติหรือมีการดำเนินการถึงขั้นตอนไหนหรือขาดเอกสาร หลักฐานอะไรบ้าง เป็นต้น สำหรับผู้ที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี (สัมภาษณ์, วันที่ 21 มีนาคม 2567)

นางสาวกนกจันทร์ จันทรวารีย์ อายุ 33 ปี ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ สังกัดหน่วยงาน สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาตรี ประเภทบุคลากรข้าราชการ

1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ด้านสุขภาพ ควรมีการบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานสาธารณสุข เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสิทธิ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่คนพิการพึงได้รับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 อีกทั้งควรมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้าบริการดูแลคนพิการที่ไม่สะดวกหรือไม่สามารถเดินทางมารับบริการได้ที่โรงพยาบาลหรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้าดูแลโดยการประสานงานผ่านตัวอำเภอ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้คนพิการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง เปิดโอกาสและช่องทางให้คนพิการได้เข้าถึงการศึกษาเหมือนประชาชนทั่วไป

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรมีการคัดกรองคนพิการ และตรวจประเมินสภาพที่อยู่อาศัยของคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง อีกทั้งหลังการช่วยเหลือควรมีการติดตามการช่วยเหลือเป็นระยะ เพื่อป้องกันปัญหาที่จะกลับมาเกิดซ้ำ

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า คนพิการสามารถประกอบอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัวได้ แต่การจะประกอบอาชีพได้นั้นคนพิการจะต้องได้รับโอกาส ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, องค์กรบริหารส่วนตำบล, กระทรวงแรงงาน ฯลฯ) ควรช่วยเหลือและให้โอกาสโดยการประชาสัมพันธ์ หรือแนะนำกระบวนการวิธีที่จะเข้าทำงานในหน่วยงานแต่ละแห่งที่รับคนพิการเข้าทำงาน เปรียบเสมือนการหยิบยื่นโอกาสให้กับคนพิการได้มีงานทำ สร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว

5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า บริการของภาครัฐที่จัดสรรเพื่อคนพิการมีอยู่มาก แต่ใช้ได้จริงอาจไม่ค่อยอย่าง ดังนั้นหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนรับผิดชอบควรมีการพัฒนาและส่งเสริมให้การช่วยเหลือคนพิการอย่างแท้จริง เพื่อให้คนพิการได้เข้าถึงการใช้บริการของรัฐ อย่างเช่น การมีจุดทำบัตรคนพิการของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ซึ่งได้มีการทำบัตรคนพิการทั้งแบบด้วยตนเองและแบบออนไลน์อันเป็นการช่วยเหลือคนพิการที่ไม่สะดวกเดินทางมาทำบัตรด้วยตนเองให้มีบัตรประจำตัวคนพิการ ผ่านการประสานงานกับหน่วยงานองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัด นครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการช่วยเหลือคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้มีต้นทุนในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งในส่วนนี้เป็นส่วนดี แต่ทางกองทุนควรมีการประเมินความเสี่ยงต่อการให้เงินกองทุน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแก่คนพิการด้วย ควรมีการแนะนำ ประเมินผลถึงเงินที่คนพิการจะนำไปลงทุนว่ามีความสำเร็จหรือความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดก่อนจะปล่อยให้คนพิการทำเรื่องขอยืมเงินจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือทางกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควรมีการลงประเมินพื้นที่ที่คนพิการอาศัยอยู่ และตรวจสอบดูว่ากิจการที่คนพิการต้องการจะทำนั้นเหมาะสมกับสภาพพื้นที่บริเวณนั้นหรือไม่ หากไม่เหมาะสมควรมีการปรับเปลี่ยนอย่างไร เพื่อให้เงินกองทุนนี้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่คนพิการ

7) ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มีข้อมูล

8) ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในการลงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มีบางรายที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ ซึ่งจากตรงนี้ควรมีการเพิ่มเติมกลุ่มเป้าหมายเข้าไปใหม่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตรงตามที่ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างไว้ (สัมภาษณ์, วันที่ 21 มีนาคม 2567)

นางสาวอารยา จำโนนสูง อายุ 43 ปี ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคม สังกัดหน่วยงาน สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาโท ประเภทบุคลากรพนักงานราชการ

1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กรณีคนพิการที่มีรายได้ที่เกิดจากการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการต้องนำเงินบางส่วนมาดูแลสุขภาพด้านร่างกายของตนเอง เช่น การมีกายอุปกรณ์ในการช่วยเหลือตนเองหรือพัฒนาความสามารถทางด้านร่างกายของคนพิการ

2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมด้านการศึกษาแก่คนพิการ และควรมีแผนในการตรวจสอบครอบครัวคนพิการที่ขาดโอกาสหรือเข้าไม่ถึงด้านการศึกษา เพื่อให้ครอบครัวคนพิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรการของภาครัฐ

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กรณีคนพิการมีรายได้จากการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สามารถนำมาซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงในการอยู่อาศัยและถูกสุขลักษณะ

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กรณีอาชีพที่คนพิการประสงค์กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรเป็นอาชีพที่คนพิการหรือคนในครอบครัวคนพิการมีทักษะ มีความชำนาญ มีความรู้ หรือภูมิปัญญาในชุมชน ถึงจะส่งผลให้อาชีพนั้นประสบความสำเร็จ

**5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การประชาสัมพันธ์ผ่านกลไกของผู้นำชุมชน (การประชุมประจำเดือนกำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน / หอกระจายข่าวในหมู่บ้าน) เพื่อให้คนพิการในชุมชนเข้าถึงบริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัว

**6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัด
นครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การประชาสัมพันธ์เชิงรุกในการกู้ยืมกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงทุกตำบลในเขตอำเภอพิมาย เพื่อให้ทุกคนได้รับรู้ร่วมกัน

7) ปัญหาและอุปสรรค

จากการสัมภาษณ์ พบว่า คนพิการที่กู้ผ่านแล้วบางรายไม่ได้ประกอบอาชีพตามที่กู้ยืมเงินมาในตอนแรก ซึ่งทำให้ผิดวัตถุประสงค์ในการขอกู้ยืมเงิน

8) ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า

1. กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรมีการติดตามคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมในระยะ 6 เดือน หรือ 1 ปี ผ่านกลไกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในพื้นที่
2. กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรมีการเพิ่มเกณฑ์การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับคนพิการก่อนการกู้ยืม โดยระบุเป็นรายชั่วโมง หรือผ่านการอบรมอาชีพของหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในพื้นที่ก่อน (สัมภาษณ์, วันที่ 21 มีนาคม 2567)

นางสาวชนิษฐา ทรากลาง อายุ 47 ปี ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการ สังกัดหน่วยงาน สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาตรี ประเภทบุคลากรข้าราชการ

**1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการตามความจำเป็นแก่คนพิการ และผู้ที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้

**2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การจัดทำแผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่ เพื่อให้คนพิการได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล ให้มีทักษะการดำเนินชีวิต โดยการบริหารจัดการศึกษาแบบบูรณาการจากทุกภาคส่วน และทุกคนในสังคมมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

**3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้แก่คนพิการ จะทำให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตได้ด้วยตนเองระดับหนึ่ง ลดภาระของคนในครอบครัวและผู้ดูแล นอกจากนี้ การจัดสภาพบ้าน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมจะส่งผลให้คนพิการ ได้รับการฟื้นฟูสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี (Quality of life) ต่อไป

**4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การให้บริการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพคนพิการ สำหรับคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพ รวมถึงการสนับสนุนการจ้างงาน สร้างอาชีพสำหรับคนพิการและผู้ดูแล ตามความสามารถหรือความถนัดในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป ก็จะสามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง ดูแลครอบครัวได้ ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข และเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างภาคภูมิใจ

**5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ เช่น การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์ การคุ้มครองสิทธิคนพิการทางการศึกษา และการส่งเสริมอาชีพและคุ้มครองการมีงานทำของคนพิการ และเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิสวัสดิการที่พึงได้รับตามกฎหมาย

6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ และการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ

7) ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มีข้อมูล

8) ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การจ้างงานคนพิการไม่ได้เป็นการพัฒนาชีวิตคนพิการอย่างแท้จริง ควรมีการเปิดศูนย์ฝึกอบรมหรือฝึกฝนด้านอาชีพให้กับคนพิการโดยเฉพาะ (สัมภาษณ์, วันที่ 22 มีนาคม 2567)

นางสาวณภัทร แสวงผล อายุ 43 ปี ตำแหน่ง พนักงานบริการ สังกัดหน่วยงานสำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาตรี ประเภทบุคลากรพนักงานราชการ

1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการดูแลสุขภาพคนพิการ การรักษาพยาบาล การป้องกันความพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพ อุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรมีการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือเป็นผู้ด้อยโอกาส

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนจัดให้มีการดูแลและมีการจัดการด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ

**4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรเปิดโอกาสให้คนพิการได้เข้ามาพัฒนาศักยภาพ
ด้านการประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการของคนพิการและสามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเอง

**5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคนในการส่งเสริมให้
คนพิการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการและบริการสาธารณะ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการได้เข้าถึง
และใช้ประโยชน์ได้

**6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัด
นครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรมีการสนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งขององค์กร
ด้านคนพิการ เพื่อให้ทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการและสนับสนุนการประสานงานให้หน่วยงานของภาครัฐ
จัดงบประมาณให้แก่องค์กรด้านคนพิการเพื่อดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพคนพิการตรวจสอบ
การได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการตามความต้องการ

7) ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มีข้อมูล

8) ข้อเสนอแนะ

ไม่มีข้อมูล (สัมภาษณ์, วันที่ 22 มีนาคม 2567)

นางสาวพลอยวลี วินทะไชย อายุ 28 ปี ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ สังกัด
หน่วยงาน สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาตรี ประเภทบุคลากรข้าราชการ

**1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ด้านสุขภาพทั้งคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่ยั่งยืนต้องมี
สุขภาพที่ดีเพียงพอเพื่อที่จะสามารถประกอบอาชีพได้

**2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา**

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เมื่อประกอบอาชีพและมีรายได้เหลือจากการผ่อนชำระ สามารถเลือกที่จะนำมาส่งเสริมตนเองในเรื่องของการศึกษาได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องให้การศึกษาบุตรหลาน หรือต่อตนเอง เนื่องจากการศึกษานั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพราะหากมีความรู้และความสามารถจะทำให้มีอาชีพที่ดีและมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามไปด้วย

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เนื่องจากเป้าหมายของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คือ เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพให้คนพิการสามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างมั่นคง การนำเงินมาใช้จ่ายในด้านของที่อยู่อาศัยจะไม่มีปัญหา หากนำเงินมาประกอบอาชีพได้สำเร็จก็สามารถนำมาพัฒนาที่อยู่อาศัยต่อไปได้หรือในกรณีที่อยู่อาศัยมีสภาพที่ไม่มั่นคง อันตราย ควรรีบติดต่อเพื่อขอรับการช่วยเหลือเพิ่มเติม

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการที่กู้ยืม หากกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไปประกอบอาชีพจนสำเร็จถึงขั้น “อยู่ตัว” และมีรายได้เพียงพอซึ่งควรศึกษาเรื่องการเก็บออมเงินเพิ่มเติมเพื่อที่จะทำให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นมีอาชีพและสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ หากเงินกู้ยืมกองทุน ฯ นำไปสู่การต่อยอดอาชีพก็จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐของคนพิการในเรื่องการรับรู้ข่าวสารข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ควรได้รับ แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ไม่สามารถเข้าถึงเพราะด้วยความสามารถทางเทคโนโลยีที่อยู่ห่างไกลความเจริญรวมทั้งไม่มีผู้ดูแลที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ แม้ว่าทางภาครัฐจะมีวิธีการประชาสัมพันธ์หลากหลายช่องทางแล้วก็ตาม

6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงความรู้ ข้อดี สิทธิต่าง ๆ เกี่ยวกับคนพิการที่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการสามารถเข้ามาใช้บริการเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมากยิ่งขึ้น

7) ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มีข้อมูล

8) ข้อเสนอแนะ

ไม่มีข้อมูล (สัมภาษณ์, วันที่ 22 มีนาคม 2567)

นางสาวเสาวลักษณ์ ดวงรัตน์ อายุ 32 ปี ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ สังกัด
หน่วยงาน สำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาตรี ประเภทบุคลากรข้าราชการ

1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หากคนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตคนพิการมีอาชีพเลี้ยงตนเองได้ จะทำให้สุขภาพดีขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากมีคุณภาพชีวิตที่ดีจากการ
ประกอบอาชีพ

2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การส่งเสริมในเรื่องของการศึกษาเป็นการเสริมสร้างและ
ช่วยสร้างความเสมอภาคแก่คนทุกคน รวมไปถึงคนพิการเพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
ซึ่งกองทุนควรมีการให้ความช่วยเหลือไม่ใช่เพียงแค่ค่าเล่าเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับ
การศึกษาทั้งหมดหากเป็นกรณีของเด็กและครอบครัวขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมถึงควรมีรายวิชาการศึกษา
พิเศษเพื่อคนพิการโดยเฉพาะเพื่อเป็นการสอนให้ตรงจุดและมีคุณภาพ แต่ทั้งนี้ก็เป็นต้องอาศัยบุคลากร
ที่เข้าใจเด็กและมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เพื่อที่จะสอนและเรียนรู้ไปพร้อมกับเด็กได้อย่างเต็มที่และ
จัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เมื่อผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ มีรายได้และประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ สามารถนำรายได้มาพัฒนาที่อยู่อาศัยของ
ตนเองให้ปลอดภัย ตอบสนองต่อการดำรงชีวิต ส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตดียิ่งขึ้น

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการภายใน 5 ปี ไม่มีดอกเบี้ย ช่วยให้คนพิการมีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้เข้ามาเลี้ยงชีพ เนื่องจากเงินกองทุนที่กู้มาสามารถนำมาลงทุนในการประกอบอาชีพ และเป็นการสร้างโอกาสให้คนพิการที่ไม่มีอาชีพได้มีรายได้ใช้จ่ายในครอบครัวและสามารถเลี้ยงตนเองได้

5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ยังมีคนพิการที่ยังไม่เข้าถึงบริการภาครัฐเท่าที่ควร อาจเนื่องจากปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านร่างกายที่ไม่เอื้ออำนวย ขาดผู้ชี้แนะ หรือผู้ดูแลคอยช่วยเหลือ ควรมีการตรวจสอบกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าไปประชาสัมพันธ์คนพิการที่ยังไม่เข้าถึงบริการภาครัฐ

6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรติดตามเพื่อตรวจสอบว่าผู้ที่กู้ยืมเงินกองทุนไปแล้วสามารถใช้ประกอบอาชีพได้จริงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหรือไม่ ควรเข้าไปช่วยเหลือแนะนำ เพื่อป้องกันการนำเงินไปใช้แบบสูญเปล่า

7) ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มีข้อมูล

8) ข้อเสนอแนะ

ไม่มีข้อมูล (สัมภาษณ์, วันที่ 22 มีนาคม 2567)

นางสาวธารรัตน์ ศรีแสง อายุ 29 ปี ตำแหน่ง พนักงานบริการ สังกัดหน่วยงานสำนักงานสนับสนุนและส่งเสริมวิชาการ 4 การศึกษาปริญญาตรี ประเภทบุคลากรพนักงานราชการ

1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า อยากให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ามาดูแลคนพิการหรือผู้สูงอายุ

2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในด้านการศึกษาควรส่งเสริมและช่วยเหลือให้คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาทัดเทียมกับเด็กปกติ และให้คนพิการหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษาทั้งคนพิการเองและคนในครอบครัวของคนพิการควรได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน ต้องจัดให้คนพิการทุกคนที่มีความต้องการอยากเรียนต้องได้เรียน โดยขยายการบริการทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน เน้นการร่วมและการจัดให้สอดคล้องกับประเภทและระดับของความพิการได้ต่อยอดไปใช้ในชีวิตจริงได้

3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาช่วยดูแลในเรื่องที่อยู่อาศัยให้กับคนพิการ เช่น หากที่อยู่อาศัยมีส่วนชำรุดควรเข้ามาช่วยซ่อมแซมให้หรือช่วยจัดหาที่อยู่ให้กับคนพิการที่ไม่มีที่อยู่

4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านอาชีพและรายได้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรมีการช่วยฝึกอาชีพให้คนพิการหรือช่วยหางานให้คนพิการให้เหมาะสมกับประเภทความพิการพร้อมทั้งส่งเสริมการศึกษาด้านอาชีพพร้อมด้วย

5) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า อยากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในพื้นที่อำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ เช่น ลงพื้นที่เยี่ยมคนพิการและดำเนินการเกี่ยวกับการออกบัตร / ต่อบัตรประจำตัวคนพิการ โดยที่คนพิการไม่ต้องเดินทางมาติดต่อทำบัตรด้วยตนเอง

6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ พบว่า อยากให้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีความรวดเร็ว สะดวกและสามารถที่จะติดต่อประสานงานเจ้าหน้าที่ได้ง่าย

7) ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มีข้อมูล

8) ข้อเสนอแนะ

ไม่มีข้อมูล (สัมภาษณ์, วันที่ 22 มีนาคม 2567)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน และเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประเด็นการสัมภาษณ์ และการสรุปข้อมูลแดชบอร์ด (Dash board) ใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ด้านวิธีการและด้านข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา การวิเคราะห์โดยอุปนัย นำเสนอด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ ผู้วิจัยขอเสนอผลสรุปการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า

1) สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และสรุปข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผ่านข้อมูลแดชบอร์ด (Dashboard) ดังนี้

(1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ต้องการนำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพส่วนตัว 6 ราย ได้แก่ ลงทุนซื้อ - ขายที่นอนปิคนิค ลงทุนประกอบอาชีพขายข้าวโพดต้ม ลงทุนประกอบอาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ ลงทุนประกอบอาชีพร้านขายกล้วยเตี๋ย

ลงทุนประกอบอาชีพร้านค้า (ร้านถุกตี) ลงทุนประกอบอาชีพเลี้ยงหมู และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิต คนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้นำเงินไปใช้ประกอบอาชีพได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (2) ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ คือ สมาชิกในครอบครัวของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายมีการประกอบอาชีพและไม่ได้ประกอบอาชีพ (3) ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้เพิ่มเติม เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต โดยการนำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพขายข้าวโพดอบเนย ลงทุนประกอบอาชีพซื้อ - ขายที่นอนปิคนิคต่อไปและใช้จ่ายหนี้ ลงทุนซื้อรถซาเล้งเพื่อใช้ในการเดินทางเพราะสะดวกและช่วยประหยัดเวลา มีการวางแผนในการปรับปรุงร้านค้าในส่วนของกรขยับขยายร้านอยากจะพัฒนาและปรับปรุงร้านเพิ่มเติมเพื่อให้ลูกค้าได้รับความสะดวกสบายมากขึ้นในการรออาหารไม่ต้องยืนรอ ลงทุนซื้ออุปกรณ์และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อให้สะดวกต่อการขาย ลงทุนประกอบอาชีพขายไส้กรอก ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายไม่ต้องการขยาย พ่อพันธุ์แม่พันธุ์หมูเพิ่มมากขึ้นและอยากขยายพื้นที่ในการทำคอกเลี้ยงหมูเพิ่มขึ้น และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายไม่ชอบทำอาชีพเพิ่มเติมแล้ว อีกทั้งตัวผู้กู้ยืมเงินเองเป็นผู้สูงอายุและมีความพิการจึงทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพต่อได้ (4) แนวทางการพัฒนาคูณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว และควรมีการพัฒนาและแก้ไข คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีความต้องการในการกู้ยืมเงินเพิ่มเติม ซึ่งจะปิดยอดเก่าให้หมดแล้ววางแผนทำเรื่องกู้ใหม่อีกรอบ เพื่อใช้เป็นเงินทุนเสริมในการประกอบอาชีพและลดภาระหนี้สินโดยการซื้อของมาขายเพิ่มในร้านค้าและเงินอีกส่วนจะแบ่งมาซื้อของสดและผักสดมาขาย การนำเงินมาลงทุนทำคอกหมู การจัดหาวัคซีนเพื่อฉีดป้องกันโรคระบาด และทำเกษตรกรรมเกี่ยวกับการทำปุ๋ยจากมูลของขี้หมูเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ อีกทั้งอยากให้กองทุนดำเนินเรื่องกู้ยืมเงินให้เร็วขึ้นและมีความรอบคอบมากขึ้น

5.1.2 ข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผ่านข้อมูลแดชบอร์ด (Dashboard) ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีทั้งหมด 5 ตำบล จำนวน 12 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 4 คน เพศหญิง จำนวน 8 คน โดยแบ่งจำนวนผู้กู้ยืมเงินในแต่ละตำบลได้ดังนี้ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลรางกาใหญ่ มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 2 คน ติดต่อไม่ได้ จำนวน 2 คน และกำลังดำเนินเรื่องอนุมัติ จำนวน 1 คน ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการ

ในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลดงใหญ่ มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน และติดต่อกไม่ได้ จำนวน 1 คน ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลกระเบื้องใหญ่ มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน และมีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่านแต่ต้องโทษจำคุก จำนวน 1 คน ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลในเมือง มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน และมีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ไม่ผ่าน จำนวน 1 คน และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลนิคมสร้างตนเอง มีสถานะการอนุมัติกู้ยืม คือ กู้ผ่าน จำนวน 1 คน ข้อมูลอาชีพที่ขอยื่นกู้ คือ นำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพส่วนตัว 6 ราย ได้แก่ อาชีพค้าขายที่นอนปิกนิก อาชีพค้าขายลูกชิ้นหนึ่งและยำ อาชีพจำหน่ายลอตเตอรี่ อาชีพเปิดร้านก๋วยเตี๋ยว อาชีพค้าขายร้านลูกดี อาชีพค้าขายข้าวสาร อาชีพเลี้ยงหมู และไม่ทราบอาชีพ และอาชีพที่กู้ยืมเงินแล้วประสบความสำเร็จ ได้แก่ อาชีพค้าขาย ร้านลูกดี อาชีพค้าขายลูกชิ้นหนึ่งและยำ อาชีพเลี้ยงหมู และอาชีพที่ไม่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ อาชีพค้าขายข้าวสาร อาชีพเปิดร้านก๋วยเตี๋ยว อาชีพค้าขายที่นอนปิกนิก โดยสาเหตุที่ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากผู้กู้บางรายต้องโทษจำคุก ความพิการและเป็นผู้สูงอายุ การแข่งขันทางการค้าและต้นทุนวัตถุดิบที่สูงทำให้ขาดทุนและไม่ได้กำไรจากการลงทุน ทางผู้วิจัยจึงร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสรุปร่วมกันได้ว่าอาชีพที่กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควรพิจารณาให้ผ่านและอนุมัติกู้ยืมได้ควรเป็นอาชีพดั้งเดิมหรือเป็นภูมิปัญญาในชุมชนเพราะเป็นการช่วยพัฒนาและต่อยอดโดยอาศัยความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดโอกาสในการประสบความสำเร็จและยังช่วยลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้

5.1.3 ผลการศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า

1) คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในแต่ละด้าน ดังนี้

(1) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการวางแผนแบ่งเงินบางส่วนไว้เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วยฉุกเฉินในด้านสุขภาพโดยตรง ซึ่งพอมีเงินกองทุนมาเสริมก็ทำให้สบายใจมากขึ้นในส่วนของการเข้าถึงสิทธิการรักษาพยาบาลที่ได้รับในด้านการตรวจสุขภาพของโรงพยาบาลส่วนตำบลที่มีการจัดทำให้ และการเข้าถึงประกันชีวิตที่ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวไปได้ในระดับหนึ่ง ผู้กู้ยืม

เงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายไม่ได้วางแผนเรื่องสุขภาพ เนื่องจากเป็นผู้สูงอายุที่อายุมากแถมยังไม่มีลูกหลานคอยดูแล เมื่อมีการเจ็บป่วยฉุกเฉินต้องเดินทางไปเอง ทั้งค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางก็มาจากเบี้ยผู้สูงอายุและเบี้ยคนพิการเป็นส่วนใหญ่ (2) คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการวางแผนแบ่งเงินบางส่วนไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านศึกษาของบุตรหลาน สามารถนำเงินที่ได้ไว้เป็นค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าเทอม ค่าชุดนักเรียน รองเท้า อุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ และมีเงินให้บุตรหลานในการไปเรียนในแต่ละวัน ทำให้บุตรหลานได้มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ และได้มีการวางแผนไว้เป็นทุนการศึกษาของหลานในระดับที่สูงขึ้น ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายเป็นผู้สูงอายุอาศัยอยู่เพียงลำพังไม่มีบุตรหลาน จึงไม่มีการวางแผนคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา (3) คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย คือ ไม่ต้องการปรับปรุงส่วนไหนเพิ่มแล้ว แต่จะเก็บเงินไว้ก้อนหนึ่งหากในอนาคตอยากต่อเติมหรือปรับปรุงบ้านก็จะได้นำเงินส่วนนี้ออกมาใช้ ไม่ต้องการปรับปรุงอะไรแล้วอยู่การเป็นอยู่แบบเดิมไม่ได้ลำบากอะไร อยากที่จะนำเงินไปใช้ในเรื่องอื่นที่จำเป็นมากกว่า ผู้สูงอายุไม่มีลูกหลานคอยช่วยเหลือดูแล จึงไม่มีรายได้มากพอที่จะมาวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้และแก้ไขปัญหที่อยู่อาศัยของผู้กู้ ความเป็นอยู่ของที่อยู่อาศัยไม่ต้องการปรับปรุงอะไรเพิ่มเติม ส่วนในตัวบ้านมีการจัดที่เป็นโซนอยู่แล้ว มีพื้นที่กว้างขวางเพราะที่บ้านเปิดร้านขายของทำให้มีการวางแผนในเรื่องของที่อยู่อาศัยไว้แล้ว และไม่มีปัญหาอะไรที่ต้องคอยกังวล ผู้กู้สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวและคุณภาพชีวิตได้ดีมากขึ้น มีการวางแผนและวางแผนเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา (4) คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีการวางแผนในการลงทุนประกอบอาชีพเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มรายได้ในการประกอบอาชีพจากหลากหลายช่องทางมากขึ้น โดยการขายข้าวโพดอบเนยเพิ่มเพราะไม่ต้องหาวัตถุดิบและยังช่วยลดต้นทุนได้อีกทาง การนำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพค้าขายและมีการวางแผนที่จะพัฒนาปรับปรุงร้าน กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทำให้การประกอบอาชีพมีความมั่นคงมากขึ้น เนื่องจากเงินกองทุนเข้ามาเสริมจึงทำให้ลดภาระหนี้สินและยังสร้างงานสร้างอาชีพและได้ขยายอาชีพเพิ่มมากขึ้น (5) คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้รับการดูแลเรื่องสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ของคนพิการ การเข้าถึงบริการรักษาฟรี การได้รับข่าวสาร การประชาสัมพันธ์เรื่องสิทธิคนพิการ และการเข้าถึงบริการจากภาครัฐที่สะดวกมากขึ้น ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายเป็นผู้สูงอายุทำให้ไม่เข้าใจเรื่องสิทธิคนพิการและไม่มีความรู้เรื่องการเข้าถึง

บริการภาครัฐมากนัก เนื่องจากผู้กู้ยืมเงินได้รับสวัสดิการจากเบี้ยผู้สูงอายุและเบี้ยคนพิการเพียงเท่านั้น จึงอยากให้มีเจ้าหน้าที่ลงมาให้ความรู้เรื่องสิทธิคนพิการเพิ่มเติม

5.1.4 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 จำนวน 8 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงิน ในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1) เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ได้เสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงิน ดังนี้ (1) ด้านสุขภาพ คือ ควรมีนักกายภาพบำบัดหรือมีกายอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการอย่างเพียงพอ ลดระยะเวลาขั้นตอนในการขอรับการสนับสนุนกายอุปกรณ์รวมถึงเครื่องช่วยความพิการแต่ละประเภท ควรมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ามาบริการดูแลคนพิการที่ไม่สามารถเดินทางมารับบริการได้ ควรสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการตามความจำเป็นแก่คนพิการ คนพิการที่มีรายได้จากการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ต้องนำเงินบางส่วนมาดูแลสุขภาพด้านร่างกายของตนเอง เช่น การมีกายอุปกรณ์ในการช่วยเหลือตนเองหรือพัฒนาความสามารถทางด้านร่างกายของคนพิการ และผู้กู้ยืมเงินที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ควรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการดูแลสุขภาพคนพิการ อีกทั้งคนพิการและผู้ดูแลคนพิการที่จะยื่นกู้ต้องมีสุขภาพที่ดีเพียงพอเพื่อที่จะสามารถประกอบอาชีพได้ และคนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีอาชีพเลี้ยงตนเองได้จะทำให้สุขภาพดีขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากมีคุณภาพชีวิตที่ดีจากการประกอบอาชีพ (2) ด้านการศึกษา คือ ควรมีการเตรียมความพร้อมให้เด็กที่มีความพิการ ทั้งครูการศึกษาพิเศษต้องเพียงพอเพราะเด็กนักเรียนพิการต้องอาศัยครูที่มีทักษะเฉพาะ รวมถึงโรงเรียนเฉพาะทางควรมีอยู่ในเขตอำเภอเมืองหรือต่างจังหวัดด้วย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดูแลโดยการประสานงานผ่านตัวอำเภอ ควรมีการจัดทำแผนการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่ แบบบูรณาการจากทุกภาคส่วน และทุกคนในสังคม รวมถึงควรมีรายวิชาการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการโดยเฉพาะเพื่อเป็นการสอนให้ตรงจุดและมีคุณภาพ และควรมีแผนในการตรวจสอบครอบครัวคนพิการที่ขาดโอกาสหรือเข้าไม่ถึงการศึกษา ควรส่งเสริมและช่วยเหลือให้คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาทัดเทียมกับเด็กปกติ และให้คนพิการหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา (3) ด้านที่อยู่อาศัย คือ หน่วยงานภาครัฐและภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงภาคีเครือข่ายควรปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย แต่ปัญหาติดอยู่กับระเบียบแนวทางปฏิบัติและกระบวนการขั้นตอนการขอรับงบประมาณ จึงควรมีการคัดกรองคนพิการ และตรวจสอบประเมินสภาพที่อยู่อาศัยของคนพิการ และควรมีการติดตามหลังการช่วยเหลือ คนพิการที่มีรายได้จากการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สามารถนำมาซ่อมแซมที่อยู่อาศัย

ให้มีความมั่นคงและถูกสุขลักษณะได้ หากประกอบอาชีพสำเร็จก็สามารถพัฒนาที่อยู่อาศัย หรือในกรณีที่อยู่อาศัยมีสภาพที่ไม่มั่นคง อันตราย ควรรีบติดต่อเพื่อขอรับการช่วยเหลือ (4) ด้านอาชีพและรายได้ คือ การส่งเสริมอาชีพให้คนพิการต้องมองถึงตลาดรองรับที่จะกู้ยืมเงินมาลงทุนด้วย ควรช่วยเหลือโดยการประชาสัมพันธ์ หรือแนะนำกระบวนการวิธีที่จะเข้าทำงานในหน่วยงานแต่ละแห่งที่รับคนพิการเข้าทำงาน อาชีพที่คนพิการประสงค์จะกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรเป็นอาชีพที่มีความรู้ หรือเป็นภูมิปัญญาในชุมชน เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และควรสนับสนุนการจ้างงาน การสร้างอาชีพ การเปิดโอกาสให้คนพิการได้พัฒนาศักยภาพด้านการประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการของคนพิการเอง และผู้กู้ยืมเงินควรศึกษาเรื่องการเก็บออมเงินเพื่อที่จะทำให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ (5) ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ คือ ควรมีการปรับระเบียบแนวทางปฏิบัติให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบันทางสังคม จุดทำบัตรคนพิการของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ควรมีการออกบัตรแบบด้วยตนเองและแบบออนไลน์ เพื่อช่วยเหลือคนพิการที่ไม่สะดวกเดินทางมาทำบัตรด้วยตนเอง ควรมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้คนพิการในชุมชนเข้าถึงบริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่พึงได้รับตามกฎหมายสำหรับคนพิการ การส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงบริการสาธารณะและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการ และหน่วยงานภาครัฐควรมีวิธีประชาสัมพันธ์ในเรื่องการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้คนพิการบางส่วนที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี และควรมีการตรวจสอบกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าไปประชาสัมพันธ์คนพิการที่ยังไม่เข้าถึงบริการภาครัฐ (6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข คือ ควรมีการปรับขั้นตอนการอนุมัติให้รวดเร็วขึ้น และควรส่งเสริมทักษะ องค์ความรู้ ให้กับผู้กู้ยืมเงินก่อนนำเงินไปลงทุนประกอบอาชีพ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควรมีการประเมินความเสี่ยง และควรมีการแนะนำเกี่ยวกับเงินกองทุนก่อนจะให้ผู้กู้ยืมเงินทำเรื่องขอกู้ยืมเงิน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงทุกตำบลในเขตอำเภอพิมาย เพื่อให้ทุกคนได้รับรู้ร่วมกัน และควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และการช่วยเหลือคนพิการตามความต้องการ และควรติดตามเพื่อตรวจสอบว่าผู้กู้ยืมเงินกองทุนสามารถประกอบอาชีพได้จริงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหรือไม่ (7) ปัญหาและอุปสรรค คือ คนพิการหรือผู้กู้ยืมบางรายไม่สามารถยื่นเอกสารผ่านระบบได้ ซึ่งควรมีการลดเรื่องเอกสารและขั้นตอนการกู้ยืมเงิน ผู้กู้ยืมเงินที่กู้ผ่านบางรายขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ (8) ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีระบบที่สามารถตรวจสอบได้ว่าการกู้ยืมเงินมีการอนุมัติหรือมีการดำเนินการถึงขั้นตอนไหนหรือขาดเอกสารหลักฐานอะไรบ้าง การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

มีบางรายที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ และควรมีการเพิ่มเติมกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตรงตามที่ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างไว้ ควรมีการติดตามคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินในระยะ 6 เดือน หรือ 1 ปี และควรมีการเพิ่มเกณฑ์การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับคนพิการก่อนการกู้ยืมเงิน โดยระบุเป็นรายชั่วโมง หรือผ่านการอบรมอาชีพของหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในพื้นที่ก่อน และควรมีการเปิดศูนย์ฝึกอบรมหรือฝึกฝนด้านอาชีพให้กับคนพิการโดยเฉพาะ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ผู้วิจัยได้พบประเด็นการศึกษาที่สำคัญและได้นำมาอภิปราย ดังนี้

5.2.1 สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา นครราชสีมา รายบุคคลจำนวน 12 คน พบว่า สถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ดังนี้

(1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อซื้อ - ขายที่นอน ปิคนิคและลงทุนทำอาชีพขายข้าวโพดต้ม ลงทุนประกอบอาชีพค้าขายลูกชิ้นนึ่งและยำ ลงทุนทำร้านขายกล้วยเดี่ยว ลงทุนเปิดร้านค้า (ร้านถุกติ) ลงทุนประกอบอาชีพเลี้ยงหมู และผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้นำเงินไปใช้ประกอบอาชีพได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (2) ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ สมาชิกในครอบครัวของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา คือ สมาชิกในครอบครัวของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา บางรายมีการประกอบอาชีพและไม่ได้ประกอบอาชีพ (3) ความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมายจังหวัดนครราชสีมา มีความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้เพิ่มเติม เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต โดยการนำเงินมาลงทุนประกอบอาชีพขายข้าวโพดอบเนย ซื้อ - ขายที่นอนปิคนิคและใช้จ่ายหนี้ซื้อรถซาเล้งเพื่อใช้ในการเดินทาง มีความต้องการในการปรับปรุงร้านค้าในส่วนของ การขยายร้าน อยากจะพัฒนาและปรับปรุงร้านเพิ่มเติม ซื้ออุปกรณ์และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ อยากเพิ่มรายได้จากการขายผัก อาหารสด อาหารสำเร็จรูปและขายไส้กรอกเพิ่ม มีความต้องการขยายพ่อพันธุ์แม่พันธุ์หมูและ

อยากขยายพื้นที่ในการทำคอกเลี้ยงหมูเพิ่มและบางรายไม่อยากทำอาชีพเพิ่มเติมแล้ว (4) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว และควรมีการพัฒนาและแก้ไข คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีความต้องการในการกู้ยืมเงินเพิ่มเติม หลังจากปิดยอดเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการยอดเก่าจนครบ เพื่อใช้เป็นเงินทุนเสริมในการประกอบอาชีพและลดภาระหนี้สิน มีความต้องการในการเพิ่มสินค้าในร้านค้า ซึ่งเงินอีกส่วนจะแบ่งมาซื้อของสดและผักสดมาขาย และมีความการวางแผนในการนำเงินมาลงทุนทำคอกหมู จัดหาวัคซีนเพื่อฉีดป้องกันโรคระบาด ทำเกษตรกรรมเกี่ยวกับการทำปุ๋ยจากมูลของขี้หมูเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ อัญชุลี ขวัญอ่อน (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรณีศึกษา : อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน สมาชิกได้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงินจริง โดยนำเงินที่ได้ไปจัดซื้อวัตถุดิบ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามรายการที่เขียนโครงการขอรับเงินสนับสนุนเพื่อนำมาลงทุนในการประกอบอาชีพ และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สุรรัตน์ โลหะขจรพันธ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประกอบอาชีพอิสระของคนพิการที่กู้ยืมเงินทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจังหวัดนครนายก พบว่า คนพิการประสบปัญหาสภาพความพิการมาก ทำให้ไม่สามารถเลือกประกอบอาชีพได้ตามความสนใจและไม่สามารถประกอบอาชีพได้อย่างเต็มที่ คนพิการที่ประกอบอาชีพอิสระจำเป็นต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในอาชีพที่ทำและสิ่งที่จำเป็นในการประกอบอาชีพอิสระ คือ ความรู้ในด้านบริหารจัดการและในการประกอบอาชีพอิสระของคนพิการจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ชุมชนและหน่วยงานจากรัฐ ครอบครัวคนพิการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และคนพิการส่วนใหญ่กู้เงินไปเพื่อเลี้ยงสัตว์ ซึ่งสอดคล้องกับอาชีพของครอบครัวของคนพิการที่ทำอยู่แล้วและใช้สถานที่บ้านพักอาศัยเป็นสถานที่ประกอบอาชีพ ซึ่งไม่ต้องใช้เงินลงทุนประกอบอาชีพมากนัก โดยมีบุคคลในครอบครัวคอยให้การดูแลช่วยเหลือ ทำให้ความเสี่ยงต่อการขาดทุนมีค่อนข้างน้อย

5.2.2 คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา รายบุคคลจำนวน 12 คน พบว่า คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในแต่ละด้าน สรุปดังนี้

1) คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (1) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีการวางแผนในการแบ่งเงินบางส่วนไว้เป็นค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉินหรือเมื่อมีการเจ็บป่วยที่ต้องเข้าโรงพยาบาล ซึ่งเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการช่วยทำให้เกิด

ความสบายใจมากขึ้น ทำให้มีรายได้จากการประกอบอาชีพ และช่วยเป็นค่ารักษาพยาบาลเพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัว (2) คุณภาพชีวิตด้านการศึกษา คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีการวางแผนในการแบ่งเงินบางส่วนไว้เป็นค่าใช้จ่ายในด้านการศึกษา สามารถแบ่งเงินไว้เป็นค่าใช้จ่ายของบุตรหลานในการไปเรียน มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียนและจ่ายค่าเทอม และสามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ผู้กู้ยืมเงินบางรายที่อาศัยอยู่เพียงลำพังไม่มีบุตรหลานจึงไม่มีการวางแผนคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา (3) คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีการวางแผนในการแบ่งเงินบางส่วนไว้ต่อเติมหรือปรับปรุงบ้าน กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวและคุณภาพชีวิตได้ดีมากขึ้น กู้ยืมเงินบางรายที่อาศัยอยู่เพียงลำพังไม่มีบุตรหลานจึงไม่มีการวางแผนแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย และไม่ต้องการปรับปรุงอะไรเพิ่มเติม (4) คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้ คือ ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีการวางแผนในการแบ่งเงินบางส่วนไว้ลงทุนในการค้าขายเพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้ในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการช่วยลดภาระหนี้สินและช่วยสร้างอาชีพได้ดียิ่งขึ้น (5) คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ คือ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทำให้ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้รับการเข้าถึงการบริการจากภาครัฐได้สะดวกมากขึ้น ภาครัฐให้การดูแลในสิทธิต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่มาให้ความรู้เรื่องการเข้าถึงการบริการจากภาครัฐเพิ่มเติม มีการจัดการและการแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ประสงค์ เล้าหะพงษ์, ชิตพล ชัยมะดัน (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของศูนย์บริการคนพิการจังหวัดสระแก้ว ประจำปี 2562 พบว่า มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพและรายได้ ด้านสุขภาพกายและจิตใจ ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสัมพันธภาพในชุมชนและสังคม สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ นิธิพันธ์ โศกคาน (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพึ่งตนเองของคนพิการทางกายในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น พบว่า การติดตามข้อมูลข่าวสารทำให้คนพิการได้รับทราบสิทธิประโยชน์ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถพึ่งตนเองได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ภัคนันท์ ภัทรนาวิก (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจ้างงานของมูลนิธินวัตกรรมทางสังคมตามมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พบว่า การจ้างงานและการสนับสนุนอาชีพให้แก่คนพิการ มีแนวโน้มส่งผลให้สุขภาวะในด้านต่าง ๆ ความเข้าใจ ด้านสุขภาวะ ตลอดจนคุณภาพชีวิตของคนพิการไม่ว่าจะเป็น

ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านรายได้และรายจ่ายของคนพิการเป็นไปใน แนวโน้มที่ดีขึ้น เมื่อเทียบกับแต่ก่อนที่คนพิการยังไม่ได้รับการจ้างงานและการสนับสนุนอาชีพ ดังนั้น ประโยชน์ในการจ้างงานและสนับสนุนอาชีพให้แก่คนพิการ คนพิการมีสุขภาพที่ดี แข็งแรงทั้งกาย จิตใจ และปัญญา สามารถมีอาชีพ มีรายได้จุนเจือตนเอง และครอบครัวมีเงินเก็บออมส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ขึ้น ตลอดจนมีความภาคภูมิใจ ไม่เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม สามารถเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและ สามารถดำรงชีวิตได้อิสระ และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ รักชนก คชานุกูล, ปัทพร สุขคนธมาน (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กองทุนผู้สูงอายุกับบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุไทย พบว่า กองทุนผู้สูงอายุได้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ด้านความมั่นคงเชิงเศรษฐกิจ ผ่านทางการสนับสนุนทุนประเภทการกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพ มีรายได้ให้ผู้สูงอายุมีความภาคภูมิใจที่สามารถช่วยเหลือตนเองและสมาชิกใน ครอบครัวได้จากการประกอบอาชีพ ไม่เป็นภาระของครอบครัวหรือสังคม อีกทั้งกองทุนยังส่งเสริม คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในด้านความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่จะทำให้ผู้สูงอายุมี ชีวิตที่ปลอดภัยและเป็นสุข

5.2.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ได้เสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

1) เจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4 ได้เสนอแนวทางการพัฒนา คุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงิน ดังนี้ (1) ด้านสุขภาพ คือ ควรมีนักกายภาพบำบัด หรือเครื่องช่วยความพิการ และผู้ที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างเพียงพอ ระยะเวลาในการขอรับการสนับสนุนเครื่องช่วย ความพิการแต่ละประเภท ควรมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ามาดูแลคนพิการ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบการ ดูแลสุขภาพคนพิการ (2) ด้านการศึกษา คือ ควรมีการเตรียมความพร้อมให้เด็กที่มีความพิการ ครุการศึกษาพิเศษต้องเพียงพอรวมถึงโรงเรียนเฉพาะทางควรมีอยู่ในเขตอำเภอเมืองหรือต่างจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดูแลโดยการประสานงานผ่านตัวอำเภอ และควรส่งเสริมด้านการศึกษา แก่คนพิการที่ขาดโอกาสหรือเข้าไม่ถึงให้มีสิทธิด้านการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน (3) ด้านที่อยู่อาศัย คือ หน่วยงานภาครัฐและภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมไปถึงภาคีเครือข่ายควรปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่ อาศัยของคนพิการ กรณีที่อยู่อาศัยมีสภาพที่ไม่มั่นคง อันตราย ควรรีบติดต่อเพื่อขอรับการช่วยเหลือ และควรมีการคัดกรองและการติดตามหลังการช่วยเหลือ (4) ด้านอาชีพและรายได้ คือ การส่งเสริมอาชีพ ให้คนพิการต้องมองถึงตลาดรองรับที่จะกู้ยืมเงินมาลงทุน ควรประชาสัมพันธ์หรือแนะนำกระบวนการวิธีที่

จะเข้าทำงานในหน่วยงานแต่ละแห่งที่รับคนพิการเข้าทำงาน ควรมีการฝึกอาชีพหรือช่วยหางานให้เหมาะสมกับประเภทความพิการ และการเปิดโอกาสให้คนพิการได้ประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการ

(5) ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ คือ ควรมีการปรับระเบียบแนวทางปฏิบัติให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบันทางสังคม จุดทำบัตรคนพิการควรมีการออกบัตรแบบด้วยตนเองและแบบออนไลน์ ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้คนพิการเข้าถึงบริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และการเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิสวัสดิการที่พึงได้รับ (6) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการพัฒนาและแก้ไข คือ ควรมีการปรับขั้นตอนการอนุมัติให้รวดเร็วขึ้นและการให้ความรู้ก่อนนำเงินไปลงทุนประกอบอาชีพ ควรมีการประเมินความเสี่ยงการไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการสามารถเข้ามาใช้บริการได้อย่างทั่วถึง (7) ปัญหาและอุปสรรค คือ คนพิการหรือผู้กู้ยืมบางคนไม่สามารถยื่นเอกสารผ่านระบบได้ ซึ่งควรมีการลดเรื่องเอกสารและขั้นตอนการกู้ยืมเงิน ผู้กู้ยืมเงินที่กู้ผ่านบางรายขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ (8) ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีระบบที่สามารถตรวจสอบได้ว่าการกู้ยืมเงินมีการอนุมัติหรือมีการดำเนินการถึงขั้นตอนไหนหรือขาดเอกสารหลักฐานอะไรบ้าง ควรมีการเพิ่มเติมกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตรงตามที่ได้ส่งกลุ่มตัวอย่างไว้ และควรมีการติดตามคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมและการเพิ่มเกณฑ์การพัฒนาทักษะฝึกฝนด้านอาชีพสำหรับคนพิการและผู้กู้ยืมเงินก่อนการกู้ยืมโดยเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ อุไร สงประภา (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร มีแนวทางศูนย์ดูแลคนพิการแทนสมาชิกในครัวเรือนการสำรวจและขึ้นทะเบียนคนพิการที่ทั่วถึง มีการส่งเสริมเครือข่ายอาสาสมัครดูแลคนพิการ การดูแลอย่างมีระบบทั้งด้านกายภาพและโภชนาการให้คนพิการได้มีสุขภาพที่ดีป้องกันการเจ็บป่วยในอนาคต การร่วมกับสถานพยาบาลในตำบล ดำเนินการตรวจสุขภาพคนพิการ ส่งเสริมอำนวยความสะดวกทุกด้านการบริการให้มีศักยภาพแต่คนพิการหลายครอบครัว สร้างแหล่งฝึกอาชีพและจัดหางานเพื่อคนพิการ และการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของคนพิการให้มีความน่าอยู่น่าอาศัย สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ Chumnuson (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความสามารถในการจัดการตนเองของคนพิการเพื่อการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน พบว่า แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตภาคกลาง ควรส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงประโยชน์ สิทธิต่าง ๆ การคุ้มครองคนพิการ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดียิ่งขึ้น

สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ทาริตา แต่งเส็ง, กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับคล้อ อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร พบว่า การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุควรสนับสนุนให้เกิดช่องทางการเข้าถึงบริการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมากขึ้น เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสิทธิต่าง ๆ ที่ควรได้รับ เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงการรับรู้สิทธิได้อย่างถูกต้องและทั่วถึง รวมไปถึงมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมมากขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ธาณิรัตน์ ผ่องแผ้ว (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านร่างกาย จะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือ ดูแล รักษาตามสภาพความพิการ และการให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพแก่คนพิการและครอบครัวคนพิการ แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านจิตใจ จะต้องมีการให้กำลังใจและจัดให้มีการพบปะพูดคุยกันระหว่างคนพิการ โดยมีการกำหนดให้มีวันสำคัญของคนพิการขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้คนในสังคม หันมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญของคนพิการ แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ให้มีการจัดกิจกรรมกิจกรรมร่วมกันระหว่างคนพิการและชุมชน เพื่อให้คนพิการสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติ แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการวางแผนในการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความพิการและการใช้ชีวิตประจำวันของคนพิการ มีการหาจุดบกพร่องของพื้นที่สาธารณประโยชน์ที่เป็นจุดเสี่ยง จุดอันตรายหรือจุดที่ไม่เหมาะสมกับสภาพความพิการของคนพิการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนา

- 1) ผลการวิจัย พบว่า ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการบางส่วน หลังกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพไปแล้ว เกิดความไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพและการหารายได้ จึงควรมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพในระหว่างกู้ยืมเงิน
- 2) ผลการวิจัย พบว่า ไม่สามารถติดต่อกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการบางส่วนได้ ทำให้ผู้วิจัยไม่ทราบข้อมูลคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงิน จึงควรมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยดำเนินการติดต่อ

3) ผลการวิจัย พบว่า มีผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไม่ผ่านการอนุมัติ เนื่องจากคุณสมบัติของผู้กู้ยืมเงินไม่ผ่านหลักเกณฑ์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จึงควรมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแก่ผู้กู้ยืมเงิน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า รูปแบบการวิจัยแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงควรมีการปรับปรุงรูปแบบการวิจัยแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกจากผู้กู้ยืมเงินและเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

2) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ขอบเขตการวิจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย มีจำนวนผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมาที่น้อยเกินไป จึงควรมีการศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อช่วยในการสำรวจและติดตามกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น

3) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า แบบคำร้องขอผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประเภทการกู้ยืมของคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการเป็นรายบุคคล มีความล่าช้าในการส่งต่อแบบคำร้องไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ จึงควรมีการตรวจสอบและรวบรวมแบบคำร้องขอผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประเภทการกู้ยืมของคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการเป็นรายบุคคลให้มีความละเอียดและครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2565). **ข้อมูล จปฐ. อำเภอฟิมาย (2565).**

(ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/3UARQ3G>

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2556). **ทิศทางการยุทธศาสตร์แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคน**

พิการ ฉบับที่ 5. พ.ศ. 2560 – 2564 (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/44kz1F7>

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2556). **พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต**

คนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2556. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/3Oq8n83>

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2556). **หลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและ**

พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/3WittJb>

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2561). **สถานการณ์คนพิการในประเทศไทย. (ออนไลน์).**

แหล่งสืบค้น : https://12rc.nida.ac.th/2019/images/12rc/home/research/5.pdf?fbclid=IwAR1JAVFDJ5UuW3_GE735ODlmXjUadGtww9gPa68HAuSNk3w_F4ld2CrpN3o

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2562). **สถานการณ์คนพิการในประเทศไทย. (ออนไลน์).**

แหล่งสืบค้น : https://12rc.nida.ac.th/2019/images/12rc/home/research/5.pdf?fbclid=IwAR1JAVFDJ5UuW3_GE735ODlmXjUadGtww9gPa68HAuSNk3w_F4ld2CrpN3o

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2567). **สถิติการกู้ยืมเงินเพื่อการประกอบอาชีพ.**

(ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/3WcOCoj>

กรมส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2559). **อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ. (ออนไลน์).**

แหล่งสืบค้น : https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5705034055_5670_9214.pdf?fbclid=IwAR0B0ysWvFdjBMEBOnzul4Ct15TjFXtDtWzgN0Z7fRmDipVDX335fT8tPAshhttps://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5705034055_5670_9214.pdf?fbclid=IwAR0B0ysWvFdjBMEBOnzul4Ct15TjFXtDtWzgN0Z7fRmDipVDX335fT8tPAsh

กรมส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2559). สิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น :

https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5705034055_5670_9214.pdf?fbclid=IwAR0B0ysWvFdjBMEBOnzul4Ct15TjFXtDtWzgN0Z7fRmDipVDX335fT8tPAs

กรมส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2559). สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น :

https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5705034055_5670_9214.pdf?fbclid=IwAR0B0ysWvFdjBMEBOnzul4Ct15TjFXtDtWzgN0Z7fRmDipVDX335fT8tPAs

กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม. (2557). คำแนะนำเบื้องต้นสำหรับการทำสัญญา กู้ยืมเงินและตัวอย่างแบบสัญญากู้ยืมเงิน. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น :

[file:///C:/Users/intel%20acer/Downloads/20181009151525_62872%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/intel%20acer/Downloads/20181009151525_62872%20(1).pdf)

กัปตันวีระพันธุ์ มีวรรณสุขกุล. (2565). ข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย. (ออนไลน์).

แหล่งสืบค้น : https://12rc.nida.ac.th/2019/images/12rc/home/research/5.pdf?fbclid=IwAR1JAVFDJ5UuW3_GE735ODlmXjUadGtww9gPa68HAuSNk3w_F4ld2CrpN3o

กิติพงษ์ สุทธิ. (2543). การดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : [file:///C:/Users/intel%20acer/Downloads/01\(1\).pdf](file:///C:/Users/intel%20acer/Downloads/01(1).pdf)

โกศล ฐานะ. (2540). การติดตามการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2539. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/3UC4GO7>

จุฑาภรณ์ ณุฑทรัพย์. (2554). การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานประจำและพนักงาน แรงงานรับเหมา บริษัท โออิชิ เทรตติ้ง จำกัด นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : http://grad.vru.ac.th/meeting_board/2555_03meeting/CID/Chon/14Jutaporn2.pdf?fbclid=IwAR2MelOlrSRYzKWAWWPDVpW9mOMOrQzFikBWI_PKWfEcvTr77Qb5sxUc0F0

ชนกชนม์ เมฆเจริญลาภ. (2562). ความหมายของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.

(ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/58920185.

[pdf?fbclid=IwAR2fwwS-L2un3YwBb365MxQjj8Y5wKOMdMkhBlDlus89OauNdHufb0Gd9UO](http://www.researchgate.net/publication/312121212)

- ชาญ สุปินะ. (2555). บทบาทของเทศบาลนครปากเกร็ดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคณพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2562/M126872/Jeendone%20Ussanee.pdf?fbclid=IwAR1iCUCMiCJdPBMSBwX2jhZVno5AXqLk0JDgtloODpZ7OMRbj8AhahAy4>
- ชุมพร ฉ่ำแสง และคณะ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคลากรฝ่ายการพยาบาล ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารีจังหวัดนครนายก. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://ir.swu.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/2497/Chumporn_C_R440190.pdf?sequence=2&isAllowed=y&fbclid=IwAR0VcilgUNxZf22ybj6B_do0li9c6AnTcOpK9h42-83eyC1p7-FOz_Z6qw
- ชุลีพรรณ ศรีสุนทร. (2554). การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาสาขาเทววิทยา มหาวิทยาลัยพายัพ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : http://webpac.library.mju.ac.th:8080/mm/fulltext/thesis/2556/chulephan_srisunthorn/fulltext.pdf
- ดุขฎิ์ อายุวัฒน์. (2548). มาตรวัดคุณภาพชีวิต : ศึกษากรณีประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=1340&context=jdm>
- ทาริตา แต่งเส็ง และคณะ. (2564). แนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับคล้อ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดพิจิตร. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JSC/article/view/257133/173407?fbclid=IwAR04ikNdb2DGT8I04MSYpAtKIRqYLVYuzWkjufAxeW6GpgJ4IDODi_sT13O_aem_AeHdYzknU6q1eeMj5WARRUa5I1PyAEUuxTvCSoFOGOTcEnPiPeSsl7eHDXPOUg8ICioS4NOnIHfzlc8mB2EaO8gh
- ธานีรัตน์ ผ่องแผ้ว. (2558). คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบึงสามพัน จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/10226/1/404626.pdf>
- นฐพงษ์ เทพจारी. (2539). คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอม อำเภอบึงสามพัน จังหวัดสงขลา. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://kb.psu.ac.th/psukb/>

bitstream/2016/12343/2/O

นางวิลาสินี สิทธิโสภณ. (2557). การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (ออนไลน์).

แหล่งสืบค้น : https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dL_link.php?nid=1741&fbclid=IwAR2xRdpeAnpmc5ivE-lnJAO5u66mq9JUEr-4r_XnAUhwgkMlcgc_zYbZOO

นายสุพรรณ ประกฤษโส. (2557). การกู้ยืมเงิน. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <http://www.tumbonpho>

[chai.go.th/index.php?op=dynamiccontent_%20detail&dynamiccontent_id=16863&id=3282&fbclid=IwAR2dEy2fCNSyiN2DW8BujM0kyFBzaEtuuDyFGdEP83g1es8UiOxEh2ZeVtA](http://www.tumbonpho.chai.go.th/index.php?op=dynamiccontent_%20detail&dynamiccontent_id=16863&id=3282&fbclid=IwAR2dEy2fCNSyiN2DW8BujM0kyFBzaEtuuDyFGdEP83g1es8UiOxEh2ZeVtA)

นิธินันท์ โคกคาน. (2547). การพึ่งตนเองของคนพิการทางกายในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น.

(ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/KKU.the.2004.184

ประสงค์ เลหาพะพงษ์ และคณะ. (2562). การประเมินผลการดำเนินงานกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริม

และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของศูนย์บริการคนพิการจังหวัดสระแก้ว ประจำปี 2562.

(ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://so03.tcithaijo.org/index.php/Rsjournal/article/view/261515/173855?fbclid=IwAR3F_mR1G7w2pwjapsbkHyW6Fh4brGyLRanwct9IT8jqn2ssF0BO0oSk8mM_aem_AeHOVDJ6ENDAYspQuakvsciOhm-kSeZE8i1dSNBmDbC0GB4-CY73OvBJOV-JtK8WfRlzc21SaZk6Pbojrj6s1cKR

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2544). แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลวังกระแจะ

อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://cms.dru.ac.th/jspui/bitstream/123456789/54/7/unit%202.pdf?fbclid=IwAR0wt4hGXdJLLfAxTbH>

[SN1IVnP5losV-vqfJGeH2V5Hxxb3WlhS18G-feWM](https://cms.dru.ac.th/jspui/bitstream/123456789/54/7/unit%202.pdf?fbclid=IwAR0wt4hGXdJLLfAxTbH)

พัชรี หล้าแหล่ง. (2556). การศึกษาคุณภาพชีวิตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของ

เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันในพื้นที่ภาคใต้. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://librae.mju.ac.th/goverment/20111119104834_librae/File20131029105133_20532.pdf

[mju.ac.th/goverment/20111119104834_librae/File20131029105133_20532.pdf](https://librae.mju.ac.th/goverment/20111119104834_librae/File20131029105133_20532.pdf)

โพสต์ทูเดย์นิวส์. (2565). ข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย พ.ศ. 2566. (ออนไลน์).

แหล่งสืบค้น : <https://www.posttoday.com/lifestyle/700934?fbclid=IwAR0Bqe>

[FjRwtRPVRRZZIESNAYT6codLSjL2fV7p_4Dot8VOZ7kvCtoTnn8sc](https://www.posttoday.com/lifestyle/700934?fbclid=IwAR0Bqe)

- ภคินันท์ ภัทธนาวิภ. (2565). การศึกษาผลการจ้างงานของมูลนิธิธวัชกรรมทางสังคมตามมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://so04.tci-thaijo.org/index.php/NBJ/article/view/259332/176562?fbclid=IwAR3IMUZH59k2TO3ecEkTmCpYbp8OSor0SwtxCzepewBNUxDZAxhFN3r-pHY_aem_AeEnic7IApR04Ybb2PfmH58AZ34a3zjYsJDAoy4R4cOdH1Z9opY0pVZLccYk8r8gj7FAibBANgx2tNuSTPvlQDHY
- มติชนออนไลน์. (2567). คุณภาพคือความอยู่รอด ตอน คุณภาพชีวิต...อยู่ที่ใคร ?. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://www.matichon.co.th/columnists/news_2530804
- รักชนก คชานุกาล และคณะ. (2555). กองทุนผู้สูงอายุกับบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุไทย. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : http://www.cps.chula.ac.th/newcps/journalnew/myfilepdf/29-1-12-2556.pdf?fbclid=IwAR1BghYvTaXDGzOU4DU3PpLzscL3Ki4M2JseVFv0dOj-w_H5gVWyke3z5Zc_aem_AeEe8EjA0vUCIV6lOKxL-5gSLbSA3uyZLt5POupOL1YqR8P6CfxLbo81-JaACcjCr_P9l1uP_k0RK-A8IFVPPm6Z
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2550). กฎหมายไทยที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2559/117866/chapter2pdf?fbclid=IwAR2lxcEsgkYTF8xhHgJW34pZpAfE0l3M4pqpkuUDMM38hKCFU11EMCoPjvU>
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2550). พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2559/117866/chapter2.pdf?fbclid=IwAR2lxcEsgkYTF8xhHgJW34pZpAfE0l3M4pqpkuUDMM38hKCFU11EMCoPjvU>
- วิชาญ ทรายอ่อน. (2565). ความหมายของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://library.parliament.go.th/index.php/th/radioscript/rr2565-jan7?fbclid=IwAR1h7Bq69dlG0mKUfj6ZGZPr7RT75J7MbdHhrlCgy1xsFUcrtYi-Bfo-Diw>
- วิชาญ ทรายอ่อน. (2565). สถานะปัจจุบันของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://library.parliament.go.th/index.php/th/radioscript/rr2565-jan7?fbclid=IwAR1h7Bq69dlG0mKUfj6ZGZPr7RT75J7MbdHhrlCgy1xsFUcrtYi-Bfo-Diw>

- วุฒิชัย แพงจ้อย. (2553). แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (ออนไลน์).
แหล่งสืบค้น : <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/KKUJ/article/view/177917/132782>
- ศิริภาณี ปันคำ. (2542). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตชนบทจังหวัดเชียงราย. (ออนไลน์).
แหล่งสืบค้น : <https://eds.p.ebscohost.com/eds/detail/detail?vid=4&sid=346df22d-9286-4eef80c880e91dcbf869%40redis&bdata=JnNpdGU9ZWRzLWxpdmU%3d#AN=kku.b00159063&db=cat05262a>
- ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา. (2558). ประวัติความเป็นมาอำเภอพิมาย. (ออนไลน์).
แหล่งสืบค้น : <http://www.koratcf.or.th/pdf/distircts/02.pdf>
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (2538). คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรมบัญชีกลางในสวนกลาง. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/4bbr07N>
- สุภลักษณ์ ภาระ. (2547). ผลสำเร็จรูปในการประกอบอาชีพอิสระของคนพิการจากการกู้ยืมเงินของกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <file:///C:/Users/intel%20acer/Downloads/01.pdf>
- สุรริรัตน์ โลหะขจรพันธ์. (2547). การประกอบอาชีพอิสระของคนพิการที่กู้ยืมเงินทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจังหวัดนครนายก. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2550/76692/Chapter5.pdf?fbclid=IwAR2teHMSKzXVo9-b4x5utCyCF_k61mm92BN5LSfevg4ocu17v0yrOulM5LW4_aem_AeGOvPzftH0Ftt8OHiGatZFd6GqGw9iUDbgie5oo6xpoGZEUj4PeuvfcZurMyNS_-8ptKSYrRkWc_rdYbd5xB4oK
- สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. (2559). เป้าหมายหลักของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. (ออนไลน์).
แหล่งสืบค้น : [file:///C:/Users/acer/Downloads/bkewnet,+%7B\\$userGroup%7D,+253784-.pdf](file:///C:/Users/acer/Downloads/bkewnet,+%7B$userGroup%7D,+253784-.pdf)
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2558). ความหมายของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://dep.go.th/th/rights-welfares-services/disabled-person-fund?fbclid=IwAR2hUCegUJ7L_YEp4dEBVBgtRnMycE-a-3Me5FpDf2x3Drr-u8JH7jeuODO
- สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4. (2566). ข้อมูลสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <http://tpso-4.m-society.go.th/index.php/th/2017-04-09-05-39-56/2017-05-16-14-49-20>

อัญชูลี ขวัญอ่อน. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรณีศึกษา :

อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : http://www.islocal.ru.ac.th/pdf/file/is165/6414880023.pdf?fbclid=IwAR3Fv26645_X0mrwf0PI3XWeKGvkeD0LsXpu1amFs9g7_ZBHum1WHfDmlg_aem_AeHaLdyWGVWMAerUW-_MZgODnWJ5Bex8yq5HKGJjrB-9YBE9kmqeqAPyUhUCPan6STxILmKtkW5U34j1Qz2U9tW

อนรรฆ อีสเฮาะ. (2562). คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอม

อำเภอเทพาจังหวัดสงขลา. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : <https://bit.ly/3QlmVWs>

อุไร สงประภา. (2558). แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบล

อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น : https://book.pbru.ac.th/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=74222&fbclid=IwAR3Z8bgyYHxMM-GEu0hpttBz6WbBogDT2OKEMZ8pncd74xsC2jcCTPVtbUw_aem_AeEkTlaVolg4U_uz9v0sc4UlJx2kjqp39WTeYZcuAEJbatJfVrcCE7o-TZcOGxb4qhWVlxPQRL86LagikwZKxUF7

Chumusun,K. (2016). **Developing a Model for Enhancing theSelf-management Abilities of People with Disabilities for Sustainable Self-reliance.**

[DoctoralDissertation, Silpakorn University]. (ออนไลน์). แหล่งสืบค้น :

https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RJPJ/article/view/258466/176959?fbclid=IwAR15lCkBbSqSjy-Jlh8PxyYQew7mAbZjc8fxuHC_HlfCf41W1_hBnFqvXII_aem_AeGjBW-X-5OO3XajOp6gO-biBTL9AzDTyTknepr9gSAXda9aBl_lHUkKU7hOljCFuk-7asAegrwtAbWik4NRFyCk

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์/แบบสอบถาม

แบบสอบถามผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาสถานการณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของคนพิการ/ผู้ดูแลคนพิการ

- 1.1 ชื่อ-สกุล ผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ
- 1.2 ผู้กู้ยืม
- 1.3 ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน
- 1.4 ที่อยู่ปัจจุบัน
- 1.5 ความสัมพันธ์กับคนพิการ
- 1.6 วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน
- 1.7 ปัจจุบันประกอบอาชีพ

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถาม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของคนพิการ/ผู้ดูแลคนพิการ

- 1.1 ชื่อ-นามสกุล ผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ (นาย/นาง/น.ส.).....
- 1.2 ผู้กู้ยืมเป็น คนพิการ (ระบุประเภทความพิการ).....
 ผู้ดูแลคนพิการ (ระบุประเภทความพิการของคนพิการที่กู้ยืมเงินแทน).....
- 1.3 ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

- 1.4 ที่อยู่ปัจจุบัน (หากเป็นที่อยู่เดียวกันตามทะเบียนบ้านไม่ต้องกรอกข้อมูล)
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
- 1.5 ความสัมพันธ์กับคนพิการ (ตอบเฉพาะกรณีผู้ดูแลคนพิการกู้ยืมเงินแทน).....
- 1.7 ปัจจุบันประกอบอาชีพ.....รายได้.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 ประเด็นคำถาม

- 2.1 ท่านมีวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ อย่างไร
.....
.....
.....
- 2.2 ท่านและสมาชิกในครอบครัวมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ อย่างไร
.....
.....
.....
- 2.3 ท่านมีความต้องการในการพัฒนาอาชีพและรายได้ เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต อย่างไร
.....
.....
.....
- 2.4 การกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทำให้คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพของท่าน
และครอบครัวมีการพัฒนาที่ดีขึ้น หรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....
- 2.5 การกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทำให้คุณภาพชีวิตด้านการศึกษาของ
ท่านและครอบครัวมีการพัฒนาที่ดีขึ้น หรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....

2.6 การกั้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทำให้คุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของท่านและครอบครัวมีการพัฒนาที่ดีขึ้น หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

2.7 การกั้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทำให้คุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้ของท่านและครอบครัวมีการพัฒนาที่ดีขึ้น หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

2.8 การกั้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทำให้คุณภาพชีวิตด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐของท่านและครอบครัวมีการพัฒนาที่ดีขึ้น หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

2.9 ท่านมีแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว อย่างไร และควรมีการพัฒนาและแก้ไขอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

**แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงิน
ในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา (สำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงาน)**

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กู้ยืมเงินในเขตพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถาม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ชื่อ-นามสกุล (นาย/นาง/น.ส.)

1.2 อายุ 1.3 ตำแหน่ง

1.4 สังกัดหน่วยงาน

1.5 การศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

1.6 ประเภทบุคลากร

ข้าราชการ

พนักงานราชการ

พนักงานจ้างเหมา

ตอนที่ 2 ประเด็นคำถาม

2.1 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา **ด้านสุขภาพ** ท่านคิดว่าควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา **ด้านการศึกษา** ท่านคิดว่าควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา **ด้านที่อยู่อาศัย** ท่านคิดว่าควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.4 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา **ด้านอาชีพและรายได้** ท่านคิดว่าควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.5 แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา **ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ** ท่านคิดว่าควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.6 กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ควรมีการ
พัฒนาและแก้ไขอย่างไร

.....

.....

.....

2.7 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ภาคผนวก ข ภาพถ่ายการดำเนินงาน

ประชุมและพัฒนาโจทย์วิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ประชุมทำความเข้าใจทีม ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

ประชุมออกแบบเครื่องมือวิจัย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 1 ณ ตำบลรังกาใหญ่ อำเภอฟิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ 2 ณ ตำบลดงใหญ่ ตำบลกระเบื้องใหญ่ ตำบลในเมือง
และตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

วิเคราะห์และสรุปข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา โดยนำเสนอข้อมูลเป็นรูปแบบแดชบอร์ด (Dashboard)
ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

ประชุมทีมวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลและสรุปข้อมูลสถานการณ์ คุณภาพชีวิต และแนวทางการพัฒนา
คุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอยิม
จังหวัดนครราชสีมา ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

สัมภาษณ์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอยิม จังหวัดนครราชสีมา
ครั้งที่ 1 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

สัมภาษณ์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการในอำเภอยะผิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ครั้งที่ 2 ณ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 4

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจุฑารัตน์ เจริญโภค
วัน/เดือน/ปีเกิด	5 กันยายน 2544
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลชุมแพ จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	23/2 ชุมชนตรอกแดง ถนนเทศบาล 20 ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
E-mail	6340308104@nrru.ac.th
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2563 เข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวศศิวิมล ฝ่ายกระโทก
วัน/เดือน/ปีเกิด	18 สิงหาคม 2544
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	114 หมู่ 5 ตำบลพลับพลา อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา
E-mail	6340308125@nrru.ac.th
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี ตำบลโชคชัย อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2563 เข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายตะวัน คงสมคิด
วัน/เดือน/ปีเกิด	26 กันยายน 2544
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1085/3 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
E-mail	6340308136@nrru.ac.th
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2563 เข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา